

## ***Quyển Di Lạc Quốc Gia Chi Lễ***

### ***Lời Nói Đầu***

Lễ kinh giúp cho Quốc gia- Đại Đạo Tiên Thiên phục lễ; Nước được lễ hòa nhu, nhà được lễ giáo an Đạo, Thần Dân được lễ gia hiếu. Lễ làm cho người nhân đắc trí, cho người trí đạt tri, cho hiền tài đạt minh trị.

Vua dùng lễ để tế Trời, Thần Tiên dùng lễ để học Phật, Hiền Thần lễ hậu để an Vua. Cho Vua dùng thưởng thí để chi tình, chi lễ.

Người được lễ nhận được cao minh, người dùng lễ được sự khiêm ái, như Vua yêu Quân Thần Hiền Tướng, họ cũng biết can Vua lúc say, an Vua lúc giận, vui với Vua lúc thiên hạ thái bình.

Như cái lễ của Quân Minh trị Thần Minh Trung làm cho quốc trị để thành trí, gia trị để thành Hiền, nhân trị để thành hiếu kính. Cho thiên hạ hành lễ để thái bình phong trong Trời Đất.

***Kính Bái***  
***Đức Thầy Vô Danh Thị.***

\*\*\*

## ***Mười Hai Điều Di Ngôn Lập Đạo Trong Kinh Lễ***

**Phần I:** Thượng Đế vì yêu nên lập Đạo Trời cho hàng chí nhân bất sát, hàng tâm chay dùng thiên định để về Trời. Vì đại yêu nên mở cơ phán xét cho con một của mình vào đời để lập lại Đạo Lớn chí nhân.

Vì yêu lớn Ngài vì con một xin năm lần ở Bạch Ngọc Kinh tha tội cho nhơn loại, nên Ngài ban hồng ân cho nhân loại còn sinh tồn vào cơ Thánh Đức, để phục chính lòng di nhơn tu Đạo học Phật Kỳ Ba cho được công đức viên dung, để sự hiến ái của Thánh Nhân thành kinh lễ định quốc.

**Phần II:** Phật Tổ vì yêu nên đào tạo Như Lai đệ tử hàm thụ Nhãn Tạng Tâm Kinh- Tâm Pháp, vào cõi phiền não để phương sanh trí tuệ, lập chánh kinh để đưa chơn linh vào ngôi chánh giác Bồ Đề. Vì yêu nhân loại Phật Tổ cho mở cửa phương tiện của tam thời kỳ là lập đạo tu tại gia ở chỗ không màu sắc để giải thoát tất cả màu sắc.

Thiên Địa Nhân đệ tử ra khỏi Tam Kỳ màu sắc, nhờ chánh ngộ Linh Quang thiên định Pháp Trời, Kinh Trời để thức ngộ tình yêu lớn của diện

mục bản lai. Các đệ tử tu theo Vô Vi Tiên Thiên Chi Đạo quy về Thất Phản Cửu Quờn, Đại Thừa Cửu Chuyển cho kịp kỳ Thiên Địa di nhơn.

**Phần III:** Phật Mẫu vì yêu nên truyền sắc chỉ cho Phật Di Lạc viết chín Trời Tâm Kinh cho phụ nữ tu Đạo học Phật, lần đầu tiên trong chu kỳ Tạo Thiên Lập Địa đến nay phụ nữ mới có Tâm Kinh- Tâm Pháp tu hành.

Vì yêu Phật Mẫu sai con một của mình giáng thế viết Kinh Trời Pháp Trời cho phụ nữ quy chơn, vì yêu các cỗi thuần âm phải nghiêng mình lễ kính con một của ta vào cỗi phiên nào viết Chơn Kinh để siêu hóa cỗi âm, tu hóa để đắc chơn Đạo chín Trời cho Thiên Địa âm dương đồng Nhất Đạo. Ta ban công đức vô lượng cho hàng tu chơn theo Đức Phật học Đạo, đắc Đạo phò trợ Thiên thời được liệt vào Phụ Nữ Diệu Âm Nhất Công Đức Phật.

**Phần IV:** Đức A Di Đà vì yêu chưa nhập cỗi Niết Bàn, lại làm Hướng Dẫn Đạo Sư trong Tam Giới Vô Hình dẫn tiến, những chơn linh niệm Phật tu Đạo theo Tâm Pháp giác ngộ triều nguyên. Ai niệm Phật xuất minh linh thần giác được tám mươi bốn (84) Vị Đại Bồ Đề chiết thân

dẫn hóa lên Tòa Sen quy lai về cõi Phật Nhà Đạo thanh tịnh.

Tình yêu siêu giác của Đức A Di Đà và các Vị Bồ Đề là tình yêu giải thoát, như sinh quan cho hàng trí tuệ, yêu sự thanh tịnh phát huệ để hiển ái lớn là sự nhập định thông thiền, yêu chân lý để đắc ngộ tình yêu lớn của Đức A Di Đà có chứa thiền cơ trên mình của Đức Phật Di Lạc hoằng sanh cho Kim Cổ Kỳ Quan.

**Phần V:** Đức Quán Âm vì yêu chúng sanh còn mê trong phiền não loạn tưởng, vì cứu khổ ban vui không nhận công đức chứng Đạo thành Phật, ra vào cõi phiền não để hướng đạo cho chúng sanh về lại cõi không phiền não. Vì yêu lớn quên sự có thân, vì vị tha lớn nên hiển ái.

Sự cứu khổ của Quán Âm là tình lớn vô quái ngại, nên không tướng trong mọi sự hóa độ nhân duyên, nên không tình riêng trong Nhà Đạo Nhà Phật để chúng sanh đắc ngộ giai không, để đạo gia đắc ngộ chơn lý. Trong tình lớn miễn bàn vào thế giới học Phật tu Đạo đắc viên dung của Bạc Chương Pháp.

**Phần VI:** Đức Tam Tông vì yêu nên đại diện Trời mở ra Tam Giáo để dạy người học Phật tu Đạo, hầu trở lại biến yêu của Thượng Giới trong

tình thương yêu đại đồng của Thượng Đế, Phật Mẫu và Tổ Phật Như Lai.

Vì yêu lớn nên Đức Di Đà truyền Linh Quang xuống Phật Thích Ca để dạy thiền định và niệm Phật, Vì yêu lớn Đức Thái Thượng Đạo Tổ lại chuyển hóa thân vào Đức Lão Tử dạy Tiên Đạo trung dung, đưa con người trở về lại sự Hoàng Kim của Đạo.

Vì tình yêu lớn Thượng Đế cho con một của Ngài giảng trần học Phật tu Đạo, rồi đến nhân chi đạo phục vị bản lai- tâm chi đạo phục hồi tánh Linh Quang của Nhà Trời trong chức năng niệm Phật tu Đạo để đắc thành chánh quả.

**Phân VII:** Đức Ngũ Chi vì yêu nên Ngũ Đức tu thành Ngũ Đế để cai trị Năm Phương; Như Khí Kim ở Phương Tây ban sự Hoàng Kim cho thế gian cao sang và đắc Đạo, khí mộc ban sự trường sanh chi đạo cho Tam Giới như Thiên. Như khí thủy ban Cam Lộ để trí tuệ cho hàng sách lược thiện giác chi dân, như hỏa khí ban tiềm năng và trung nghĩa bảo đạo, như thổ khí ban Đất Linh cho Tam Giới nhân tài dụng võ đem sự thái bình giàu mạnh lâu bền.

Năm đức lớn di Thiên Đạo Ngũ Chi như: Thích Giáo, Lão Giáo, Nho Giáo, Thiên Chúa

Giáo và Thần Giáo ban xuống Tinh Cầu để trường dưỡng thái bình phong nhân loại. Sự sống chung Tiên hơn chi đạo.

**Phần VIII:** Đức Địa Tạng vì yêu sự cải hóa của nhân tâm cho Thiên hơn phục thiện di đạo, nên Trời lập Địa Ngục để chánh huấn cho bậc phiền não lại lòng hơn, để đưa tâm linh hơn loại thiện giác vào sự vị tha của Nhà Phật- Nhà Đạo, cho hơn loại bỏ ác từng thiện, xả bỏ phiền não vào sở năng Vô Vi Chi Đạo. Tình yêu lớn vị tha, tình hơn lớn hiến ái, lòng cao quý lớn tha thù.

Vì tất cả chơn linh đều gốc lớn từ cội không phiền não giáng sanh, từ giới không thiện ác tu chánh, từ cội không tà chánh vào thế đạo học giải thoát phiền não để trở lại sự không phiền não, thanh tịnh trong chín Trời thường trụ của Như Lai.

Vì yêu lớn nên hóa hơn vào sự chí hòa, vì yêu lớn đem hồn linh của cội âm tu chính để giải thoát sự tiểu háo sát- để hàm thụ Đại Háo Sanh, tiểu phiền não để sanh tâm linh trí tuệ để thấy biết tình Trời, để thấy nghe sự thanh tịnh chi đạo. Cho oán khí dứt sạch tư lòng, cho lòng trống lòng dâng ái vào tình yêu của đại đồng nhất thể.

**Phần IX:** Đức Di Lạc vì yêu nên năm lần quỳ xin Thượng Đế trước Bạch Ngọc Kinh xin Thượng Đế tha tội cho nhân loại. Đức Thượng Đế Vô Thượng Chí Tôn ban sắc chỉ cho Phật giáng trần nhập thế làm thường nhân hàm thụ sự phiền não của thế gian để viết Tân Kinh Tân Pháp khai mở Đạo Trời hầu dạy lại sự Nhân Thượng Chi Nhân- Đạo Thượng Chi Đạo. Làm cho sự dân trị giàu mạnh Hoàng Kim lại tu nhân đắc Đạo, làm cho thiên hạ thái bình thanh tu từ chỗ nhơn Tiên không màu sắc để giải thoát màu sắc của thế gian.

Vì đại yêu Phật hạ sanh làm nhân loại để chỉ đồng đạo hiệp với hàng phát sanh trí tuệ, lập lại thế giới Nhà Trời cho chúng sanh hàm học sự trường sanh chi đạo, để thế gian thành cõi Niết Bàn của Hậu Thiên Tân Dân Minh Thánh Đức.

**Phần X:** Bậc chi dân trị quốc vì yêu bỏ đồ đao trong tâm theo sự di nhơn của Đạo Trời bất sát, theo chơn lý đại yêu nên đại vị tha, làm cho thiên hạ bỏ kiếm trí đấu tranh quy sự thiện giác của Trời ban chánh huấn.

Bậc quân tử vì ái tha nên bỏ quá khứ phiền não của loài nhơn, tất cả đi đường minh di thiện để kẻ sĩ ái quốc lập chí vị tha, nên yêu sách chi

dân. Học sĩ vì vị tha tu thân lập ra đường quờn đạo.

Bậc nhân sĩ vì ái lớn nên dâng trí tuệ để thái bình, nhơn phục bản lai tìm ra diện mục chơn thiện, dân giàu mạnh văn minh đem sự ái tu nhơn. Sự nhơn chánh hành thiện giác làm cho sự an lạc âu ca, trí thanh tịnh làm mục thước háo sanh trong mỗi đời sống thăng hoa, mở dòng Linh Quang cho tinh ba sáng suốt vào sự tầm nguyên đắc Đạo Kỳ Ba.

**Phần XI:** Bậc ái quốc vì yêu nên hiến dâng sự sách lược bình chuẩn lớn làm kinh thương, làm cho dân an trong sự kinh bang lớn mạnh, làm cho nước sanh đạo trí tri.

Hàng thượng nhân phát huệ; Sự kinh bang tế thế hiệp quần, người dân kinh thương được sở hữu chủ tự do ngôn luận và tự do phát triển sự kinh lập của mỗi người để sức trí tuệ phát tiềm năng làm tròn bốn phận và công đạo.

Dân giàu làm cho nước mạnh, dân trí làm cho vận nước cao sang, sự cao quý của tự do phát triển tài năng làm cho lòng nhân an đạo, làm cho văn hóa lễ nhạc cao sang. Sự tài hoa của vận dân làm cho Quốc gia có đủ Lương Thần Hiền

Tướng bảo vệ sự kiến trúc của Quốc gia thành Hoàng Kim Thượng Đức.

**Phần XII:** Bậc nhân chánh vì yêu nên khiêm lễ trước sự văn minh chi giáo, hàng hành nhơn chi được yêu nghiêng mình để cầu hiền hiếu để toàn chung.

Bậc minh tâm chi giáo biết yêu quên sự có mình để hiệp Đạo Quân Tiên Xướng Nghĩa, hàng kinh thương tế thể biết yêu làm cho sự giàu mạnh phú cường.

Nước được Đạo Lớn kinh thương xóa bỏ sự què mùa ngu dân Mạt Pháp, nhà được hiền sĩ ra bảo an, Quốc gia có hàng trung hiếu xiển giáo, tình người được sự hành nhơn chi giáo, bậc minh tâm phục thiện bảo vệ thái bình, lòng người đắc ngộ sự minh tâm không thấu thị sự Thiên thời chi đạo. Nước nhờ trí tuệ nên được Thánh Nhân, dân nhờ sự chi đạo nên sinh ra lễ nhạc văn hiến thái bình.

Bậc bình chuẩn kinh tế lớn có đạo chi dân nên làm cho thiên hạ đủ mực thước lớn trong sĩ nông công thương chánh định, tức ban tình yêu cao quý vào tài trợ quốc sách làm an hưng thịnh Quốc Gia tức hàng Tiên nhơn đắc Đạo.

**Kính Bái**  
**Đức Thầy Vô Danh Thị.**

\*\*\*

**Quyển Di Lạc Quốc Gia Chi Lễ.**

**Lễ Nghĩa Trong Gia Chánh**

Trên học lễ để tao nhân thượng trí,  
Hậu học văn kinh thư phú lễ kính lẫn nhau.

Vàng phải khử tạp chất cho được quý cao,  
Người khử tạp niệm cho cao lễ kính.

Sống không lễ hạ nhân vô công chính,  
Lễ không dùng hạ phẩm quá phạm nhân.

Bạc thượng nhân không đủ lễ lỗi đạo quân thần,  
Nhà thiếu gia lễ trung quy vô bổ ích.

Gia có lễ người láng giềng ưa thích,  
Người lễ cao để kính bậc thượng nhân.

Công tâm cao nhờ lễ kính chánh thần,  
Nhà chứa đức cháu con thông lễ kính.

Hàng gia trưởng có thượng phong đời sống,  
Lễ truyền đời đạo lý lớn tương thông.

Nước tự do dân học lễ để tiên phong  
Cho con cháu Tiên ban thông gia chánh.

\*\*\*

Lễ là Tiên Đạo phù nhân trung gia giáo, lễ là  
cao nhân tao nhã hội gia trung, lễ là phương ngôn  
của người chứa đức công bằng, lễ là phương  
trước kết giao tình hữu nghị.

Lễ là nhân phẩm tao nhân trong cao quý, lễ là  
lòng nhân bình trị thái bình phong, lễ là tướng  
pháp để thông tình đạt lý, lễ là danh phận để hữu  
trị cái phàm phu.

\*\*\*

*Có lễ hàng trí tuệ tiếp giao  
Vô lễ hàng võ phu giao tiếp.*

Gia giáo lễ để con cháu nhường khiêm hòa hiệp  
Gái như hoa khô lễ lớn biết nhường lời  
Đẹp hành trang nhờ lễ để nở hoa khô  
Lời như ngọc văn minh tao thuần lý.

Người có đẹp dữ hung thành không lễ  
Hoa tuy thanh mùi xú ướ người xa

Đạo âm nhu nhường kính để trở hoa  
Phong cách sống làm người ta tao nhã.

Sắc thiếu lễ hành nhơn không cao giá  
Nhân không văn tao nhã ở đâu về  
Được giàu sang mang thành quả nhà quê  
Gia tướng thấy cười chê trong đêm vắng.

Được cao quý phải đổi mình để thắng  
Thắng được mình lễ để siêu quang  
Trời thanh vân nhờ khí thuận lễ phát quang  
Học lễ kính để cao sang trong thể cách.

Sống cho đúng lễ nghi Thiên quang mở mạch  
Làm cho xong lễ nghĩa trong sạch tình nhơn  
Học cho lễ kính bỏ giận và hờn  
Người có lễ được ân thường trải thân báo đáp.

Ta kính người người hậu lễ lại kính ta  
Sống văn minh tự xạ trước được thơm xa  
Bình chánh tín hái hoa tâm thành lễ.

Cha Mẹ dạy con khôn phò trung chí nghĩa  
Con tu nhân lập lễ đó báo quốc tận trung  
Nhờ gia ngôn chánh đức được lễ quân thần.

\*\*\*

## ***Học Chánh Lễ Để Tường Thông Dân Đại Đức***

Bảo dạy con đôi nhân lễ trong mọi mực thước  
Cách ở ăn để nhân phẩm phát thanh cao  
Nhân chi sơ tính thiện lễ dạy vào  
Khuôn mực thước lễ cao từ mẫu đức.

Vàng muốn tốt phải đốt nung thành kim xuyên  
Giá vàng cao nhờ trui luyện để thanh kim  
Mỗi người nhân đều có hỏa đức trong tim  
Tu chánh lễ thành nhân trong tao nhã.

Vàng đến cực vàng phát ra cao giá  
Nhân đến thành nhân đã phát cao sang  
Kim thành rồi lại tỏa sáng phát quang  
Người thành lễ tâm quang luôn tỏa sáng.

Nhường để lễ thật chơn tài trong khoa bảng  
Nhân để an thật lễ giữa trường đời  
Lui cao minh để lễ khỏi nhập chỗ lả lơi  
Bình để lễ không vui chơi trong ô tạp.

Nước mưa sạch rửa trần ô thành thủy pháp

Người tâm thanh rửa xú uế của thế gian  
Gia chánh minh rửa khẩu nhục phát kinh văn  
Con chánh hiếu rửa bạo nhờn ra hiếu lễ.

Đầu ta đội Trời phải chứa bầu Trời thanh bình lễ  
Trên thờ Trời không để nhọc thế trí phàm ô  
Chứa Trời trong kinh lễ để Hư Vô  
Bình đẳng tánh nhân quyền cao thượng lễ.

Trí ta là Tinh Tú biết sáng lạ trong Vũ Trụ  
Biết cao minh hàm thụ để quang minh  
Đem thanh quang vào lập lễ ở gia đình  
Cho thanh đẹp tôn vinh như Hoàn Vũ.

Kính Cha Mẹ để đạo hiếu sinh đại lễ  
Nhuông cao nhân học tế thế phương sinh  
Đem chí nhân lễ đại thế Huyền Kinh  
Cầu để học phương sinh thành chánh niệm.

\*\*\*

*Con đại hiếu đủ lễ trong gia chính  
Cha Mẹ có nhân là lễ chính gia can.*

Lễ là đức nhân của đạo làm Cha Mẹ, lễ là  
nhân phẩm đạo làm con người, lễ là cao nhân

trong huynh đệ cư xử, lễ là vinh dự của học sĩ truyền nhân.

Lễ là tình yêu cao thượng của mỗi trái tim, lễ là công chính để đối nhân xử thế, lễ là đức hạnh của các Bậc Mẫu Nghi, lễ là thiện ái của các bậc chánh thần, lễ là Đạo Quân Thần an bang xã tắc.

Bậc an bang dùng lễ đuổi giặc ngoại xâm, dùng chánh nhân đuổi sàm ô uỷ mỹ, dùng chánh khí đuổi ma pháp tà tinh, dùng chánh ngôn để thái bình cho thiên hạ.

Nhân phi lễ không phải chánh nhân trong đại tướng, nước phi nhân không phải lễ của bậc an dân, ngôn phi lễ không phải bậc hưng chánh công thần, gia phi lễ Cửu Huyền trong không siêu thoát.

\*\*\*

Thắng được quốc phi lễ lân bang không giao tiếp  
Thành phi nhân bậc nhân thật lánh xa  
Đạo làm người chánh khí không lẫn lộn tâm ma  
Hành chánh nghĩa không thương tranh phi lễ.

Bà vợ đẹp ngôn từ trong không thi lễ  
Làm hạ nhân quản chế thất nhưn tâm  
Giàu không sang vì thiếu lễ kính bất thâm  
Sâu hàm tiếu hạ nhân không gia kính.

Giàu được sang cao nhân trong lễ kính  
Quý được thương nhờ lễ chánh gia đường  
Sáng văn chương ngôn lễ để đường phương  
Cao phần cách sáng tình thương trong đại chúng.

\*\*\*

Cha phi lễ đạo đâu dạy con nhân tài hữu dụng  
Đạo phi nhân ca tụng được hay sao?  
Phẩm làm Cha được quý thanh cao  
Bình tâm lại dạy con trong đức chính.

\*\*\*

Của tiền cho con phi nghĩa sẽ phi nhân, phàm  
phu cho con con làm điều phi lễ, biếng nhác cho  
con con bại đức thói nhân.

Dạy con minh chính cho con được công  
minh, dạy con hiếu kính cho con được chính  
nhân, dạy con lễ kính cho con được thành nhân.

\*\*\*

Cha Mẹ chính đức dạy con thành bậc thanh  
quang, Cha Mẹ chính nhân dạy con thành bậc  
hiền sĩ, Cha Mẹ chính thuận dạy con thành bậc  
trung nghĩa, Cha Mẹ chính tinh tấn dạy con  
thành bậc mực thước, Cha Mẹ chánh lễ nghi dạy  
con thành bậc chí nhân.

Mục thước của con thai sanh từ trong lòng Mẹ, phúc nhân của con do âm đức của đạo gia trung, khi thành chánh nhân do gia hiếu biết thành, làm Cha Mẹ thay Trời phụng sanh cho con cháu.

Nhà con lễ tức bậc làm cha Mẹ có đạo từ ngôn, nhà con hiếu tức bậc làm cha Mẹ có từ ái, nhà con hòa thuận tức bậc cha Mẹ có gia giáo.

Cha là bậc thể Thiên dạy con để truyền nhân, Mẹ là bậc thể Địa sanh con để truyền đời. Bậc làm con thiếu lễ kính là không tròn đạo đức.

*Nhường Mẹ Cha để tận trên lễ kính.  
Nhịn Mẹ Cha để hồi báo không sanh.  
Thương Mẹ Cha để hồi tâm đạo hiếu để.  
Nuôi Mẹ Cha để tròn nhân đạo làm con.*

\*\*\*

### ***Đến Đạo Xử Thế Để Làm Tròn***

Nghịch biết chiều cái nghịch được dịu lại, giận biết kính cái giận đó biến thương, ghét biết hòa lễ cái ghét biến thành tình yêu, hận biết thi lễ cái hận biến thành từ ái, thù biết báo đáp cái thù biến thành thân, mê biết cảm hóa cái mê biến

thành giác ngộ, không công bằng biết thi ân biến thành chánh thuận.

\*\*\*

Hàm oan biết hóa giải biến thành tri kỷ, sĩ nhục biết nâng đỡ biến thành bằng hữu, cao ngạo biết tự chà đạp biến thành hiền minh.

\*\*\*

Giai cấp biết nhường lời biến thành bình đẳng, hung bạo biết khắc chế biến thành trung dũng, cường quyền biết tế nhị biến thành nhân quyền. Đó là người biết dùng lễ kính để tròn nhân trung hiếu nghĩa để Thánh Nhân.

\*\*\*

Gặp người thẳng biết di ngôn để tự chính, gặp người ngay biết thưởng thức để chính nhân, gặp hiền quân biết phò trợ để trăm họ thái bình.

\*\*\*

### ***Người Học Đại Lễ Kính***

Dùng lễ để xóa lòng tư thù để giải thoát nhân quả của mình và thiên hạ từ đời trước để cao minh, dùng lễ để kính Trời cho lương tâm mình định, dùng lễ kính Tổ quốc cho chiến sĩ siêu linh, dùng lễ để hiếu Tổ Đường cho an lạc, dùng lễ để kính Thánh Nhân cho chơn lý minh sáng.

Dùng lễ để đổi nhân xử thế cho thiên hạ ôn nhu, dùng lễ để an lòng quân tử cho thiên hạ an chánh đạo, dùng lễ để tha người sàm ngôn để họ chánh ngữ.

\*\*\*

Ngôn như thủy dùng lễ để lọc tạp chất, Thánh như Vua Nghiêu dùng lễ đãi chư hầu, trung như Quan Thánh dùng lễ không hàng Tào Tháo, nhu như Quan Âm vì lễ cứu thế chưa thành Phật.

\*\*\*

Hiền như Văn Vương dùng lễ để cầu hiền, nhân như Lưu Bị dùng lễ để được hiền tướng, nghĩa như Khổng Minh vì Lưu Gia nên cãi ý Trời.

\*\*\*

Tài như Khổng Minh dùng lễ thắng Tư Mã Ý, trung như Triệu Tử Long dùng lễ để cứu Âu Chúa, trí như Phật Thích Ca dùng lễ để đại thế chí, dũng như Chúa KiTô dùng lễ để xin tội chúng sanh.

\*\*\*

Không chiến như Găng-Đi dùng lễ để được Ấn Độ, Vô Vi như Lão Tử dùng lễ để đạo đức trung dung, Thầy như Khổng Tử dùng lễ nhạc để dạy Nhân Đạo.

\*\*\*

Trong sáng như Đức Di Đà dùng lễ để dạy Phật Pháp, tài như Nữ Hoàng Anh dùng lễ để được chư hầu, giỏi như Minh Trị Thiên Hoàng dùng lễ để trị dân phục sức, trí như Đặng Tiểu Bình dùng lễ để mở giàu mạnh chi gia, hay như Tổng Thống Kennedy dùng lễ để qua chiến tranh lạnh, giỏi như Nostradamus tiên tri cho thiên hạ phục lễ. Có phải xưa nay Bậc Tiên Nhân dùng lễ để an dân, nghiêng tài của mình cho mở thời đại tiến hóa.

\*\*\*

Bậc thượng trí dùng lễ để thành nhân chi mỹ  
Xả thân vì đại lễ với Quốc gia  
Trong chánh nhân dùng đại lễ yên nhà  
Ngoài chánh kiến lễ lân bang hòa thuận.

Bình lễ học mới thấy lòng chí nhân áp dụng  
Đạo làm người thành đúng lễ cao nhân  
Thượng chánh kinh lễ kính được tài phong  
Hạ ta xuống cho gia phong an lễ lộc.

\*\*\*

**Bậc lễ:** Thấy trái đạo không nhìn, nghe trái lý không đáp, nói vô lễ không chánh thuận, người không lễ không có đạo để hòa thân.

\*\*\*

Đứng đúng vị trí không bị thấp phẩm vị, đi đúng đại ngã không nghe hàng tiểu xảo, nói đúng cương vị không làm theo vị kỷ, làm đúng mục thước không hùa theo sàm nịnh.

\*\*\*

Giữ nhân cách không giàu cửa bất nghĩa, giữ nhân chánh không vào cửa gian tranh, giữ bình đẳng không đi theo độc lý độc tôn. Đó là hiền tài biết giữ lễ và minh đạo.

\*\*\*

## ***Phần 2: Lễ Nghĩa Trong Học Sĩ.***

Bậc học sĩ dùng lễ dạy bậc truyền nhân,  
Nhân đủ lễ mới trung quân ái quốc vẹn toàn.

Bậc học sĩ giữ lễ đề cao nhân,  
Nhân kính phục thượng nhân được cao quý.

\*\*\*

Bậc Học Sĩ: Văn minh dùng lễ đãi ngộ hiền tài, dùng văn dạy dỗ truyền đời, dùng kinh bang tấn phong học sĩ, dùng đạo đức giác ngộ hạ nhân, dùng chánh khí hưng thịnh Tổ quốc, dùng luân lý đãi ngộ chính thân, dùng chánh sự định trí trung lương, dùng đại ái được cao danh dự, dùng

lòng nhân cảm hóa kẻ thù, dùng bình đẳng nhân quyền cho hàng tướng. Được vậy là người biết dùng lễ trong đời để thanh cao Tổ quốc.

\*\*\*

Bậc học sĩ dạy ngay chính để họ trung can, giáo hiếu thuận để họ cung kính, truyền chánh tín để họ nhân hậu, học chánh tinh để họ tôn trọng. Có được vậy mới ngay chánh lễ trong đại chúng.

\*\*\*

Bậc học sĩ; Thương có phương châm để lễ tự sanh, yêu không chiếm giữ để ái tự hóa, thành không chiếm công để minh tự chánh, bình không dùng kiếm để trí tự linh, đức không khuynh đảo để lòng nhân tự nhận, biết không ràng buộc để họ tự bình, cao không cao ngạo mạng để lễ kính hòa ái, thắng không tăng bốc để lành chí nguyện, học không cao ngạo để ngộ lớn minh xa, thấy không giữ sở để đức trọng tự bình. Được vậy mới dạy người văn minh hiếu thuận.

\*\*\*

***Vô kinh bất thành giáo,  
Vô văn bất thành quốc.***

Bậc đại văn khi viết phải biết kính Trời như Cha không phạm lễ hiếu thuận khi viết, kính Tổ

Quốc như Mẹ không phạm lễ tôn nghiêm khi viết, quý Công Thần như bằng hữu không phạm lễ thủ túc khi viết, yêu dân như con không phạm lễ nhân quyền khi viết, ái nhân tài như châu báu không phạm lễ chi dân khi viết, thương lân bang như thủ túc không phạm lễ xâm lấn khi viết. Đó là lễ kính của Bậc Thượng Nhân Chi Đạo.

\*\*\*

Dân chi quý làm tròn bốn phận, quý chi quý làm tròn trách nhiệm, thần chi quý làm tròn nghĩa vụ. Đó là người biết tròn lễ nghĩa đạo làm nhân.

\*\*\*

### ***Bậc Học Sĩ;***

Kính Thiên lý cho tử sĩ là thông linh, bình chánh kiến cho phong vũ an định, luật chi dân cho thiên hạ nhân quyền, lập trung dũng để an đỉnh biên cương, chiêu tài nhân kiến trúc kinh tế, hội hiền sĩ giáo định quốc dân, chọn khanh hầu tiến phong để bình trị, thưởng bậc nhân để cho cao công học sĩ, đãi bậc tài để lương sách kinh bang, bình hàng tướng để chánh công đại nghiệp.

\*\*\*

Có người bảo ta đạo tại sao in trên giấy để thờ và tín ngưỡng và mê tín không đúng lễ đạo.

Ta trả lời: Mỗi lá cờ Tổ quốc in trên miếng vải sao các vị lại tôn nghiêm và bảo vệ.

\*\*\*

Có người bảo ta hãy quét sạch các lá cờ của tôn giáo và hình tượng cho Quốc dân chánh thuận bậc trên lãnh đạo.

Ta trả lời rằng! Tại sao bậc trên không quét sạch lòng cường bạo cho thiên hạ chánh thuận theo về tu Đạo với Quốc gia.

\*\*\*

Vị Thiên Tử hiệu triệu nhà sư và hỏi: Đạo Thiên Tử của ta cao quý hay đạo của các vị đang tu cao quý? Vị sư không dám nói và lui ra.

Một hôm ta chỉ cho Vị Thiên Tử thấy ai làm tròn bốn phận của chính mình người đó có Đạo cao quý.

\*\*\*

Bồ Tát làm tròn được thì công viên, Phật làm tròn được thì quả mãn, Thiên Tử làm tròn được thì Thánh minh, Thần dân làm tròn được thì công đức.

\*\*\*

Lễ của bậc thượng làm tròn chí nguyện của Thiên Hoàng, làm tròn công hạnh của Phật Mẫu, làm tròn bốn phận với Quốc gia, làm tròn nhân

quyền cho công lý, làm tròn nghĩa vụ với công dân. Ấy mới là thượng lễ để dâng Thiên, đó mới gọi hậu lễ để lập Địa, trong mới gọi trọng lễ quân thần, ngoài mới gọi lễ chi nhân cho thiên hạ.

*Quốc Gia tương hưng tắc hữu dị nhân,  
Quốc Gia tương ái sanh đại hiếu thuận.*

Nhìn Trời cao không thẹn công tâm với nhật nguyệt, nhìn công đạo không thẹn công chính với láng giềng, nhìn công thần không thẹn công ngôn để ta xử thế.

\*\*\*

Đạo trị quốc dạy học sĩ hiền nhân lễ kính, trị tâm loạn để thiên hạ chữa tâm bệnh, trị tánh phóng đảng để thiên hạ chữa tánh cao ngạo.

Quốc Gia là Quốc Hồn của thiên hạ đại lễ, Thần dân là quốc thể của mỗi triều đại lễ kính.

Đại lễ để thiên hạ- tu chánh nhân- hành chánh tín- sửa chánh kiến- minh chánh đạo.

Lễ của bậc thượng hữu dùng tham chánh luận để tiến cử trung lương, hàng chánh tâm để nhân tài trung dũng, ban chánh đức để học sĩ tấn phong, phòng chánh niệm để thiên hạ chánh đạo.

Lập công không vị công để thiên hạ chánh niệm, phong vị không cao ngạo để thiên hạ chánh ngôn, thái bình không chấp hàng tướng để thiên hạ đại thành. Thiên hạ có lập đại công đức bậc quân tử mới tròn đầy đại công chính của đại lễ.

\*\*\*

**Bậc Quân Tử Dụng Lễ:** Thượng lễ có trí tri-hậu ân mới minh định, thượng đức có chí nhân-văn hiến mới văn minh, thượng nhân có thái bình-hạ nhân được giàu mạnh. Có giàu mạnh mới khai sáng đại lễ của thời Đại Hoàng Kim.

\*\*\*

**Bậc Học Sĩ:** Học sĩ Là Thầy thay bậc an dân để giáo chúng nên lập ngôn chính để giác ngộ, nên lập công chính để kinh bang, nên lập văn hóa để văn minh, nên lập chánh kiến để cải hóa, nên lập chánh kinh để an định, nên lập lễ nhạc để thanh ba, nên lập công đạo để cải cách, nên lập văn hiến để tế Trời, nên lập hiền nhân để Quốc độ.

Học sĩ dạy đạo cho người cầm cân được công lý, nhờ công lý thiên hạ định trị.

Học sĩ dạy đạo cho người làm bốn phận của Thần dân, Thần dân thông thái thiên hạ mới đặc đại văn minh.

Học sĩ dạy chánh văn ngôn luận cho thiên hạ bình đẳng, nhờ bình đẳng thiên hạ mới có nhân quyền được mở rộng tự do được lập lại.

Học sĩ dạy chánh tham luận, nhờ chánh tham luận thiên hạ ra sức làm tròn bốn phận của Thần Tử.

Thiên hạ học được lễ đạo; Phụ tử tử hiếu, quân chánh thần trung, Tam Cang Ngũ Đức thì sợ gì không đủ lễ nhạc dâng hiến lòng tận trung để báo quốc. Sức học mở được trí tuệ của Vạn Năng, triệu học mở được trái tim Huyền Linh của Vũ Trụ.

Học sĩ dạy người hiếu để có được hiếu để Quốc gia mới có được Hiền Thần. Học sĩ dạy người luân thường đạo lý. Được vậy Quốc gia mới có bậc trung nghĩa.

Trung với Vua để trả ân trí tuệ tiên bang, nghĩa với nước để trả ân ngọn rau tác đất, hiếu với nhân để trả ân nghĩa vụ đồng bào. Nên bậc học sĩ nên lễ trong sự học vấn của ta.

*Học để liêm chánh tài hoa phát công minh,*

*Học để minh giáo tài hoa phát minh đức,  
Học để thiên chơn tài học phát y đức.*

\*\*\*

***Bậc học sĩ nên nhớ!***

Học để lễ kính- trí nhường học phát Tiên Nhân, học để an định- trí người học phát kinh bang, học để lễ kính- trí người học phát Tiên Nhân, học để bi kim- trí người học an định kiểm trí.

Mỗi học sĩ đều có một tâm kiếm; Bậc đại lễ kính định kiểm trí cho linh huệ tự thông, hàng kiểm trí cho thiên hạ tự minh, an kiểm trí cho thiên hạ tự văn hóa, thông kiểm trí cho thiên hạ tự văn minh, tha kiểm trí cho thiên hạ tự thái bình, bình kiểm trí cho thiên hạ tự bình trị. Thiên hạ được bình trị là đại lễ trong Thiên Đạo định kim.

Nước là sức lớn muôn ngàn học sĩ là những con thuyền, có làm công đức rước người qua bể khổ hay không tùy học sĩ thương nghị.

Đạo thái bình là sức lớn của Vũ Trụ Vạn Năng, chỉ có học sĩ là những Tinh Tú lớn làm sáng Vũ Trụ để thay Trời hành Đạo.

Thương chính để đại công quả cho Vũ Trụ tùy học sĩ minh tâm, Thần Tiên tùy thời biến

dịch theo Máy Thiên Cơ để lập đại công đức ở Niết Bàn.

Học sĩ là Thần Nhân Gia Tướng trong một Quốc gia phải lập Địa đảng cho thiên hạ thái bình, bản thân học sĩ mới đạt đạo đại công quả.

Học sĩ là người thuận Thiên lý phát phúc cho nhân, tòng Thiên lý, giáo dân định địa là bậc đội Trời để giáo huấn chánh ngôn, thay Vua để an chính công đạo, đập đất để y đức trung dung phò bá công tâm đào tạo tài năng.

Kinh thương mở mạnh: Việc chính thuận hay không, tùy thời để biến dịch cho thuận an chánh đức.

\*\*\*

Từ Nhà Châu; Châu Văn Vương dùng lễ để cầu Hiền Thần Khương Tử Nha để cầu đại lễ bình trị thiên hạ, khi gặp Khương Tử chỉ là Ông Già ngồi câu cá, Châu Văn Vương mời Ông lên xe, lấy ngựa ra rồi ra sức kéo Ông 820 (tám trăm hai mươi bước), Khương Tử Nha thấy Vua mình quá mệt nên xuống xe mời Châu Văn Vương đồng ngồi lại trên xe đi về triều chánh. Sau đó Nhà Châu dùng lễ đãi ngộ Hiền Sĩ bốn phương nên minh trị được 820 (tám trăm hai chục năm).

*Lễ đến nghiêng mình được Bậc Thần Tiên  
Lễ đến khảnh hầu được Bậc Thần Tử  
Lễ đến Thánh minh được Bậc Quốc Vương  
Lễ đến an chánh được thiên hạ thái bình.*

\*\*\*

Cong như cây kiểng lễ nhạc trước Minh Đường, thẳng như tùng bá lễ nhạc trước Vũ Trụ, trống lòng như cây tre trúc lễ nhạc trước công tâm. Đẹp lạ như Hoa Sen gần bùn không nhiễm lễ nhạc cõi Bồ Tát, trung chánh như Hiền Thần lễ nhạc trước Quốc Vương. Người biết thưởng thức về lễ nhạc là bậc anh tài biết lầu thông uyên bát, người biết tôn trọng lễ nhạc là người biết hiếu kính để thiên hạ thái bình.

*Nước thiếu lễ nhạc làm hạn chế tôn nghiêm  
Dân thiếu lễ nhạc làm hạn chế thái bình.*

*Tiên hội dùng lễ nhạc để quốc huy  
Dân hội dùng lễ nhạc tấn phong học sĩ  
Nước hội dùng lễ nhạc tế thế an bang  
Thần hội dùng lễ nhạc để anh minh thần võ  
Nhân hội dùng lễ nhạc để hiếu kính chi giao  
Nhà hội lễ nhạc để tế Cửu Huyền siêu độ.*

\*\*\*

Lễ nhạc được thanh ba bảo vệ nền văn hóa  
Lễ nhạc được tao nhã bảo vệ được văn hiến  
Lễ nhạc được tao nhân bảo vệ được luân lý.

Lễ nhạc là lời văn tỏ sự thanh sáng của học sĩ, lễ nhạc là lời thơ tỏ sự cao quý của văn nhân, lễ nhạc là sự thuyết học tỏ sự giác ngộ của đại chúng.

Nước là nguồn lớn không nên thiếu đại hải để chứa muôn vạn thứ tình của thiên hạ, quân là bậc trí tuệ lớn không nên thiếu sự quảng độ của bậc đại bao dung. Được vậy mới có học sĩ tấn phong thái bình cho dân quốc đại lễ nhạc.

\*\*\*

### ***Phần 3: Lễ Nghĩa Trong Khanh Tướng***

Quân là chủ của một nước đại diện ngôi tôn kính, Khanh Tướng và Hiền Thần của một nước nên đại diện sự tôn nghiêm. Hễ Quân chánh đức được Thần Trung can, Quân chánh Đạo được Thần hiếu thuận, Quân chánh nhân được Thần Hiền Sĩ.

Quân trọng Thần như thủ túc thì Thần trọng Quân như Cha Mẹ, Quân từ ái cao quý Thần Tướng thì Thần Tướng báo quốc tận trung, Quân

xử minh trị thiên hạ anh minh thì Thần làm tròn bốn phận chi dân thừa lệnh.

Quân đủ cương nhu trí tuệ Thần Tướng thì Thần Tướng đãi sĩ hiền lập công báo quốc, sự ưu đãi của Quân Thần yêu kính ra sức, sự chánh thuận của Quân Thần công lý bình giải. Được vậy mới đúng lễ Quân Thần trong Khanh Tướng Quốc gia.

Khanh Sĩ trọng đức của Vua để sáng đức của mình, Khanh Sĩ trọng văn hiến của Quốc gia để minh cho chính mình, Khanh Sĩ trọng tài nhân của Quốc gia để giữ lễ cho chính mình. Được vậy là đạt Tam Công lễ kính.

Công tâm với Vua để phò trợ bậc minh trị, công ngôn với dân để khai mở nhân trí, công chính với Tổ quốc cho thiên hạ thái bình.

\*\*\*

Bậc Khanh Tướng giữ lễ; Trí biết dân sách lược để được trên minh trị, tài biết dân binh lược để Bậc Tiên định trí, nhân biết dân kinh thương để cải cách kinh bang, trung biết dân tài nhân để bổ túc phương vị.

Hiền biết dân kế sách để bổ sung học sĩ, kinh tế biết dân kiến trúc để mở mang thành trì, cố vấn biết dân kinh thư để văn hiến Tổ Quốc.

Được vậy là người dâng đại lễ kính cho Quốc gia.

\*\*\*

Khanh Tướng biết giữ lễ; Lúc nóng với bậc trên phải biết nhường lời- nhường lời không phạm lễ kính, lúc tấn phong phải biết nhún nhường- biết nhún nhường không phạm cao ngạo, lúc minh triều phải đủ công lý- biết đủ công lý không phát sàm ngôn.

Lúc nghịch luận phải tỏ ra bao dung- biết bao dung không phạm công chính, lúc suy nghiệm phải có lương sách- biết suy nghiệm lương sách khỏi phạm đần độn, lúc đề cử phải nhờ sự xét đoán- biết nhờ sự xét đoán không phạm lễ độc tôn, lúc tao nhã phải có văn chương- biết tao nhã văn chương không phạm nghịch luận, lúc lập ngôn phải có chủ đề- biết chủ đề không phạm tấn thối lưỡng nan. Được vậy là bậc mực thước trong lễ kính.

*Nước chế đầy không để tràn,  
Lời nói đủ không để đổ.*

Tặng lời nói công chính cho bậc đạo thanh liêm, tặng kinh luận chánh hành cho bậc đạo đức,

tặng lương sách kinh bang cho Bạc Quân Minh,  
tặng văn ngôn chính thuận cho hàng thanh tước.  
Làm được vậy là tu bổ lễ kính rồi vậy.

*Trên kính lễ chi quý,  
Hậu lễ kính chi nhân.*

Lễ đến giận thành vui  
Lễ đến người nhân thành trí  
Lễ đến người tha nhân thành tri kỷ.

Bạc Khanh Tướng biết giữ lễ: Tâm linh phát  
được đạo công chính, tánh linh phát được đức  
công bình, việc hành xử phát được lòng chính  
nhân. Có được lòng chí nhân đi đến đâu an định  
đến đó.

\*\*\*

Bạc Khanh Tướng biết hành lễ kính; Người  
trên nghe thấy biết nghiêng mình, người dưới  
nghe thấy biết hiếu thuận, hạ nhân gia tướng  
nghe biết ra sức làm tròn bốn phận.

Lấy lễ tu chính đức của người trên,  
Bên dưới tự ngay chính.

*Thượng lễ kính minh chính,  
Hạ hậu kính minh định.*

*Thượng thông lý đạt tình,  
Hạ ưu đãi thuần nhất.*

Bậc Khanh Tướng lễ cảm hóa được lòng nhân, thông tình được bằng hữu, đạt lý được cao nhân, ưu ái được hạ tướng, cảm thông được hạ nhân, bình đẳng được giai cấp.

\*\*\*

**Lễ đến;** Biết học tập với người trên, biết lắng nghe người dưới, biết cảm hóa người hung, biết kết thân người trí, biết an ủi người thất thời, biết chia vui người thành công.

\*\*\*

**Lễ đến;** Biết giao tế để chi nhân, biết giao tình để hành đạo, biết hiệp quần để phò trợ, biết bỏ cố chấp để nhân quyền, biết giáo huấn để chánh thần. Được vậy là Bậc Khanh Tướng đang hành lễ.

\*\*\*

**Đại lễ;** Trí biết chi nhân, tài chi đức, minh biết chi đạo, quân tử biết chi quân sự.

Hiệp được quân chánh- Hiền Thần mới tận trung, hiệp được Quân Thần đại nghĩa- Quân Thần mới Minh Quân.

Quân Thần chung một mực nước thước minh hòa, Quân Thần chung một sách lược minh đức, Quân Thần chung một kiến thức đại khoa, Quân Thần chung một đức nhân minh đạo.

\*\*\*

**Bậc lương tướng;** Lấy Quốc Gia làm trọng nên nhường bậc trí tuệ để ban sự, nên nhin bậc lương sách để an định, nên nhân bậc kinh bang để tế thế, nên hòa bậc kinh thương để an dân.

\*\*\*

**Định tâm chính;** Trước lúc xuất ngôn bình trí tuệ trong lúc ngôn luận, an tánh khí sau khi hành độ để khỏi phải phạm lẽ trong học sĩ đại thần. Vì quốc tuyên ngôn không vì tranh công danh, nâng đỡ hiền tài không vì địa vị bảo an.

Ngôn phát thanh khuyết không vì tranh ngôn biện luận, nên thấu thị hiền đức phát năng, bình bằng hữu lời hiền phát chánh, yêu tài năng vì nghĩa phù trợ, lập chánh văn khẩu xuất tùy thời, hạ khẩu khí bình giải văn hiến, kính người minh định giải sách lược, hiến kế lành an định triều chánh, minh Thiên Tử diệu lý bày ra, nhận chánh

tín để định lòng tin, yêu tài nhân để phò xã tắc.  
Ấy là người trọng lễ kính Tam Công.

*Vì đại nghĩa cứu dẹp bỏ tư lòng  
Vì đại nghĩa vụ không theo kẻ sàm ngôn  
Vì đại công chính xả thân phò trợ.*

Tỉnh người mê để chánh ngôn luận, an người say để chánh đức nhân, yêu người hiền sĩ để văn hóa thiên hạ. Thiên hạ có chánh văn ngôn mới thật chánh thuận.

Biết mình sai nhận lỗi để tỉnh hạ tướng, nhận sửa sai để định lòng nhân, tha người có lỗi để kết hữu nghị. Có kết hữu nghị mới thật lễ kính bình nhân.

\*\*\*

Lễ của Khanh Tướng cao minh; Thắng biết khiêm cung lập lễ để hòa ái, thành biết nhún nhường lập ngôn để hiếu thuận, hay biết an di lập chí để rèn luyện, giỏi biết từ ngôn lập lòng nhân để từ tốn.

Thua biết nhẫn nại lập trí để trau dồi, hiền biết cầu học lập nhân để thao lược, trí biết hành độ lập đức để tiềm năng, nhẫn biết kiên trì lập tín nhiệm để hóa cảm, yêu biết quý trọng lập từ ái để

khoan dung, kính biết nhường lời lập lễ để giáo chúng, kính tôn nghiêm lập đạo để phò trợ.

\*\*\*

Khanh Tướng là thần tượng của Quốc dân, là Công Thần của Đại Quốc phụ, là trụ cột của một Quốc gia, là Thiên nhân dựng nền lịch sử, là công lý trong một pháp lục, là đức trọng trong ngôn luận nhân quyền, là lòng chí nhân hiệu triệu nhân lực, là tư chất của những bậc quang minh, là thành đồng để bảo vệ Tổ quốc, là bậc thiện giác trong mọi sách lược chi dân, là bốn phận đại diện cho Bậc Vương Chánh, là người hành lễ trong sự thông minh, là quốc kính cho Thần dân trăm họ. Vì vậy lập lễ thay Vua hiệu triệu Thần dân, hiệp quần để chánh thuận với Quốc dân, phò trợ Thiên Đạo làm tròn bốn phận.

Lập thiện ý để thiên hạ thiện cảm, bình chánh tin để thiên hạ đức kính, bằng chánh sử để thiên hạ công danh, an hạ tướng để thiên hạ thi lễ, vinh danh Thần Tướng để thiên hạ vinh dự. Lễ được như vậy thiên hạ theo về.

*Trong lập đức để giáo dân,  
Ngoài an đạo để chính thuận.*

Không thiên vị giai cấp bất khả bất cập,  
không tư lý thủ tình bất khả phạm nhân, không tư  
kỷ hữu lậu bất khả thiếu văn minh, không che  
đậy tư kiến bất khả du ngôn.

Chính thuận để trị an  
Nhân quyền để tự chính  
Bình giải để tự thanh  
Trung dung để tự thành.  
Minh ngôn để kết quả  
Thông lý để thuận tình  
Quyết đoán để minh đức  
Thỏa thuận để hòa giải  
Ái tha để minh đạo.

\*\*\*

Lễ công chánh là lớn làm thành nhỏ, nhỏ hóa  
thành không để thiên hạ an định. Có tướng tức có  
sắc thái và hình tượng, bằng vô tướng tức vô sắc  
thái và vô trù tượng.

Mỗi cái nhân gieo xuống đều có một kết quả  
sanh ra, biết được tình lý pháp ngừng gieo thì  
quả nghiệp cũng ngừng mọc.

\*\*\*

Đại lễ của Thiên Tử như Trời chỉ sáng tròn giữa ban ngày, về đêm biết nhường lại cho Thần Tử.

Cái lễ của Thần Tử như mặt Trăng và các tinh tượng lớn chỉ sáng vào ban đêm, lại một nửa không sáng để nhường chỗ cho Thần dân trăm họ.

Cái lễ của Thần dân biết sáng lúc không có mặt Trời và mặt Trăng lại biết khoe mình trong Vũ Trụ để công chính cho cả thiên hạ.

*Công chính để sáng như Trời  
Công tâm để sáng như Trăng  
Công lý để sáng như Tinh Tượng.*

*Đạo Trời sáng đúng mỗi phương vị,  
Vũ Trụ tròn đầy chơn thiện mỹ.*

Cái đạo không của Trời là tròn đầy chơn lý, cái đức lý của Phật là tròn đầy chơn thiện mỹ, cái nhân không của thiện nhân là đầy ấp sự thông minh.

\*\*\*

Lễ lớn của Trời là minh tâm không gian mới phát ra nhất Đạo Diệu Hữu huyền năng tràn sự trù phú, thông Huyền đạt Tấn.

Lễ lớn của Phật là kiến tánh không tướng mới đạt tới chỗ tràn đầy trí tuệ, siêu quang vô cùng vô tận.

Lễ lớn của Thánh Nhân là làm tròn bốn phận, có tròn đầy một phương vị thì ráp vào muôn ngàn vị trí để công viên quả mãn; Nhân lớn tất thành chánh quả.

\*\*\*

#### ***Phần 4: Lễ Nghĩa Trong Bậc Đạo Đức***

Đại lễ của bậc đạo đức là tu thân tề gia trị quốc thái bình cho thiên hạ: Tu thân là người đang lập lại lễ kính trong nội giáo để lãnh hội lễ chơn linh, ngoài chánh kiến để lễ tao nhân thượng học, nghiêm lễ để bỏ cao ngạo chính thuận lòng Trời.

Hành lễ để diệt lòng tôn xưng vô bổ ích, học đại lễ biết nhường lời để đạo chánh an, biết giao tế tao nhã cho thiên lý thuận, biết cao nhân cho Thiên Đạo truyền nhân, biết tu bổ nội chính cho Tâm Thiên phát huệ, biết bình trị nội tâm cho an

bình thế, biết luận chánh ngôn cho thiên hạ theo về, biết học nghi thức cho thiên hạ chánh thuận.

*Thân tại ngã thân tu là học đại lễ  
Thân có tu thân chính định thân mình  
Lập thân tu để kiến ngộ đại tình  
Trong nhân hậu ngoài dân mình đại lễ.*

Thắng để bạo tàn- người tu thân thà thua để giữ lễ, cường bạo để tranh đoạt- người tu nhường để giữ lễ.

Chiếm đoạt cường quyền- người tu thân nhịn để giữ lễ; Giữ lễ là người biết tôn kính lương tri.

Thượng nhân là lễ hữu tri- tu nhân không cầu thắng, hạ nhân lễ hữu nghị- tu nhân chỉ tương hòa.

\*\*\*

### ***Thân Tu Lễ Kính***

*Nội chính đức để bao dung,  
Ngoại chính nhân để ưu ái.*

Bậc đạo đức biết tu thân như Cha chung trong trăm họ, như Mẹ lớn trong muôn loài, như anh chị lớn trong trường đạo đức. Vì vậy trên

biết nghi lễ để an lòng dân, ngoài biết tiết độ để mình học sĩ.

Nội giáo dạy gia tướng lễ kính tương hòa; Đạo phu thê nhường lời như quân chính thần trung, bình ngôn luận minh thông cái lý, mở mạch điền cho trí thủy hóa văn, thượng đối nhân lời giữ lễ Quân Thần, hậu hữu kính tao nhân tề chính sự. Một lời nghịch không phóng túng để lễ dụng lời thanh.

*Thượng đại lễ vô tranh,  
Hạ bình lòng vô chương.*

Cả hai tâm phương thượng nên chính ngôn trong mọi đường hướng, nên chính luận trong mỗi phương châm, nên chánh tín trong mỗi sự quyết nghị, nên chánh kiến trong mỗi việc làm tròn, nên chánh nghĩa trong mỗi sự xét đoán để lễ cho trọng công đạo của đạo đức tu thân.

\*\*\*

Lễ đến bậc đạo đức biết nhường- nhường để mình sáng, lễ đến bậc tu thân biết nhân- nhân để tao ngộ, lễ đến bậc giác ngộ biết kính- kính để tôn nghiêm.

Lễ để chính thuận lòng Trời- đức cao không dùng chiến, lễ để tôn kính quốc oai- đức trọng biết khiêm cung, lễ để tôn nghinh lương tướng- đại nhân biết thanh tâm, lễ đối nội được bậc trọng nhân dân hiếu kính, lễ đối ngoại bậc hiền triết biết bình trị thanh hòa.

\*\*\*

Bậc đạo đức biết tu thân đại lễ là phúc lớn để khai hóa đại minh, là đức trọng để chính thanh học sĩ, là công ngôn mực thước trong bình trị, là xã tắc hiếu thuận có Đại Công Thần, là lòng chí nhân thuận Thiên hành độ, là bậc giác ngộ mở đại lộ lương tri, là Bậc Đại Từ Bi xóa bỏ hận thù để cao quốc thể, là người đại nhân biết việc nước trước bình nhà, là công chính để hiệu triệu Thần dân trăm họ, là bậc đại diện lòng Trời khai trí tuệ chi dân, là Bậc Trọng Phụ dạy lễ nghi để tôn ty trật tự, là bậc đem nhân quyền thật sự để cao sang.

\*\*\*

Bậc đạo đức tu thân để lập công chính lễ kính: Công chính với thân tâm để huệ giác, công lý với nhân phẩm để quan minh, công bình với xử thế để ngay chánh, công đạo với triều trung để

tôn nghiêm, công tâm với nhật nguyệt để lãnh đạo, công bằng với bác ái để phát đại từ ngôn.

\*\*\*

Thiện để thiện chung với hạ trí tuệ, ác để giác ngộ cải tà quy chánh thiện chung, hiền để hiếu kính cho thiên hạ minh di thiện, lành để trí hóa cho thiên hạ đại diện lòng nhân.

Ngay để diệu lý cho thiên hạ được trung dũng, đạo để trí độ cho thiên hạ phát đại giác tha, đức để khiêm ngôn cho thiên hạ phát từ ái, hòa để chính thuận cho thiên hạ theo về.

Mở đại ái cho thiên hạ quay thiên giác để ngộ, mở đại yêu cho thiên hạ vào một biển tình, mở đại Bử Ngạn cho thiên hạ triều nguyên lễ kính.

\*\*\*

Bậc đạo đức tu thân phải minh trí cho thiên hạ huệ, soi chung đuốc con đường sáng cùng đi, lập đại gia cho thiên hạ đồng định, phò Thiên Đạo cho thiên hạ đồng chính, hộ quốc pháp cho thiên hạ đồng minh, bình trị cho thiên hạ đại đồng hiếu thuận. Đó là bậc đạo đức biết tu thân để chánh nhân trong người quân tử chu toàn lễ đạo.

\*\*\*

Bậc đạo đức tu thân phải biết lập đức chi dân, dân là nước lớn diêu lễ kính để công chính, dân là đất lớn dụng võ để giàu mạnh, dân là trí tuệ lớn yêu hiền tài để sách lược, dân là học sĩ lớn đãi sĩ hiền để kinh thương, dân là dũng sĩ lớn binh lược an định kinh bang, dân là sức sống lớn đại thương chính để phú quý, dân là phú cường lớn bậc chi dân phải mở đại kinh thương. Có sách lược đại kinh thương thì quốc phú dân cường giàu sang tột đỉnh lễ kính khắp tứ phương.

\*\*\*

Bậc đạo đức tu thân phải biết Tiểu Nhân Thân là Quốc Độ của mỗi linh hồn, mỗi Quốc dân là Quốc Độ của Đại Quốc gia. Vì vậy việc kinh bang tế thế cho thiên hạ học tập kinh thương để giàu mạnh, là việc tối quan trọng trong các nền văn minh cổ kính hay hiện hữu, không thể thiếu được kinh lễ nhạc để văn minh.

Khi thiên hạ kinh thương bậc đạo đức tu thân phải thương chính cho họ, tự do ngôn luận trong lễ kính để hiếu thuận, tự do nhân quyền trong pháp chính để công lý, tự do kinh thương trong bình đẳng để thuế thu công chính, tự do giao tế trong đối nội, đối ngoại giao thương.

\*\*\*

Quốc gia là đại bản thể của dân tộc, Quốc gia là một đại thân trong mỗi Quốc độ, là một Địa Đàng trong một Quả Địa Cầu, là một sự hợp tác lớn trong các nhà đại đức, là một nhân quyền lớn trong Tổ quốc biết cao minh, là một biển yêu lớn trong các Quốc phụ từ ái, là một công lý lớn trong thế giới thái bình, là một bản thể lớn trong trăm họ mưu sinh, là một Đại Khôi Quốc Hồn trong trăm họ tôn kính, là một khối đại trí tuệ cho thiên hạ tôn nghiêm, là một đại hiến pháp trong thiên hạ phò trợ, là một đại quốc uy trong thiên hạ phò trì, là một khối chơn lý trong thiên hạ Quốc Hồn, là một khối trung tín trong thiên hạ đại nghĩa vụ. Vì vậy người tu thân mình là người biết tu chính Quốc gia.

*Biết phát chánh nhân  
Biết hành chánh kiến  
Biết ngôn chánh thuận  
Biết học chánh văn.  
Biết sống chánh nghĩa  
Biết yêu chánh thể  
Biết ái chánh nhân  
Biết thuận chánh đạo.*

Ngôn nghịch chơn lý không thể phát ra để đạo chính hành, lễ nghịch hiến văn không thể phát ra để đức chính nhân, nghĩa nghịch hiếu thuận không thể phát ra để nhân chánh nghĩa.

Hàm dưỡng nhân phẩm để lễ cao minh, hàm dưỡng ngôn luận để lễ tôn kính, hàm dưỡng đời sống thanh bạch để lễ an vi.

Chính lý với công tâm lời định lý minh sáng, chính luận với công lý lời thông minh phát chí nhân, chính phương tiện với quần chúng lời diệu dụng thành nhơn.

\*\*\*

Bậc đạo đức biết tu thân là nhẫn với người trên mình diệu nhường lời, có nhường lời không phạm lễ kính. Nhẫn với người dưới mình diệu biết lắng nghe, có lắng nghe mới an lòng hạ tướng.

Lúc nóng giận biết rút lui để an đạo, nhờ biết an đạo không phát sàm ngôn. Lúc biến loạn biết dùng lời an định, nhờ an định tỉnh thức ba quân.

Lúc nguy nan biết xả thân phò trợ, nhờ xả thân phò trợ mới lập nhân trong đại nghĩa. Lúc thưởng thí không tranh công danh, nhờ đạo vô tranh thiên lễ nhường kính.

Lúc yếu lòng nhân chính phải biết thư phú kinh văn âm nhạc để tao nhã, nhờ tao nhã kính lễ tận trung. Lúc bông bột chạy theo thị hiếu phải biết phản tỉnh, nhờ phản tỉnh quy tâm thuận lễ để phục bốn chơn nhân.

*“Không sợ phạm phu vô lễ của chính ta, chỉ sợ sự thông minh phản tỉnh của ta đến chậm.”*

\*\*\*

*Tiên thi lễ kính,  
Hậu thi binh phạt.*

### ***Tiên thi lễ kính;***

Văn hiến chính thuận để ban giao, pháp lý chính thuận để thương nghị, lễ nghĩa chính đức để ưu đãi.

Thiện lý chính nhân để đối ngoại, an định biên cương để chánh thịnh, bình đẳng thương thuyết để chánh hành.

Nhường bậc lễ để kính thương, an bậc nhân để thương chánh, minh bậc hiền để ban giao, đãi bậc nhân để thương thuyết, hành lễ nghĩa để thái bình.

\*\*\*

Lễ đến không chính thuận người ấy vô đạo, nhân đến không chính thuận người ấy vô đức, hiền đến không chánh thuận người ấy bất nhân.

Thương không chính dùng pháp để trị, thuyết không hàng dùng binh để định, pháp không tuân dùng luật để áp chế. Đó là cách Tiên lễ hậu binh với bậc vô đạo đức.

Binh là sát phạt bậc đại lễ kính ít bàn tới, chỉ hết cách mới dùng vào binh để an định. Thuyết không sanh cường bạo, lý không suôn sanh đàn áp, tình không thuận sanh độc tài.

\*\*\*

Bậc đại trí không dùng tới binh sợ phạm sát giới, bậc tài không dụng tới binh sợ phạm sát nhân, bậc chơn không dùng tới binh sợ lệch chánh đạo. Đó là bậc thường nhân tu công đức lớn háo sanh, đã dùng tới binh lược là phạm vào nhân quyền đại lễ trong thiên hạ.

Bậc trí vì đại nghĩa giả như quē mùa để khỏi tham luận, bậc nhân vì đại lễ giả đốt để không phạm sát giới, bậc hiền vì đại lễ làm như không biết để khỏi phạm phàm phu.

Không tranh để quang minh- vì lễ chịu nhẫn, không danh để trí tuệ- vì lễ chịu nhường, không

tham luận đề tự ngộ- vì lẽ chịu hạ mình. Có chịu hạ mình bậc đại lễ mới cao minh hành độ.

\*\*\*

Bậc đạo đức thành lễ không lo xa; Thật thanh không bọc bạch thời thể tự thông, thật chơn không biện giải thời tiết đến tự xuân, thật lành không minh giải thời gian tự quyết đoán, thật tài không lòn cúi thời thể ngộ anh hùng.

Bậc đạo đức thật không chấp đức, bậc lành nhân thật không chấp thân, bậc hiền sĩ thật không chấp lễ. Đó là hàng đạo đức biết chi nhân.

\*\*\*

Khôi Tinh Tú trong ba Dải Ngân Hà và Địa Cầu của ta đều phải nghiêng mình về Đông Bắc (hai mươi lăm độ rưỡi) 25,5° để lễ Sao Quân tức sao Bắc Đẩu; Sao Bắc Đẩu lại phân ra chòm Sao Đại Hùng Tinh và Tiểu Hùng Tinh. Ấy là nói lên sự Quân Thần Tá Sứ; Hễ Quân chính thuận thì an bang, Thần trung dung để triều chánh, Tá Điện kinh thương để tế thể, Sứ Thần kinh bang để phú cường.

Quân Thần Tá Sứ là một bộ lễ học của Vũ Trụ Vạn Năng làm việc theo mục thước để kinh thông trong đại lễ Thiên Địa Hội, nghiêng mình

đề cao minh, nhường lời đề tôn kính. Ấy là người hành nghi lễ của đạo ta.

Biết lớn giả chưa biết đề hạ học thấy biết, ngộ Đạo Lớn giả quē dốt đề thiên hạ học giác ngộ, thật đức lớn giả thường nhân đề thiên hạ học chi dân.

\*\*\*

Bậc đại lễ rót nước đầy không đề tràn, bậc đại nhân khai sáng đức không đề chói, bậc đại từ tâm giải thoát thiện ác không đề bắt cặp, bậc đại vô tướng nhập thể không danh tức Vô Danh Thị, bậc đại ngộ vào trần lại chỉ nguyệt vô ngôn. Đó là hàng đại đức độ đời vô quái ngại.

Hễ gặp Vua thì quân sư đề kinh bang, hễ gặp Thần thì cố vấn đề kinh thương, hễ gặp học sĩ thì tài hoa đề kinh lập, hễ gặp nhân tài thì tiến cử đề phù chánh, hễ gặp hiền sĩ thì tán phong đề bảo quốc. Đạo được vậy người hành lễ kính đề dâng Thiên.

\*\*\*

Người chưa biết mình đã chê mình không giận người ấy, người biết mình chưa hết đã chê mình không ghét kẻ ấy, người không giữ lễ chê mình không ruồng bỏ người ấy.

Thánh Nhân tâm hiền để chính, tâm nhân để chỉ dạy. Tất cả người chưa biết mình làm gì chê mình là đúng, khi họ ngộ thiên cơ kết giao bằng hữu không muộn cũng là lễ đến quá chậm mà thôi.

Vói lên cao hoài mỗi cổ, khòm xuống mãi đau lưng, quỳ ứng hoài mỗi gối, xuôi chân mãi trượt chân.

Lễ là đối nhân xử thế không chấp và không câu nệ, lễ là sự tôn nghiêm nhường kính- không chấp địa vị cao hay thấp. Hễ người gieo giống xuống một cái nhân thì được gặt hái qua cái quả, hễ người biết chính thuận mực thước trồng nhân thì gặt hái thái bình trong thiên hạ.

*Đồng lễ tôn nghiêm  
Đồng hiền nhân giáo dạy  
Đồng lý hội hiệp quần  
Đồng thủy chung thành tựu.*

\*\*\*

*Lập lễ đối nhân được chính thuận  
Đối thế được chánh an  
Đối bằng hữu được tao nhã  
Đối hạ nhân được trung nghĩa.*

\*\*\*

Bậc đạo đức biết xử lý trong đời sống  
Phát ngôn thích hợp cho mỗi phương vị  
Chánh ngữ tu bổ cho mọi vị trí  
An nhơn trong những lúc vui buồn  
Can cường chính ngôn để bảo vệ Tổ Quốc  
Dạy điều chính lý cho thiên hạ từng theo  
Chỉ chỗ sai lệch cho trên dưới chính đức.

\*\*\*

Bình lòng trong để các lý thông suốt  
An ngôn từ cho mọi lý suốt thông  
Học tính nhân biết hóa hải như Rồng  
Bình chánh lý để lâu thông trong xử thế.

Nhân cao thấp do cách ngôn để chỉ vật  
Bậc cao minh thường có hạnh từ tâm  
Dũng như Quan Thánh lễ nghi đại hạnh  
Tào Vũ Hàn lòng chánh biết chính ngôn.

Sống như tướng không lệch trong trung nghĩa  
Lễ khi thất thế biết bảo vệ chí hiên  
Đầu đội Trời không để lễ chinh nghiêng  
Tào còn phục nghiêng mình trọng hàng đại tướng

\*\*\*

Bậc đạo đức là căn cơ Thần Tiên tại Thượng  
Biết yêu dân ái quốc để xông pha

Thành đạo mình để trả lễ cho một Quốc gia  
Hàng đạo đức hòa mình an văn hóa.

Học để định rồi tỉnh cho thiên hạ học  
Hành để trung dung rồi trung chánh nhân tâm  
Biết để cao minh dạy dân quốc đại bi tình  
Thanh để liêm chính dạy lòng tin trong chánh tín.

\*\*\*

Bậc đạo đức biết cầm cân dựng thành lịch sử  
Lấy Quốc gia làm Thiên Sứ để tu  
Dân mình trung tài mình diệu tướng mình từ  
Ngôn chánh định định an Thiên thành quốc.

\*\*\*

Bậc trung dũng biết bảo an trong xã tắc  
Biết khiêm ngôn cho đạo nước hưng thanh  
Bàn chánh văn cho giàu sách lược hưng thành  
Dân chí lý quân mình chí đại đức.

Được tài nhân mạnh thêm nguồn quốc mạch  
Được trung can được mãnh tướng định biên thù  
Bậc Thượng thừa đều có một sắc thái đại tu di  
Dùng để thượng sách kinh bang giàu thiên hạ.

Không nghiêng lệch trung lương phơi bày  
danh tiết, trải thân hiến bậc thượng thấu triệt đại

trung, xưa và nay Minh Quân lương tướng ngộ  
tao phùng, cao thể quốc hưng thanh nguồn văn  
hiển.

Sách lược đủ bốn phương an bình trí, giàu  
được sang cao quý đến vô cùng, nước được  
thượng nguồn phát linh khí để đường phương,  
nhà thanh trị tao nhân phùng trung nghĩa.

\*\*\*

Thiện trung để tao nhân vinh dự đến  
Mở mang cho bờ bến cặp thuyền từ  
Danh chánh danh cao công đức chơn như  
Hành chánh luận lòng dân minh chánh thuận.

Đạo đức thừa Thiên an đại chúng  
Lời bang ra áp dụng lễ Đại Thừa  
Văn minh cao phong vũ thuận hai mùa  
Thuần văn vũ thủy chung cùng Thiên Địa.

Nước có đạo đại nhân an tỉnh thế  
Cao kim vương cao thể cách đối nhân  
Quân chánh minh thần thể cách cao thần  
Quân minh trị giàu sang cao thể chí.

Con ong nhỏ gom bày thành tổ quý

Nhìn các sông biết tụ lại thành cồn  
Huống chi người đại trí tuệ tinh khôn  
Hòa hiệp để Càn Khôn xây đại lý.

Bậc đạo đức trong kinh bang từng tỷ thí  
Đại trí mưu biết lẽ kinh Đại Tam Thừa  
Sống một đời lập chánh đạo dựng cơ  
Nên sống đúng như thần cơ diệu toán.

Đạo trị quốc khác đạo thầy sư an bình giải  
Đạo an dân khác đạo tôn giáo tuyên truyền  
Đạo kinh bang khác đạo ẩn sĩ tu Tiên  
Đạo tế thế khác đạo kinh truyền pháp lý.

Là đại quốc đạo chi dân để dân minh trị  
Nhân quyền cao quốc trí hội tinh hoa  
Lập thiên hạ nhân tài để minh trị thiên hạ  
Lập tài nhân để an quốc định nhà.

\*\*\*

*Hiền nhân trung hiếu với Quốc Gia,  
Đồng minh định tôn nghiêm trong quốc kính.*

Lập tài nhân để thi nhân khai chung đỉnh  
An mệnh Trời công chính được trở hoa  
Đạo an dân phải có sách lược ôn hòa

Giao hảo quốc làm cho dân giàu quốc mạnh.

Lập văn hiến cho văn minh cao đức chánh  
Mở kinh thương cho quốc mạch mạnh giàu  
Hiệp hiền lương nâng kế sách thăng cao  
Vì nhân chánh triều trung khai mạch lý.

Tùng bá hiệp trở hoa tâm thành đại trị  
Cao minh trong thanh quý trở ra ngoài  
Lễ lân bang giao thương nghị ban vui  
Bình đẳng để kinh thương ban giàu nước.

Mực thước đủ mở mang thêm kinh lộ  
Tài nhân đầy bổ nhiệm xuống hậu phương  
Trong kinh bang cho thiên hạ phú cường  
Ngoài giao hảo giao thương cùng trù phú.

Đạo trị quốc giống Đạo Trời làm phong thủy  
Để điều hòa Vũ Trụ sống Vạn Năng  
Ngồi trên cao thể hiện trí tuệ công bằng  
Cho Tinh Tú bốn phương bình linh tánh.

Luật tuy có không quá nghiêm để dân tùng  
trung chánh, thuế không quá cao để góp hạnh của

muôn dân, dân phát giàu quốc mạnh được cao  
tầng, người minh đức tài nhân về ra sức.

\*\*\*

Đạo trị quốc không để tâm nguyên khắc lực  
Bình đẳng cao mới tốt đỉnh nhân quyền  
Nước mở mang giàu mạnh sướng như Tiên  
Dù xa xứ người ta về phò đại mệnh.

Trên yêu dân thì dân tôn kính quý  
Luật chi dân trọng đạt thanh bình  
Ở trên đầu thờ tổ quốc để quang minh  
Kinh tế mạnh phò thịnh xây đại thể.

\*\*\*

### ***Đạo An Dân Trong Kinh Lễ***

Chính trong để ban luật nhân quyền  
Chính ngoài để kinh thương tự do giao tế  
Bình ngoại thương cho thuận chánh nội thương  
Mở kinh lộ cho giao thông tiếp giáp.

Khai điền thổ cho nông thôn canh tác  
Hội thủy ngư mở thương cảng mạnh gia  
Nối đường không cho du ngoại vào ra  
Thành lập lại cái hạ tầng sang trọng.

Đất hoang dã dựng xây không để trống  
Đạo kinh thương khai mạch nước mạnh giàu  
Phú quý nhờ sách lược càng cao  
An mạch nước lòng dân sanh cao quý.

Đạo kinh bang hiệp nhân tài thượng trí  
Mở mang theo kinh tế để quang minh  
Kiến trúc cao cho đời sống thái bình  
Nhà giàu mạnh thanh bình trong tứ hải.

Nước cường thịnh bậc chí nhân ưu ái  
Mở mang cùng quảng đại để cao nhân  
Nước tự do cao quý phát kim ngân  
Bốn phương trị bình nhân cao thể chí.

Dân chi quý sanh nhân tài bổ sung thượng trí  
Nước chi dân sanh hiền sĩ để tận trung  
Trong cao sang ngoài an định vô cùng  
Dân và nước thủy chung đồng bảo hộ.

Đạo trị quốc phải theo chu kỳ thượng số  
Như quân cơ biến dịch để tao phù  
Dân giàu sang dân ấy mới thủy chung  
Con trí tuệ mới xả thân cho đại nghĩa.

Nhà đủ sức góp nhiều thành quốc mạnh  
Dân giàu sang quốc thịnh phát phú cường  
Đạo làm dân biết tài phú kinh thương  
Nhân tài đó đường phương xây cường quốc.

Sách lược biết ưu đãi nhân dân phục sức  
Nghênh mình cho dân tiếp lực để phú gia  
Kiến cao nhân phùng chánh xứ tài hoa  
Dùng đạo đức hưng kinh cao thể nước.

Lập nhân tài hội khuôn mực thước  
Lập tài nhân nâng kinh lược lên  
Lập trung lương bảo hộ quốc gia nền  
Lập thượng trí tấn phong thường bền vững.

Cố vấn cao thuận an các phần mâu thuẫn  
Tài chánh hay biết thuế thuận bốn phương  
Giàu tài nhân quốc được đạo kinh thương  
Gia cường phú đại thương thành bình trị.

Thù hận xóa để Quốc gia cao nguồn trí  
Lượng cao minh để quốc trị thần trung  
Khác nào dân quốc bình thủy được tao phùng  
Học nhân sĩ thủy chung kinh bang hiệp.

Dụng tài nhân không nên truy tiền kiếp  
Tha để thông y đức để quang minh  
Người vì ta ta cũng trả hết ân tình  
Đó là lễ phục sinh trong đại lộ.

Là dũng sĩ không sợ ai bơi nhỏ  
Chánh nhân tài không sợ kẻ tiểu công  
Trong quốc gia có đại ái quốc trong lòng  
Đại lễ kính minh thông tường vân hiệp.

Lễ kính lớn thì cao nhân ra hòa giao tiếp  
Trí độ cao thì hiệp được tài nhân  
Giàu được sang biết ưu đãi Trọng Thần  
Cao thể nước chính nhân ra phò trợ.

Lễ kính lớn lòng chí nhân không còn khiếp sợ  
Vui chi dân ưu đãi để cao minh  
Thuyền không trôi vì mặt nước quá bình  
Thương không chánh mở kinh ai tiếp sức.

Lễ kính đủ tình nhân cao tình nước  
Kinh lộ thông hưng được đạo kinh bang  
Nhu âm dương hỗ trợ Máy Huyền Quang  
Đồng chung nghiệp cao sang không chi khó.

Làm đại nghĩa quên bỏ đi tiểu ngã  
Lễ đại tha quên bỏ việc tiểu tha  
Đại quang minh để quốc thịnh vào nhà  
Mục thước đủ cho chánh nhân đại định.

Mình không gọi lòng nhân thiên hạ chính  
Mình không truy trí tuệ thiên hạ định minh tri  
Mỗi bộ đầu ai cũng có đạo để rộng suy  
Cao lễ kính thanh cao trong học sĩ.

Phò được nước người tài dăng thể chí  
Phò thượng nhân bình trị được tài nhân  
Nước văn minh nhờ thượng trí minh tân  
Nhà giàu mạnh nhờ tài nhân kinh lập  
Quốc định cường nhờ cao đức trung dung.

\*\*\*

Lễ để được cao nhân phùng học sĩ  
Lễ để sang thượng trí hiệp anh hào  
Lễ để cho hồn quốc được thanh cao  
Lễ để hiển hiện nhân từ trong bốn biển.

Lễ đến bậc thương nghiêng mình tiếp đón  
Lễ đến cao thượng nhường để đại quang minh  
Lễ đến để bậc đạo đức biết hưng chánh công tâm  
Lễ đến hàng thượng nhân biết an định.

Lễ để tài nhân trong lá ủ thức giác canh tân  
Lễ để chánh linh thăng trong trọng thần Tổ quốc  
Lễ để kẻ chết siêu linh vào công chính thật  
Lễ để người bỏ hận thù triều kiến lại Quốc gia.

Lễ để tao phùng nhìn nhau tình huynh đệ  
Nước là gia đại lễ để được thái bình  
Đạo làm nhân cũng tạo cơ hội để anh minh  
Vì đại lễ bậc thánh nhân nghiêng mình an chánh  
thuận.

\*\*\*

### ***Lễ Nghĩa Trong Xã Hội***

Xã hội là một khối đại quần chúng để bậc  
thượng nhân biết trưng dụng tài hoa, trong năm  
giới sĩ nông công thương binh để bình chánh.

\*\*\*

Bậc học sĩ là hàng cầm cân công lý  
Định lòng dân để quảng độ công bằng  
Cầm luật Thiên định mực thước an dân  
Được công chính giáo dân thành làng nước.

Biết dùng lễ để cao nhân trong mực thước  
Nghe lòng dân kinh lược được ban ra

Rộng văn chương sâu trí độ sáng Quốc gia  
Thuần nhân chánh chánh nhơn khai phong hóa.

Tiếp lời chánh để dân thanh tự hóa  
An lời tài để đạo quốc thanh ba  
Thảo lời hiền để chánh kiến trở hoa  
Diệu lời trí để nhân hoa tự phát.

Lời như khí mùa xuân trăm hoa tự trở  
Trí như mưa lành trở quả ngọt thanh cao  
Nhân như nắng xuân ấm đủ để thanh cao  
Hạnh như Trời sáng chiếu soi trong muôn vật.

\*\*\*

Định mình trước để định nhân trong xã hội  
Minh được mình minh tới khắp bá gia  
Luật trùng tu cho hiếu thuận Sơn Hà  
Đạo đồng đức phát xạ hương khắp chốn.

Dân chi quý quý dân làm chi bền  
Quốc chi dân quốc thịnh phát phú cường  
Đạo chi dân đức lớn biết kính thương  
Dân giàu mạnh quốc cường thành cao quý.

Lễ không quỳ lạy đạo chi dân dân sẽ thấy  
Vì cao nhân nên huấn dạy đạo tề gia

Sáng danh nhân cao lễ kính quốc nhà  
Minh công chánh thành ra cao thể nước.

Dân ngộ lễ nghiêng mình chung mực thước  
Lễ đãi nhân cao thể kính công bằng  
Trên thượng thông dưới góp lễ đề cao công  
Nhà lập chí con ra công chánh đức.

Xã hội đẹp người cao thành bình tước  
Nhân quý cao xã hội được quân bình  
Cảnh mưu sinh trật tự được an ninh  
Đồng lễ kính nhân sinh đồng thanh nhã.

Dân hậu lễ không còn tranh thương đả phá  
Không bại ngôn phạm lý đến bá gia  
Lễ đồng thanh thanh pháp tướng muôn nhà  
Nước bình lễ học sĩ thông thả trí.

Xã hội lễ thông thần cao quý  
Mỗi đẹp xinh tức thị đẹp đối nhân  
Chính cao công ngôn thị luận cao tâng  
Trời thanh tịnh sáng giảng muôn Tinh Tú.

Xã hội lễ kính nhân nhân bình đẳng  
Phước do nơi học sĩ dạy chí hiền

Dòng nước lành ngọt dạ sóng lặng yên  
Thành dòng nước thông hành phương thượng.

\*\*\*

***Đến Đây Xã Hội Tiếp Nhân Lễ Trí Tín.***

Nhân trong xã hội biết dùng lễ kính: Nhân biết nhường người để người diệt tướng, nhân biết nhường lời để lời diệt tâm chướng, nhân biết hòa thân để người diệt tánh kiêu căng, nhân biết đại nghĩa để người diệt bạo cường, nhân biết hạ mình để người tự mình lễ kính.

\*\*\*

Lễ để cao kính tôn trọng lý pháp cao minh, lễ để thanh bình trong cách nhân xử thế, lễ để chính thuận theo triết học thanh ngôn, lễ để minh sáng truyền thống trong Tổ quốc, lễ để thái bình cho người tiếp văn minh.

\*\*\*

Nghĩa đến bình đẳng trong mọi giai cấp, nghĩa đến bằng hữu kết giao tình huynh đệ, nghĩa đến công dân làm tròn nghĩa vụ, nghĩa đến người nhân tài bảo vệ núi sông, nghĩa đến bậc thượng biết nhường tài nhân để tín.

\*\*\*

Trí đến bậc chí nhân biết trả ơn dòng Tô Phụ, trí đến bậc nhơn trí biết giúp nước lập công, trí đến bậc giác ngộ biết khai nguồn thượng học, trí đến bậc nhân tài biết góp sức với Quốc gia, trí đến bậc tu thân biết gia ơn lòng báo đáp.

\*\*\*

Tín đến bậc nhân biết dùng lời để chánh định, tín đến bậc hiền biết dùng nghị lực để thành công, tín đến lân bang yên định trong mỗi vị trí, tín đến bậc thượng nhân lời ra như cửu đỉnh, tín đến bậc minh đức để quang minh.

\*\*\*

Một lời hứa có trọng lượng gây được đại uy tín, một lời nói có chung định uy nghiêm được tam quân, một việc làm có công chính tạo thành khí thanh liêm, một việc xử thế có mực thước được tròn chính thể. Mỗi đức trong xã hội theo nghi lễ hành nhơn.

\*\*\*

Xã hội là một nhà lớn thiên hạ đại lễ để sống chung, xã hội là một nền văn hóa lớn thiên hạ biết đức trọng, xã hội là mực thước lớn để thiên hạ kiến trúc, xã hội là một tài nhân lớn để thiên hạ kinh thương, xã hội là chơn thiện mỹ lớn để

thiên hạ đào tạo, xã hội là tình người lớn để bảo vệ lòng nhân.

\*\*\*

Bậc thường đức biết nhường người để người cần ý, bậc thường nhân biết nhường lời để lời đến tận ngôn, bậc thường trí biết nhường cao ngạo để cao ngạo giác ngộ, bậc thường tài biết nhường học sĩ để học sĩ trí độ tha nhân.

Bậc đại đức tự thường đức không chấp đức, bậc thượng nhân tự thường nhân không chấp nhân, bậc thượng trí tự thường trí không chấp trí, bậc thượng tài tự thường tài không chấp tài nhân. Có được vậy là giữ đạo đại lễ kính trong xã hội.

\*\*\*

Xã hội là một tấm gương cho hàng minh tâm chiếu soi pháp tánh, xã hội là một trường thi lớn trong hàng kiến Thánh thi đỗ để minh tâm, xã hội là một đất lớn để tế thế sống chung để cho hàng chí nhân biết dụng võ, xã hội là một Quốc độ lớn để thi nhân cho những khách tài hoa, xã hội là một nền văn hóa lớn để thi chánh nhân tín dụng của hàng quân tử, xã hội là một biển lớn để mở kinh lộ cho bậc đại giác ngộ đưa thuyền, xã hội là một đại khối nhân duyên cho hàng thấu triệt đại công đức. Nên muôn hình lập thành khuôn

thể nước, muôn tướng lập thành phong thể của  
gia, muôn màu lập thành văn hóa của quốc trí,  
muôn sắc lập thành đại khối tinh ba.

*Mỗi sợi vi tế liên kết thành đại thể,  
Mỗi sợi thần kinh liên kết thành đại mạch lý,  
Mỗi phong thủy tế bào liên kết thành đại vệ tinh.*

\*\*\*

Hoa ngũ đức kết hình thành tâm linh xã hội,  
Trí Huỳnh Đình kết thành khối đại nhơn.

Nước lớn đầy đưa đại thể quy chơn,  
Xã hội học an nhơn thiên hạ kính.

Nước đủ lễ thể gian đồng cung kính  
Nhà đủ nhơn minh chánh được trong ngoài  
Xã hội ngoài nhân chánh được thanh cao  
Dân trung trực vàng thau không lẫn lộn.

\*\*\*

*Quốc gia tương hưng lễ kính dị nhơn,  
Quốc gia tương vong coi thường học sĩ.*

Sĩ được hậu lễ để sĩ kính thành trí, nông được  
hậu lễ canh tác được giàu nhà, công được hậu lễ  
kiến trúc đẹp Hoàng Gia, thương được hậu lễ

kinh thương mau giàu mạnh, binh được hậu lễ  
bình định được biên cương.

Lễ của người trên bậc dưới biết tròn bốn  
phận, kính với người trên bậc giác ngộ biết hết  
lòng, hậu ái của người trên bậc hạ quan ra công  
sức, hậu đãi với người trên Bậc Thần Tướng phò  
trung.

Trên chính thuận xã hội bốn biển lập đại gia,  
xả lòng vị kỷ hội thiên hạ kỳ tài, xả lòng đồ trụy  
hội thiên hạ kỳ nhân, xả lòng đồ kỵ hội nhân sĩ  
trăm họ.

Xả bỏ tư kiến hội chánh kiến định nhân, xả  
bỏ tư ngã hội đại ngã định quốc, xả bỏ tư nghi  
hội đại thương cường quốc, xả bỏ tư thù hội hàng  
tướng đại vị tha, xả bỏ tư dục hội đại nhơn kinh  
lập, xả bỏ một đơn vị để hoàn thành một vị trí, xả  
bỏ một thiên vị để tròn đầy đại thể kỷ.

\*\*\*

Bậc nhân vì đại nghĩa quên tư tình để tình lớn  
chính nhân, bậc lễ vì lễ lớn quên tiểu tiết để lễ  
lớn thanh khiết, bậc trí vì đại trí quên tư thù để  
trí lớn kinh bang thái bình cho thiên hạ. Bậc tài  
vì đại ái quên cao ngạo để tài lớn thành đại thể  
cho Quốc gia lương đồng.

\*\*\*

Quốc là đại thể quốc định nhà an  
Quốc là đại nhân quốc mạch dân giàu  
Quốc là đại lễ quốc thanh thiên hạ trí tuệ.

Lễ là nghĩa vụ đạo làm người  
Lễ là trung liêm của bậc làm tướng  
Lễ là lương sách của bậc thanh quan  
Lễ là lòng nhân của bậc học sĩ  
Lễ là trí độ của bậc chánh nhân  
Lễ trung dũng của bậc bảo vệ.

Lễ là công chính của bậc cầm cân  
Lễ là minh thể của bậc cầm quân  
Lễ là công lý của đại quần chúng.

\*\*\*

Nhường người để giữ lễ không phạm nhân quyền, nhường lời để giữ lễ không phạm sàm ngôn bất kính, nhường Thiên Tử giữ lễ không phạm tội bất kính. Giữ lễ thành lòng là hậu kính bên trong.

\*\*\*

Lễ làm cho minh đường tỏ sáng phong hóa  
Lễ làm cho phong thủy tao nhã văn chương  
Lễ làm cho quốc gia thiên hạ chánh thuận  
Lễ làm cho hàng tướng được an lòng thông đạo.

Lễ làm cho quân thần cộng lạc chi giao  
Lễ làm cho lễ nhạc đại thanh ba bình trị  
Lễ là sức sống tinh thần càng trí tuệ  
Lễ là tình lớn hiệp quần càng lễ càng cao quý.

*“Dân được lễ quốc gia không còn dùng luật để trị quốc, dân trung đại lễ khôi phục Đại Hoàng Kim”.*

\*\*\*

Lễ là gốc lớn của nhân  
Lễ là nhân lớn của tín  
Lễ là tín lớn của trung  
Lễ là trung lớn của nghĩa vụ.

\*\*\*

Nhân lễ trung tín nghĩa là mực thước của thái bình; Làm cho trí người văn minh phục lễ từ ái, làm cho tánh người trung dung phục lễ từ bi, làm cho đức người hòa ái phục lễ minh đạo, làm cho văn chương lễ nhạc thuần nhất thanh cao, làm cho lòng người dịu mát tinh tấn nghĩa cử, làm cho chí quân dân thanh trị phục lễ thái bình.

\*\*\*

### ***Phần 5. Lễ Nghĩa Trong Binh Quyền***

Thượng lễ đạt nhìn thông suốt Thiên văn, có thông suốt Thiên văn mới thuận Thần Bình Độn Giáp trong Đạo Kỳ Môn Binh Pháp.

Hạ biết lễ đạt thông địa lý phong thủy để bố trận điều binh không còn tổn binh nhược tướng.

Nhân biết lễ chọn người tán phát quân cơ điều binh tiến trận không còn trễ quân chính công vụ.

Binh là sức của vạn dân- dùng binh biết lĩnh hội chi giáo, quân là lực của thành trì quân đến phải bình trị.

*Cầm binh quyền phải trí trí để khao quân  
Rèn nhân cách để bình lý  
Thông chính trị để lập ngôn  
An binh quyền để khai định.*

*Giỏi trường thống để luyện quân  
Xem Thiên văn để huyền biến  
Biết địa lý để đề phòng  
Thông binh cơ phải bí mật.*

*Biết trước để mưu tính phòng xa,  
Hiểu rành để quyết đoán không lệch.*

*Nhân ở người để quảng đại quang minh  
Cương ở trong để Thiên sơn lập trí  
Nhường ở ngoài để giao tế lân bang  
Cường ở trong để nội chính yên định  
Nhược ở ngoài để mưu sự thực dụng  
Cứng ở trong để đả phá thành đồng  
Lễ ở ngoài để lân bang bình giải  
Thủ ở trong để bố trí phòng xa.*

Tin ở ngoài để tao nhân chính sự, phòng ở trong để kiểm soát nghi binh.

An ở ngoài để quân cơ không kinh động, chuẩn bị ở trong để mưu tính hành quân.

Tĩnh ở ngoài chánh không loạn, bố trí trong nhất động nhất tĩnh phải tường minh.

\*\*\*

Cái lễ làm tướng là cái đạo định quốc, cái đức làm tướng là cái mưu lược tường thông, cái thống trị làm tướng là cái làm của sự đại bình trị.

Biết quân cơ để xuất phát trăm trận trăm thắng, hiểu thế cơ để điều binh không lệch quân pháp, thông trận đồ biết bố trí kiên thủ toàn chung.

Biết mình để bổ sung tấn thối, biết người để chính xác thời thế, biết Thiên thời địa lợi để thừa cơ, biết thiên lệch để bổ sung thời vụ.

Trong mỗi sự quyết đoán phải biết phân thắng, trong mỗi sự nhân xét phải bổ ích và công dụng, trong mỗi sự lưỡng lập đều phải cho sự kết quả.

\*\*\*

Không phòng xa không biết trước Thiên văn lũ lụt xuất nhập, không để phòng chính xác không biết rõ phòng binh, không mưu tính trước không trong xử thế đúng thời vụ.

Cái đạo làm tướng là cứng mạnh để trung dũng, can nhu để đường phương hay định trí của quân cơ.

Không lưỡng lập làm rối chính sự, không lưỡng tin làm rối đức tín, không lưỡng quyền làm rối quân cơ.

\*\*\*

### ***Lễ Nhân Tâm Đãi Sĩ Hiền Để Chính Huân***

Lễ là biết phòng ngừa nội ứng của đối phương: Lễ của tướng là nghi thì không dùng-dùng thì không nghi, bất tín thì không dùng-

trọng tin thì giao việc hà tất khắc chế, dùng thì thể chế cao minh.

Có những việc xử thế cái nhân trong trí để bình nội an, có những đức nhân hòa giải để nhượng cho lễ kính tao nhã để thái bình.

\*\*\*

### ***Dụng Quân Để Báo Quốc***

Không dụng người làm biến chỉ biết cầu an, không dụng hàng lý thuyết suông làm hỏng chánh sự, không dụng người chưa thông thái binh cơ, không dụng người chế tài chịu binh cô lập, không dụng người cầu công danh háo lợi lộc, không dụng kẻ hai lòng bán rẻ quân chính thần trung.

*Cơ nghiệp lớn không giao người trí đoản,  
Binh nghiệp lớn không giao hạ tướng hai lòng.*

Không lập uy danh cho bạo tướng  
Không lập bình quyền cho nhược tướng  
Không giao hết binh quyền cho hàng tướng.

Tin phải ngừa để khỏi bất trung  
Tín phải phòng để khỏi bất nghĩa  
Giao phải trách nhiệm không để bất nhân.

“Tấn phong phải trọng nghĩa vụ, không để tranh đoạt làm tổn thương đến lễ của Quốc gia.”

\*\*\*

Phòng xa không câu chấp động hay tịnh  
Biết rộng không câu chấp thấp hay cao  
Thấy xa không câu chấp lành hay dữ.

Dạy được thì nhân tài,  
Dạy không được thì xả bỏ.

Ngay chính được thì đào tạo,  
Không ngay chính được thì lìa xa.

Thuần đạo đức thì giáo huấn,  
Không thuần thì thả lỏng.

Không buộc dạy kẻ sĩ vô đạo để khỏi rối trí,  
không ban ân cho kẻ sĩ tàn bạo để khỏi rối tâm,  
không ban quyền cho kẻ sĩ bạo nhân để khỏi thất sủng ái.

\*\*\*

Cao như tùng bách đứng thẳng để thắng nhu  
nhược, vững như núi lớn định an để thắng hèn  
yếu, bình như biển lớn định trí để thắng hạ ngu.

Mưu trí như sông hồ lớn biết quanh co để mưu tính, am hiểm khí hóa lớn biết tám chương để điều binh, dụng nhân như mộc lớn tiến phong thi cử, ý chí sách lược biết bình thiên hạ là đại hùng binh.

\*\*\*

Gặp bậc xảo trí dùng mưu sự để tỉnh lý, gặp bậc cường phu dùng lễ lộc ban giao, gặp bậc cường chấp dùng lễ nghi thị giải, gặp bậc độc tài dùng kim ngân tặng giải, gặp người mê công danh mang tước vị để trị, gặp người mê địa phẩm mang tước phẩm để an. Cái dục vọng con người ở đâu thì yếu điểm trong đó, cái tham cầu ở đâu thì khát vọng ở đó.

\*\*\*

Cái chiến của ngoại ban tuy mạnh nhưng dễ bình trị, hễ thắng thì bình định thiên hạ, còn thế chiến của tâm lý là một thế chiến gian nan nhất trong các nhà chính trị. Thế chiến thất tình lục dục trong mỗi nhân thân là cái đau đầu nhất của hàng Thượng Học và Thần Tiên Thánh Phật đang dạy.

Cái tâm lý của con người lúc nghèo thì mong được giàu sang, khi giàu sang thì sanh tánh cầu kỳ bất phục vị trí Trời đã cho đủ.

Khi mới mở mang thì cầu công danh, khi công danh đạt rồi thì cầu mong địa vị nữa, khi đạt đủ địa vị tột đỉnh lại đam mê trong chính trị để chinh phạt lòng người để cho mình là hàng cao sang và sáng suốt nhất.

Mỗi suy tính đều có sự lầm lẫn của nó, mỗi đức tin đều có sự đam mê tệ hại, lấy chơn lý đầu mà giải cho mình và thiên hạ thành ý. Vì vậy bậc làm tướng phải biết sáng trong trí tuệ để trường thông trí tuệ, đủ trong địa vị để tận trung Quốc gia, an trong tước vị để tận nghĩa đồng bào.

*Nhật lòng tham để trả lễ Quốc gia  
Nhật khẩu vị để trả công Tổ quốc  
Nhật khẩu ngôn để trả nghĩa đồng bào.*

\*\*\*

Bậc tướng có đức chính chinh phục lòng người, bậc tướng có chí nhân là cái khéo của chánh đạo, cái cao đẹp biết dùng dụng một tạo nơn.

Thần tướng chi quý là mưu sách lược lâu thông, Thần Tử chi quý là kinh bang sách lược minh trị, hạ quan chi quý là làm tròn bốn phận thông minh.

Luật không quá cố chấp để lý trí chi dân chánh thuận, tình không quá thiên vị để trí tri học sĩ theo về. Lý thuận thì luật ấy được tương trợ, tình thuận thì luật ấy được bảo vệ.

\*\*\*

Biết mưu tính không để thói tài nhân, rành chánh sự không để thiếu kinh phí, học chánh nhân không sử dụng sàm ngôn. Đó là lễ của bậc nắm binh quyền để trị an thiên hạ tỉnh.

Mỗi việc mới biết khi xử việc không phân ưu, thông việc thấy biết khi gặp việc không trở ngại.

Gặp việc để truy thì phải tụ chí sĩ, gặp việc để suy thì phải tụ mưu sĩ. Không có một mối cột nào không có gút mắt, không có sự việc nào không có đàn dây.

Con ong dám cắn một người đằng sau nó có một tổ, không kẻ đỡ đầu thì không có loại trâu ngông. Vì vậy bậc tướng phải truy để trị, phải suy đoán để mưu tính đường phương.

*Cái sáng bên trên sáng xuống ắt có tối ở trên,  
Cái tranh của người hạ tướng ắt có ẩn tình.*

Con người mới sanh ra không thể gọi là siêu nhân, một viên gạch mới để xuống không thể gọi là đại sảnh, thao trường không chịu đồ mồ hôi thì chiến trường không thể ngưng máu lệ.

*Thông thái để làm là người mưu lược trí tuệ,  
Cầu may để làm là hàng mãi võ vũ phu.*

Dưới ngọn cờ của muôn dân để quốc chính, dưới sự bình quyền có muôn vạn con dân dần thân chiến để thắng cái sát sanh cho đúng chính nghĩa, phạt để thanh cái sáng cho được tôn nghiêm.

Không thí quân vô đạo làm biến dạng nhân tâm, không phạt nhân vô đạo làm suy thoái triều chánh, không cường hào ác bá làm mất phẩm vị Quốc gia.

Quân để đánh- đánh giặc xâm lân để định quốc, quân chinh phạt- phạt loài vô đạo thảo khấu an dân.

*Dân chính bình quyền,  
Quân chánh bình nhân.*

*Thượng chính lễ quyền bình,*

## *Hạ hậu lễ tôn kính.*

Lúc thường không phạt người đại lễ thiên hạ chung vui, lúc phong không phạt hàng tướng cho thiên hạ hiếu thuận. Làm đúng có mục thước chiến lược để thái bình.

*Bậc trên biết trọng nhân sĩ,  
Nhân sĩ để giỏi thành tướng sĩ.*

*Bậc trên trên biết trọng hiền sĩ,  
Hiền sĩ thành nhân tướng.*

\*\*\*

***Trong Dân Có Năm Người Mới Sanh:***  
Một là Thiên Tử hành đạo chi dân,  
Hai là nguyên soái binh quyền thiên hạ,  
Ba là thủ tướng để quảng độ muôn dân,  
Bốn là kinh bang để mười hai bộ tế thế,  
Năm là kinh lập thượng hạ viện tu thân hành độ kinh thương.

Năm người con đủ thì đại diện Trời mình định đất, an lòng dân để quốc chính thần linh trung nghĩa vẹn toàn.

\*\*\*

## ***Phần 7. Lễ Nghĩa Trong Thượng Nhân***

Bậc thượng nhân đứng dưới một người, nhưng lại đứng trên vạn người để hiệp quần trong thiên hạ tu chính nhơn tâm.

Lễ của bậc thượng nhơn là trên biết phù trợ quân chính để nội an, nhậm chức châu thành để nội kinh để tế thể, chính thuận theo nguồn máy của một Quốc gia, dưới biết bổ sung tài hoa cho thuận Thiên thừa vận.

*Công tâm để ngay chính công lý,  
Liêm minh để ngay chính quốc pháp,  
Thành lòng để bảo an Tổ Quốc.*

Bậc thượng lễ lập trí để trị, hạ khí để hòa, hiếu quân cơ để tham chính sự, kiên nhẫn để truy lý, tiếp nhân để giao trách nhiệm, truy nhân để thành sự việc của Quốc gia.

Trên phải tỏ lòng trung để hạ tướng trung theo, việc phải tỏ lòng nghĩa vụ để hạ tướng chí nghĩa, công phải lập công lý để hạ tướng công tâm, thành phải tròn nghĩa vụ để hạ tướng tròn công vụ.

Lúc nóng biết nhường không để lúc ức khí hằn ra, lúc giận biết nhường không loạn chánh sự.

Trên biết suy nghiệm dùng người, dưới biết truy nhân thành việc.

*Tầm hiền sĩ để hiệp chí đại quân cơ  
Tiếp thu ý kiến của hạ quan minh chánh sự  
Nghe tiếng nói của nhân gian để an dân vận  
Biết nguồn máy phải chính lý cho thông  
Hiếu hạ tầng để kinh thương trợ lý  
Giới bố thí cho thượng hạ lễ kính tôn ty  
Hiệp nhân tài cho sách lược bình trị  
Bang luật nhân cho chánh lý bốn phương  
Thông nội hình để chỉnh an chánh pháp  
Kết nạp hiền tài để phò trợ minh quân.*

\*\*\*

Trên lập lễ tôn nghiêm để thần dân chính thuận, trên đầu thờ Tổ quốc mỗi ý niệm tận trung. Vai gánh công bằng trong cách ngôn xử thế, tận tụy trong việc là trả lễ trong việc lập công danh.

Học chánh sử cho dân từng theo Quốc gia lễ kính, hành chánh sử trong ngoài minh chánh giữ lễ nghiêm minh.

Dân có thuận tình bậc thượng nhân công chính, dân có lòng tin bảo vệ bờ biển đến nông thôn.

*Dân được trí quân minh được trị,  
Quan được cao quý quốc thổ được phú cường.*

Điền tá biết canh thương nông thôn an định,  
ngư gia biết cải cách kỹ nghệ sống thương  
trường, xã hội biết kinh thương giàu sang bình  
trị, bảo vệ thượng hạ nguồn cho thiên hạ bình  
thương.

Quân chi quý ưu ái trọng hiền thần, thần chi  
quý kính quân hòa nhân sĩ, dân chi quý lễ kính  
làm tròn bổn phận. Bổn phận làm tròn là đóng  
góp chí công.

*Dân giàu được sức sống trong quần chúng,  
Dân sang được cao quý trong quần chúng,  
Dân trí được sĩ nhân trong quần chúng.*

Quan biết tổ chức bình trị dân chi lễ kính  
bốn phương; Kinh Trời cho thời khí thuận hòa, lễ  
đất cho thần linh bình địa, lễ Tổ quốc cho chiến  
sĩ được siêu vong, lễ công đồng cho bốn phương  
bình trị. Lễ là đường thuận Thiên lý an dân.

\*\*\*

***Lễ Trong Văn Chương***

Bình văn học cho đạo nước được tao hơn  
Hóa văn trí cho thuần phong mỹ tục  
Luận triết học cho đạo đức thượng phong  
Vinh thể nước cho muôn dân bình trí  
Mạnh lễ nhạc cho quốc trị dân giàu  
Mở kinh luận cho văn hóa thanh cao  
Hành chánh sử cho thanh lòng thần tướng.

Nương đạo lành cho vinh dự Quốc gia  
Nhượng hiền tài cho quốc trí dân hòa  
Tao nhã học cho sử kinh kết lý.

Lập trường thống cho thi văn bình trị  
Cao đức lành để chí sĩ thanh văn  
Nước tự do cho ngôn luận văn đoàn  
Gìn đạo nghĩa cho lòng dân yêu nước.

Phổ âm nhạc cho lòng dân ô thước  
Học văn kinh cho sách lược văn chương.

*Vô văn bất thành quốc,  
Vô kinh bất thành giáo.*

Văn là sắc thái phổ thành thi vịnh phú

Văn là đại nghĩa phổ thành chí trung lương  
Văn là lập ngôn trong tao nhã thì trường  
Văn là sức mạnh của tình thương bảo quốc.

Văn là sử lược mực thước định cao nhân  
Văn là tinh ba tài nhân của văn hóa  
Văn là chính hành làm sáng rõ Quốc gia  
Văn là tài ba dựng nguồn nhân hiền pháp.

Văn là sức mạnh trí tuệ Vạn Năng  
Văn là món ăn tinh thần trong mỗi xã hội  
Văn là sức mạnh vô địch truyền bá trí khôn  
Văn là tri thức trong mỗi lĩnh vực nước làng.

Thể văn cao sang Quốc gia có Hiền Tướng  
Thể văn cao triết lý Quốc gia có Kỳ Nhân  
Thể văn cao tâm Quốc gia có bậc đạt Đạo  
Thể văn cao quốc thể Quốc gia có Trung Thần.

\*\*\*

Lời văn nói lên sức học trí tuệ; bậc có trí tuệ  
khi lập văn tỏ thông tình thế.

Lời văn có tình yêu Tổ quốc đồng bào là đạo  
trị quốc; bậc hiền sĩ lòng tỏ trí tuệ gìn giữ quê  
Cha đất Tổ là đại sĩ yêu dân.

\*\*\*

Thanh văn đề đại trị, bình văn đề thông lý,  
tác văn tôn nghiêm, yêu văn đề quốc chánh, quý  
văn đề tiên phong, hành văn đề cao quý. Đó là  
người biết giữ lễ nghĩa trong văn chương.

*Văn như trí hải làm mát dịu lòng người  
Văn như biển yêu đưa thuyền lớn tới bến  
Văn như Bà Mẹ dạy dỗ đàn con nhỏ.*

Sức của văn chương định an được Tổ quốc,  
đức của văn chương trung nghĩa được hiển tài,  
đạo của văn chương trí tuệ được thiên hạ. Thiên  
hạ đủ trí tuệ trả lễ lại Quốc gia.

\*\*\*

Xưa bậc thượng học dùng văn chương để tế  
lễ, dùng văn chương can Vua lúc suy nguy, dùng  
ngôn luận để bình chứng theo chơn lý, dùng văn  
chương áp dụng đúng thanh khí sáng muôn  
phương.

*Văn là nhà chánh ngữ để thông trí tuệ  
Văn là nhà kinh sử để thuận tình lý  
Văn là trí độ để xử thế an dân  
Văn là món ăn để thân mình tỏa sáng  
Văn là mực thước để sách lược định dân*

*Văn là lòng chí nhân để cao sang thiên hạ.*

*Không văn thiếu trí tuệ để đường phương  
Nhà không văn thiếu trí hóa để dạy bảo  
Người không văn thiếu mực thước để làm tròn.*

\*\*\*

Bậc thượng học yếu văn không làm thành sách lược, bậc thượng học thiếu văn không làm thành mực thước để thái bình, bậc thượng học khinh văn Quốc gia ấy yếu đạo đức, bậc thượng học không trọng văn nước ấy hiếm hiền tài, bậc thượng học không trọng hiền sĩ nước đó võ phu không tôn trọng.

\*\*\*

### ***Chu Kỳ Vô Lễ Của Thời Kỳ***

*Hiền nhân không gặp Minh Chủ ẩn yên  
Tài nhân không gặp hiền triết ẩn chánh  
Chí nhân không gặp trí tuệ sống nhàn  
Lành nhân không gặp đạo đức lánh xa  
Tài hoa không gặp Thiên Đạo ẩn danh  
Lương tài không gặp chí nhân tránh né.*

Người con gái tài ba sắc lịch sao chịu gả cho đám hạ ngu sẽ làm mất đi cái cao quý trung trinh.

Người con gái nhà quan quốc sắc sao chịu gả  
cho đám nô phu bá xảo kỳ hình.

Người con gái nhà danh giá đâu bán rẻ danh  
tiết giữa chợ đời và sự sống van xin kỳ xảo.

Người con gái của gia giáo thanh liêm không  
chịu là vợ cho hàng cướp nhân cách.

Người con gái gia môn không chịu gả cho  
lớp phi nhân nghịch đạo vong tình lớn tề gia.

*“Tài nhân bốn phương cũng vậy, bậc chánh  
tinh thần không gả bậy cho ai.”*

\*\*\*

Hễ tương xứng sự thành nhân cao vững  
Đức tương phùng Ròng Phụng hiệp thành mây  
Tài tương thông mới cao sang trí độ  
Nhân tương phùng bình giá được đỉnh cao.

Vàng thật vàng khi đổ lại giống nhau  
Thật ngọc quý hiệp nhau càng thanh sáng  
Đạo lý đó bậc thượng nhân tường thông để cảm  
Người nửa cân kẻ tám lạng mới bình nhau.

Quý trọng là lễ kính để thanh cao  
Vàng không đổi lại dâng lên hàng quân tử.

\*\*\*

Khổ đồng cam vì họ nhất thông đại trí

Nghèo đồng thanh vì họ tiết giá thanh trong  
Khó đồng hành vì lòng không chấp ngã  
Thành đồng vui vì chánh đại quang minh.

Đức đồng tin vì họ tỏ thông kinh sử  
Đạo đồng tâm vì họ sống theo bậc trượng phu.

\*\*\*

*Ép để khuôn phù, người khuôn phù tá giả.  
Buộc để quản trị, người quản trị thuận xuôi.*

Bậc thượng trí giúp người để minh trị, dạy người để bình lý, an người để tự trí, hiểu người để cao quý, yêu người để bao dung. Nên người để tín dụng.

Người biết đánh cờ con cờ nào cũng cao quý, người biết hành văn lại biết yêu danh sĩ tứ phương, người biết hành binh lại yêu quý hàng sách lược, người biết an dân lại biết yêu quý hàng hiền tướng, người biết thiên văn lại yêu quý thiên nhiên, người biết bố trận lại biết yêu phong thủy địa lý, người biết kinh thương lại yêu quý thị trường.

Mỗi nhân sanh thượng trí lại yêu quý lại đơn vị đồng thanh đồng cảm cái Thiên thể từ trì. Có

phải Minh Quân Lương Tướng tao phùng ngộ,  
tài tử giai nhân đẹp lòng thơ.

\*\*\*

### ***Cái Lễ Của Thượng Nhân Là;***

*Trung dung để chánh tín,  
Chung đỉnh để hòa nhân.*

Mục thước đủ để đãi nhân đôi thế  
Trí lược đồng để thuận chính bình quân  
Nước chế đầy không nghiêng đổ nước lưng  
Nhân phẩm đúng thủy chung cao lễ kính.

\*\*\*

*Tâm thanh bày bóng thố,  
Nguyệt lạnh hiệp vân ô.*

Thượng lập lễ để độ thì cứu khổ đam mê, lập  
ngôn để sáng cứu khổ được sàm ngôn, lập văn để  
tĩnh thế cứu khổ được loạn văn.

Nước được thanh lọc được tạp chất, trí được  
thanh lọc được tạp ngôn, thượng nhân như trí  
kiếm- lễ đủ đến đâu định đến đó.

Trong yên đạo để trung quân ái quốc, ngoài  
yên dân để văn hóa nâng cao, dùng người nhân  
để khử tạp chất chì thau, dùng người nghĩa để

cao thành lòng bảo quốc. Chí chu toàn là lẽ thật  
lớn ở nhân tâm.

*Không dối người- dối ngôn tà đức hạnh,  
Không chê người- chê phàm tánh ngu dân.*

Công cao tốt biết nhường để nhân chánh  
Quả vị cao biết an hạnh tận trung  
Thờ Trời cao cho quốc thể hiệp anh hùng  
Tha kẻ lỗi cho trung dung đại hạnh.

Thứ người mê để cải cách giác tha  
Thanh người ngu hàng chánh ngữ bày ra  
Khuyên người dốt giúp quốc gia trung đại giáo  
Tỉnh thời say chánh huấn thuận tương hòa  
Nước và dân sống chung đại thể toàn gia  
Luân và lý tao nhân chung bình hưởng.

Giáo được rộng bốn phương đồng hướng thượng  
Kẻ ngạo nhân biết nhượng để đôi mình  
Ngọn cờ cao lễ linh hồn Tổ quốc trường sinh  
Người chung nước biết văn minh cao thể nước.

Trời phát sáng khí lành ban diệu được  
Đất cao cơ phong hóa dịu lòng người

Người văn minh y đức được sáng ngời  
Văn hóa trọng tường thông minh mẫn trí.

Non kính núi, núi bình an định vị  
Quan kính nhân sĩ, nhân sĩ mới hội về  
Bậc lành nhân giải thoát đại cơn mê  
Người đại đức không chê về phò trợ.

Nhân chí lớn giải thoát đời man rợ  
Nhân quyền cao không sợ ác bá cường quyền  
Luật chi dân dân chính pháp bình yên  
Tao nhã để Quần Tiên ra Xương Nghĩa.

Tình toàn thủy đức trung dung quản chế  
Ai không về để đó vốn hạ ngu  
Đạo chi dân dân biết trọng lễ khung phù  
Dân chi đạo trượng phu ra góp sức.

Thượng nhân có cơ duyên tu chánh đức  
Thượng tài cười mực thước để cao mình  
Nước thượng phong nhân chánh tỏ sáng cùng  
Vì diệu quốc huyền linh dân phát phúc.

Thượng nhân hỏi tao phùng đồng kiến thức  
Tao nhã nhân mình có mất gì đâu?

Cùng văn minh xô ngã đồ thành sâu  
Càng trí hóa lấp vực sâu không khó.

Quần Tiên Hội Thần Tiên ra hành nghĩa  
Chính lại dòng quốc thể đề Hoàng Kim  
Đổi lòng nhân nguồn sống mới vào tim  
Thay biến hận thành Thiên Quang hạnh phúc.

Địa Đàng mọc Trời bắc cầu ô thước  
Dân trí cao kiến trúc tợ Thiêng Đàng  
Hưởng giàu sang công lý lại thế gian  
Cao lễ kính cao sang dân thượng trí.

Vàng không đổi Bạc Vương ra bình trị  
Tiền không trao bạc trí định Sơn Hà  
Tâm chí đồng Tiên cảnh mới lộ ra  
Nước thuận đức Hoàng Kim sanh tại thế.

Bình tâm học thượng nhân trong đại lễ  
Tĩnh lòng nhân thanh sáng trí cao hơn  
Ta thật thanh thì xạ ấy thật thơm  
Tài thượng đủ đức cao chơn chánh định.

Dân thông minh luật Vua không dám phạm  
Trí thông minh luật nước nghĩa vụ làm tròn

Cha trung ngôn dạy đạo đức cho con  
Mẹ thanh nhã đàn con đầy giáo huấn.

Đến đây thấy Trời Nghiêm ban đất Thuần  
Hiền nhân ơn chánh thuận để thượng nhân  
Công tâm cao phát công chánh phát từ văn  
Công bình đến trí dân đồng giàu mạnh.

Thanh sáng lạ đồng thanh trong phong hóa  
Tịnh thủy đầy phép lạ để an đời  
Nước lớn đầy cá lớn lợi thành thời  
Dân an trí- trí tri thành bình trị.

Tha để thượng đại tha càng cao quý  
Thương để tri đại thể sống đại đồng  
Người dữ hung hạ vũ khí để lành trong  
Kẻ đại ác quy y cầu hóa độ.

Lập đại lễ tức minh thông cho đại thể  
Người cùng ta một Cha Thượng Đế sanh ra  
Khác Địa Linh và phong thổ ban cho  
Trong tim lớn Linh Châu từ Đại Thể.

Tim ta vốn trái tim con Thượng Đế  
Quy vào tim đại thể mới hiểu tình

Mỗi trái tim đều đủ sức phục sinh  
Nhìn tâm tạng hình tim trong Thượng Đế.

Ngoài lục dục khác màu da văn thể  
Trong thanh tim tịnh thể để an mình  
Đồng nhịp tim nên gọi sống quang minh  
Đồng nhịp thở nên hiểu sinh phải có.

\*\*\*

*Không văn bất thành quốc,  
Không lễ bất thành nhân.*

Tướng của pháp lý lễ kính để công bằng,  
Tâm của chơn lý lễ kính để giải thoát.  
Thành lễ thì đạt- vô lễ bất đắc.

*Hữu đắc chí nghi lễ cộng chi,  
Bất đắc chí vô lễ tự nhạt.*

\*\*\*

***Bậc Thiếu Học Lễ:***

Thiếu nghi thức để thành nhân  
Thiếu giác ngộ để thành đạo  
Thiếu minh tâm trong thời xử thế  
Thiếu kiến tánh để trực chỉ hoàn nguyên.

Thiếu tôn sư trọng đạo lý để trợ duyên  
Thiếu tiên hóa để chơn thiện mỹ  
Thiếu mẫu ái để đức nhân ra tế thế  
Thiếu chánh kinh để phục mạng Đại Thừa.

Thiếu tâm lý để quang minh hành độ  
Thiếu chánh niệm để lễ nhạc di linh  
Thiếu văn học để trường sanh thể chí  
Thiếu lòng nhân từ để xiển giáo hoằng dương.

\*\*\*

Cây độc phương không thể gọi ra rừng,  
người độc đoán không phải cao nhân hành đạo,  
càng cao trí càng tôn Quốc gia lễ kính, để trên  
đầu ba tác chứa thần minh.

Linh bất linh tại ngã- tâm giác hay mê. Trí  
bất trí tại nhân- nhân phạm hay Thánh. Đạo lễ  
kính là đường giáo độ Mười Phương.

Quân không nghiêm lễ kính tà tâm tửu lạc, hạ  
tướng không nghiêm lễ kính vô đạo vũ phu, trên  
không nghiêm lễ kính xử nhân đối thế thiên vị,  
bằng hữu không nghiêm lễ kính nghịch ý biết  
thành thù, vợ chồng không nghiêm lễ kính gia  
giáo bất tôn nghiêm, con không nghiêm lễ kính  
thành tà đạo trộm cướp, thượng hạ không nghiêm  
lễ kính xô ngã đổ lòng chí nhân.

Quân thần không nghiêm lễ kính hạ tướng  
mãi quốc cầu danh, thượng nhân không nghiêm  
lễ kính bằng hữu cướp đoạt quyền binh, Cha con  
không nghiêm lễ kính luân thường đạo lý bằng  
hoại, nhân gian không nghiêm lễ kính Thượng  
Đế tiêu diệt loài người, thiên hạ không nghiêm lễ  
kính Phật Tổ phán xét hội Long Hoa, quỷ thần  
không nghiêm lễ kính Phong Thần để chu diệt  
quỷ thần.

Thần Tiên không nghiêm lễ kính Trời phạt  
cho hạ tầng công tác, Bồ Tát La Hán không  
nghiêm lễ kính Phật phạt luân hồi làm đọa hạ  
ngu, Địa Tiên không nghiêm lễ kính Ngọc Đế tận  
diệt trong cơ phán xét.

Lễ là mực thước cho bậc đạo đức tu thân, lễ  
là giác ngộ cho bậc trí cư xử, lễ là lòng nhân cho  
bậc kiến thức cao sang, lễ là công chính lớn trong  
quốc dân xử thế.

Thế gian là đại trường thi; Vô lễ bất thành  
nhân, vô tri bất thành ngộ, vô trí bất thành văn,  
vô trần bất thành quả vị.

Lễ là Tiên Đạo các bậc thanh cao, lễ là tính  
trọng của các bậc lãnh đạo, lễ là thượng trí của  
các bậc giác ngộ, lễ là đại đức của các bậc đại  
giác.

\*\*\*

**Bậc Thượng Nhân;** Không công tâm thiếu lễ ở lương tri, không công lý thiếu lễ ở trí lực, không công bằng thiếu lễ ở hạ quan, không công chính thiếu lễ ở quốc pháp, không công ngôn thiếu lễ ở minh đường, không công đạo thiếu lễ ở tước vị, không công dung thiếu lễ ở hàng tướng, không công đức thiếu lễ ở tù binh, không công quả thiếu lễ ở kiếp người tiến hóa.

Người bất trung thiếu lễ với Quân Vương, kẻ bất nghĩa thiếu lễ với Tổ quốc, kẻ mãi quốc thiếu lễ với đại dân tộc đồng bào.

Sanh như tướng trượng lễ để đường phương, trung như tướng trượng lễ để nghĩa vụ, nghĩa như thần trượng lễ để khao quân.

\*\*\*

Đầu đội Trời thượng nhân chung thờ đại đỉnh  
Đại binh quyền trung chính để thành non  
Núi thật cao không khom lạy gió và sương  
Trung chánh đỉnh để biên cương vững định.

Lễ ở thượng lòng bày thanh phong thuần nhất, trả ơn cho Tổ quốc sanh tử nhẹ tợ lông hồng, sống tận trung đại lễ Tổ quốc ghi

công, bình chánh sử không theo hạ nhân phạm trí.

Quốc trung thần nên bang phong thần tướng  
Lòng tận trung để báo đáp đại tình yêu  
Sống như thần để trung chánh làm theo  
Là trọn lễ quân thần giao cộng lạc.

Người đại lễ không bàn nhân phạm tước  
Không bàn quyền thương mãi để cầu vinh  
Không phạm tâm theo nịnh bợ tục nhân  
Không mãi quốc cầu sang thành bội nghĩa.

Sanh phúc số lập trí cao thành sở  
Thành đức lành lập trí để thanh phong  
Đạt đạo trong thờ Tổ quốc để ra công  
Là đại lễ dưới ngọn cờ chính khí.

Đời một kiếp thượng nhân không để mình bại lý  
Được cao nhân không để trí Tổ quốc suy đồi  
Muốn trù tu sách lược để cao ngời  
An vững quốc thái bình phong gia giàu mạnh.

\*\*\*

Dân không giàu Quốc gia không thể cường  
mạnh, dân không trí Quốc gia không đủ hiền

thần, dân không tài Quốc gia yếu kiến thiết, dân không nghề Quốc gia ngân khố trống không, dân không kinh thương trộm cướp bốn phương, dân không du lịch không mở mang đại kiến thức.

Bậc thượng nhân phải cho dân giàu để tự lực, dân trí để văn chương, dân tài để kinh tế, dân nghiệp để nuôi chung, dân thương mãi để thương chánh, dân học tập tu nhân để minh trị. Đó là lẽ lớn lập sách lược đời sống kinh bang cho thiên hạ bình trị trong thiên hạ.

\*\*\*

*Thượng không đạo chi dân,  
Hạ tất loạn chi ly.*

*Thượng không đức chi dân,  
Hạ tất loạn can kỷ.*

*Thượng không nhân chi dân,  
Hạ độc vị độc tôn.*

Lễ không dân không thành đại xã hội, dân không lễ không thành Đại Hoàng Kim. Vì vậy bậc trên biết nghiêng mình để thi chánh, nhường lý để chi nhân, nhượng bộ để được tướng, nhin người để tôn kính.

Lý không minh bậc đại lễ không theo, tình không sáng tỏ bậc đại nhân không phù phục, ngôn không lành bậc đại trí huệ lui chân.

Sanh làm tướng đã khó- thành lễ đại nhân càng khó hơn, sanh làm tài nhân đã khó- tâm minh chánh để thành tài nhân càng khó hơn, sanh làm Cha Mẹ đã khó- dạy con lành đạo đức lại khó hơn. Đó mới gọi núi này cao được núi nữa mới thành Liên Hoàng Sơn, nhân này cao được nhân nữa mới thành nhân chánh đạo.

Xưa Thánh Nhân lập nhân để trị lý, lập trí để tri thức, lập hiền để lễ kính, nước thượng nguồn thông vạn mạch trở tài hoa, tài thượng đỉnh thông kinh thương giàu thiên hạ, chí thượng đỉnh thông kinh lập an định đại Quốc gia.

Nước là nhà lớn không thể thiếu kinh bang, dân là xã hội lớn không thể thiếu kinh thương, nhân tài là hiền sĩ lớn không thể thiếu kinh tế, binh quyền là chiến sĩ lớn không thể thiếu sách lược, hành chánh là công dân lớn không thể thiếu đạo chi dân.

*Kiến ngộ thần lớn- vô kinh không thể tế,  
Kiến ngộ tài hoa- vô kinh không thể bình lập vị.*

Đại kinh thương cường phú là sức mạnh của đại gia, kinh bang giàu mạnh là khai thông quốc mạch, kinh tế phồn vinh là văn hóa lớn để văn minh.

Nước bình biết lập tam bình để trường thống, dân được giàu diệt hết vọng tâm, nhà được sang diệt sạch vọng tưởng, nhân được cao quý diệt sạch vọng tranh, trí được văn minh diệt sạch giai cấp, tâm được bình đẳng diệt sạch phi ngôn, tánh được chánh kiến diệt sạch phù phép tà tình.

Sức của kinh bang kiến quốc thành Địa Đàng, sức của kinh thương phú cường thành đại quốc, sức của kinh tế giàu mạnh đến muôn dân. Có phải đại lễ thuận trong Tam Kinh đem thiên hạ trở lại thái bình giàu mạnh.

*Dân được giàu thảo mộc trở thành hoa quả  
Dân được sang thủy được trở thành tài nhân  
Dân được trọng tri ân làm tròn bốn phận  
Dân được tài tiến cử bậc hiền sĩ tận trung.*

\*\*\*

Trai thật tài lập trung hiếu để nghĩa cử  
Gái thanh sang lập hiếu kính để thanh cao  
Vàng tốt lành tự nó biết khử bỏ chì thau  
Cao danh tiết thật cao thanh thành gia giáo.

Người mực thước tự nhiên dạy con hiếu đạo  
Bạc thảo ngay biết sửa đổi lấy mình  
Là nhân hoa ai cũng muốn sửa để cho xinh  
Xinh đẹp cảnh văn minh cao văn hóa.

\*\*\*

Lệch trung nghĩa đạo tâm không sáng tỏ  
Lệch chánh ngôn méo mó biết sửa mình  
Lời không thanh biết đổi lý hằng ngày  
Tánh loại chiến biết tự thay y đức.

Lời không nhân đời chánh nhân tự yếu luật  
Ngôn không trung đời chánh đạo chẳng ai dùng  
Quốc thảo hiếu không dùng kẻ đại bất trung  
Nhà con hiếu không dùng gia nhân vô lễ.

\*\*\*

Bạc thượng nhân rót ly rượu đầy cúng tế  
Uống không say để kính lễ Quốc Hồn  
Đem lòng thành lập trí tuệ khai ngôn  
Dâng kính tế hồn linh thiêng Tổ Quốc.

Tu chính nhân là trung thân tu chính quốc  
Học chính tâm là phơi tiết khí Thánh Nhơn  
Nhiệm vụ tròn là tròn Đạo Chơn Nhơn  
Tiên đồng đức tu nhân thành đại ngộ.

\*\*\*

Bậc hiếu thuận thanh mình trong đại số  
Bậc thanh trung đại nghĩa để thành vàng  
Trọng hiền tài để Quốc độ được cao sang  
Yêu xã tắc để triều trung đại ái.

Nhân chi quý là lễ kính, dân chí quý là nghĩa cử, quan chi quý là nghĩa vụ. Nghĩa vụ tròn là làm tròn lễ kính Quốc gia.

\*\*\*

Tiên học lễ để biết kính nhường, hậu học lễ để giữ kỷ cương, nhân học lễ để Tân Dân Minh Đức, người học lễ để nghĩa vụ làm tròn.

Không văn chương không thành gia giáo pháp, không lễ kính không thành Bậc Thánh Nhân.

\*\*\*

## ***Phần 8. Lễ Nghĩa Trong Tổ Quốc***

Trời là Cha chung Tổ Đường của trăm họ thờ kính, nước là Mẹ chung nhà lớn trăm họ tôn nghiêm, Quốc gia là đại gia đình cho trăm họ dụng võ. Bậc lãnh đạo Thiên thời địa lợi phải biết kính bang.

Trên soi tâm nhật nguyệt biết lãnh đạo chi dân  
Dưới biết trung dụng tài nhân bình trị thiên hạ  
Trải thân vì công nghĩa quốc chính triều trung  
An dân vì nghĩa vụ lớn cho thiên hạ bình trị.

Cầm Đạo Lớn nên cách vật trí tri khái định  
Tu chính Quốc gia cầu hiền chánh định Sơn Hà  
Con một Cha nên tu thân lớn để đạo tề gia  
Vì đức lớn nên đem lại đại thái bình chung sống.

Mở tự do cho bốn phương khí thanh quốc chánh  
Trọng nhân quyền nên độc lập thượng phong  
Hạnh phúc trong nhân gian quốc dân hưởng lấy  
Bốn biển thanh bình dòng Hồng Lạc Âu ca.

Nghe tiếng danh nhân khái nhạc công thắng lý  
Trỗi dậy tiếng đờn nhân gian bình trị hát ca  
Nhạc vịnh thơ phú chính nhân lòng hạnh phúc  
Tao nhã trong bầu Trời hưng chánh tự do.

Cao thể nước chi dân văn thơ tỏ tình yêu nước  
Cao thể nhân người kính lễ kính sáng minh đường  
Lời viết xuống vì chánh nhân xây chung đỉnh  
Một khối tình Tổ quốc thiên hạ vịnh thơ ca.

\*\*\*

Công lý cao dân không đòi đức nhân của tôn  
giả, công bằng cao thể Thiên hành đạo chơn lý đi  
vào. Nước quang vinh nhờ thể trong văn trí thanh  
cao, nhà bình trị vì đại yêu xây biển ái.

Tình yêu nước cao hơn muôn lần tình trai gái  
Ái chi dân lớn hơn yêu ái chỉ một người  
Bậc yêu dân chân đạp đất lòng kính đội Trời  
Thờ đại lễ kính hồn Thiên soi lên Quốc phụ.

Bậc minh đức chi dân thành ông chủ  
Thể thiên công thay Địa Mẫu trung chính chi dân  
Thượng tất thông hạ tất minh trị trong lòng  
Nhân chi quý trung dung trong bình chánh.

Cha dạy con lớn biết kinh bang chánh sự  
Đạo tề gia là đạo của bậc vĩ nhân  
Lập thân mình giữa công lý để lập dân  
Chung đại khối phải trung nhân chánh thuận.

Hành đại lễ biết khai tình Thiên trong trị quốc  
Thần chánh minh Tam Giới học nghiêng mình  
Cao chí nhân phản tỉnh cái Đại Hiếu Sinh  
Sống mực thước quốc bình dân minh trị.

Thành đại lễ dẹp cường quyền cho dân đại trí  
Dẹp cường hào cho dân trị được cao Tiên  
Bình đẳng trong đẳng cấp đến thương quyền  
Dân hóa cảm minh Thiên công lý mở.

\*\*\*

Gặp Trời Nghiêu bậc chánh vương khéo như  
ông thợ, khai Đất Thuấn hỗ trợ kinh lập đại an  
nhon, chứa đại tình nên kinh bang lập đức, yêu  
đồng bào chính đức lễ lớn quang khai.

Là cao nhân không hủy bỏ bậc thiên tài  
Lòng báo quốc không bỏ nhân trung chi lễ  
Bình đề trí văn minh dân tự trị  
Lý đặc thông minh trị giữa muôn dân.

Người sống chung chỉ đòi được công bằng  
Công bằng sáng đuốc chân nhân khai từ lực  
Dân là nước nước cao đồng ra sức  
Quân là tình nước chánh định văn minh.

Đạo an dân trên đầu thờ một khối thần minh  
Lòng chí diệu Thiên Kinh bình địa nghĩa  
Quốc một thể sống chung cần bậc tế thể  
Nước một nguồn sống chung cần dịu mát lòng dân.

Mưa hạt nhỏ biết rời từ Trời cho diệu được  
Mặt Trời soi có mực thước thần linh  
Người chánh nhân phải Thánh Đức dân mình  
Bậc đại đức phải hạo sanh như thiên công địa mẫu.

Nước mở mực thước tự do để dẹp loài bất  
công và tranh đấu. Thượng nguồn văn minh thiên  
hạ biết minh kinh tôn ty.

Bậc thượng đức tự nhiên phát bị tâm bình  
hóa, giao thượng nguồn có trí đại ái để hóa sanh.

Trên có chí nhân sách lược lớn đại công  
bằng, trên có chính lý luật pháp chi dân làm  
nguyên thủy.

Thuế sưu nhỏ mức sống người dân giàu bình trị  
Khí tiết vừa dân trí đời sống biết cao sang  
Như mưa thuận ngọt mát xuống thế gian  
Nghèo và khổ tự tan theo dòng nước.

Bậc cầm nước không nên để cho nước nhược  
Cũng không nên để nước quá cường phu  
Nước quá cường mở văn trí thức hóa nhu  
Bình giải thủy tức biết trùng tu Tổ quốc.

Cương đến tốt thành cường hòa sanh ác bá

Dân bốn phương loạn đả hạ nhân quyền  
Giặc ở trong sưu thuế quá xông Thiên  
Bão lớn quá ắt thuyền to ngã đổ.

Người cầm nước không sách lược dân giận ầu đả  
Thuế thu cao như gươm giáo đâm trái tim dân  
Trên vô tâm khai luật đạo sát nhân  
Dân vô đạo đâu phải tại dân bất chánh.

Lập thượng cảnh phải tạo nhân cho sống động  
Dân giàu sang mới sanh lương đồng của quốc gia  
Nước cao sang nhờ dân lớn biết giàu nhà  
Nhà bình trị phải chi dân làm bốn thiện.

Dân tự do kinh thương thông chí nguyện  
Mở mạch kinh khai thế nước cường phong  
Dân đủ tài nước biết bảo vệ khối công đồng  
Xây cộng lạc Hoàng Kim hưng đại thế.

Nước được thái dân bình kính tôn quốc thể,  
nhà giàu sang dạy nghi lễ cho con cháu hạ nhân,  
có phải trên cầm cái đạo lớn trọng đức chi dân,  
dân chính thuận mở văn minh thuần phong mỹ  
hiệp.

Tiếp lân bang hữu nghị xây đại dân trí thái bình, bậc cao nhân phải cho dân trí cao mình, nhà là quốc- quốc là anh linh tôn kính, tốt nguồn lành phát linh được trị muôn bịnh trong dân.

Dân hết bịnh tự nhiên trí tâm phát lên trí tuệ, thuận tình trên cung kính biết chi ân, giặc ngoài xâm lăng họ dưng hiến cả tấm thân, để bảo vệ đại nhân công bằng trong chính sự.

Luật nước đó sức tăng cao Quốc gia được giữ, sức vạn dân vô địch họ tự biết giữ Sơn Hà, bậc chi dân được các bậc ái quốc để hiện ra, nhà được trị nhờ người Cha minh thông đạo lý.

Cao lễ kính đại tình yêu nhân sanh thông mạch trí, nước thái bình văn minh trị luật pháp trống không, đạo chi dân minh di thiện lòng lại chi lòng, quân tử lực dụng nhân cao thể nước.

Giàu sang đó kinh thông trong muôn mạch, nước lớn đây cao quý đến muôn nhà, nguồn kinh thương xây đại lộ của Quốc gia, năm đại tướng sĩ nông công nhân thương nghiệp.

Thông kinh tế để cao kinh bang tế thế  
Nước được bình lập kinh tế để chi dân  
Sách thượng kinh cho mậu dịch bình quân  
Nguồn kim mở cho Quốc dân thượng chính.

Trong mở thành cho mạch thương trợ lực  
Ngoài an thương cho mặt đất phú cường  
Tiếp lân bang chiêu yêu sách kinh thương  
Luật bảo hộ cho tài nhân về nguyên bản.

Dùng người tài khai nguồn thương giàu trợ sức  
Đức người trên giao hảo đại thương gia  
Lòng chí nhân để giàu mạnh dân nhà  
Gom vạn lý để Quốc gia cường phú.

Dân kinh thương pháp luật cho dân làm chủ  
Nhà kinh thương bảo hộ để dân giàu  
Dân giàu sang quốc trị được thanh cao  
Hành đại lễ cho luật chi dân sanh đại ái.

\*\*\*

*Thượng nguồn biết giải  
Hậu đãi muôn dân.*

Đạo chi dân dân tự trí biết cở nghinh tân,  
pháp tự trị dân tự trí biết tu nhân đồng tích đức,

đức tự nhân dân tự trí biết làm tròn bổn phận công dân.

Tài thượng cao đạo chi dân thành cao quý  
Đức thượng cao lập dân quốc thái bình  
Trí tuệ cao lập kinh lộ đại hóa sanh  
Nhân chí thượng lập kinh thương khai đại quốc.

Thượng sĩ trí khai chánh nhân thiên hạ học  
Thượng nhân quyền đại chánh đức tự do  
Thượng nguồn nhân giàu mạnh đại quốc gia  
Thượng nguồn đức thái bình ra trăm họ.

\*\*\*

An lòng dân đạo chí nhân dân không còn  
khiếp sợ, mạnh bình trị đạo xử thế được đức  
quang minh, cao tự do đạo bình đẳng hưng chánh  
thái bình, dân chính thuận đạo kinh bang giàu  
quốc thể.

Giàu sang đến mời thần tài vào tế thế, thần  
tài vào kim thể được Hoàng Kim, tim chứa vàng  
thể nước được hưng kim, vàng tốt đỉnh Thần dân  
thành Kim Thân Phật Quốc.

Trí Đại Thừa thành nghi lễ trong học sĩ nhân gian, Kim Thành Tráng dự đại lễ nghĩa trong nguy nga tráng lệ, đẹp tô thành Địa Đàng trong Đại Thê Hoàng Kim, Bích ngọc trở; Nam y đức như Thiên Kim, Nữ ất như vạn lượng.

Chí của con người tô điểm lại Tổ Quốc thân yêu, quốc hưng chánh người thượng minh đại lễ, thông nguồn tâm khai thể hội Đại Từ Bi, đồng định lý luật chi dân quốc gia bình trị.

Mẹ là nước Mẹ vui lòng- con chí nhân cao mạch nước, Cha là Quốc hồn hoan hỷ- con chí nguyện xây dựng Càn Khôn, quân là Thánh Nhân thượng chánh khai quốc bảo tông môn. Trời khai định thuận Thiên khí lành Trời khai hóa.

Chung nguồn nước sức chí nhân dựng thành phép lạ, chung nguồn nhân sức nhân chính dựng Thiên Quang, chung Càn Khôn sức nhân chí dựng chi dân đại đức, chung Tổ nguồn sức đạo đức dựng lại Đất Thuần Trời Nghiêu.

\*\*\*

Quốc gia di ngôn tỉnh tâm thiên hạ, quốc gia di chính khai sáng Sơn Hà, Quốc gia bình trị trị

dân Đạo Lớn, Quốc gia đại tình minh sáng đạo bốn phương.

\*\*\*

Lễ cho hồn Thiên Tổ Quốc được tôn kính, lễ cho bậc quân tử minh đức chi dân, lễ cho học sĩ yêu quý lại dân mình, lễ cho Tổ Phụ chiến sĩ Thiên linh siêu thoát.

\*\*\*

Bậc đại nghĩa nghiêng mình khai dân trí, bậc đại trung nghiêng mình đề cao quý Quốc gia, bậc thanh tu nghiêng mình đề thiên hạ đạt đạo, bậc chánh tài nghiêng mình cho đại thể Kim Thân.

\*\*\*

Chung đại đỉnh: Đầu đội Trời tâm soi nhật nguyệt, chung đại tình tim chơn mở chí thượng truy phong, chung đại ái lòng ái nhân vô tướng chánh pháp, chung một nguồn thuận chính hiếu nghĩa chi linh.

\*\*\*

Cha không nói đạo làm con biết tròn nhân phẩm, đại đức làm tròn lễ kính để hoàng ân. Mẹ không buộc nhưng làm con biết chung dòng sữa, tình nước biết nghiêng mình để đáp ơn sanh.

Hiếu để kính Bậc Thiên sanh con lập địa, tình để truy bậc quốc chính sanh con Tiên, ái để

thông bậc nước lớn biết nguồn nhân, yêu để phục vụ bậc trên người biết dịu tánh.

\*\*\*

Chung đại mạch nước sanh nhân để chánh, chung đại hồn nước sanh trí tuệ để minh, chung đại lộ nước sanh chi dân để định, chung đại thời kỳ nước sanh Phật để an nhơn.

Bậc vì nước phải coi nước ròng hay nước lớn, bậc vĩ nhân phải coi dân trí giàu hay trí nghèo, bậc chi dân phải coi văn minh hay đồi trụy, bậc lãnh binh quyền phải coi dân vận được thấp hay cao.

\*\*\*

Nước bốc lên thành mây mưa thuận chung sông hồ biển, nước an nguồn thủy điện nuôi sống đến muôn phương, nước khai kinh thương các mạch khô đều được nước sống lại, nước khai kinh bang nuôi sống kinh lộ đến nông thôn.

Suy để xét đại thể chung để Quốc gia chi quý, xét để minh đại lý thuận đến muôn nhà, yêu để khai nguồn kinh tế giàu mạnh Quốc gia, ái để cứu khổ ban vui cho chánh an đại chúng. Quốc có đại tình yêu lớn biết đại lễ đến trong dân.

\*\*\*

Thành đại thể: Thành tâm nhân cho lành quốc mẫu, được đại tình yêu sự hưng chánh cho Tổ Phụ hiển vinh, cầm đại lực cầm chi dân vì dân được cao quý, nắm đại quyền kinh tế mạnh để tế thể an bang.

Quân chi quý sách lược kinh thương giàu mạnh đại thể, dân chi quý giàu sang rồi biết ân Tổ quốc chi nhân, thần chi quý bảo hộ dân giàu quốc phú, nhân sĩ chi quý biết giáo lễ kính tôn kính Quốc gia.

\*\*\*

Hàng yêu nước dẹp bỏ cái đấu tranh đòi danh công cá thể, mạnh nhân quyền dẹp bỏ tôn xưng thị chính cường phương. Nếu ái quốc oán nhân tâm cự thù tự hóa giải, bậc đại ái vì dân vì nước mở đại ái tha.

Dùng người tài chánh nhân không truy hậu nhân đảng phái, dùng người hiền không truy tôn giáo tân cựu trào ca, dùng người chí sĩ không phân chia đạo nhân đức học. Đạo nước là con đường lớn hội hết thiên hạ đa phương.

\*\*\*

Ta có sách lược lớn người thuận chung trong đại lý, ta có nhân quyền lớn người thuận chánh để tận trung, ta có công bằng lớn người ái quốc

biết nghiêng mình, ta có công thần lớn thiên hạ soi thấu thị lòng nhân.

Bình đại chính hâm nóng ly rượu cao nhân không để lạnh, phát chánh nhân tự tay dâng ly trà ấm đến hiền chánh bốn phương, ngưng dòng lệ khóc vào trong bể đại chung hiệp thủy, cao quý vô cùng xóa ân oán bể đại thiện chung.

\*\*\*

Cha là quốc nghiêng mình đưa con vào đại thể, Mẹ là nước dòng lệ ngưng để cứu khổ ban vui, huynh đệ chi dân Quốc gia nào không cao quý, hưng chánh đại lòng từ giàu quốc cao hơn.

Không bá nạt chính trị để chánh thương phục nghiệp, không bá nạt xiển dương để Quốc đạo thượng phương, không bá nạt công lý để nước giàu cao dân trí, không bá nạt cường hào để kinh tế thái bình phong.

Vì đại lễ bậc trị quốc không để dân nghèo quốc khó, vì đại tình không để lạnh nhân sĩ ở đông lá khô, vì đại ngộ không để Cha Mẹ Quốc gia cô quạnh, vì đại yêu không để hiền chánh đốt tâm trung.

*Dân chi quý thuận Thiên nhân bình chi quý,  
Quốc chi tình thuận Địa mở cái nguồn kinh.*

Trời hậu đãi ban khí linh thuần phong vô thuận, người chí tình đại ái cao mực thước nuôi dân, cửa đại tâm mở muôn ngàn con tim chung mạch khởi, lòng chí nhân giàu sang cao quý đến muôn nhà.

Công hầu cao cao nhân chính cho bình địa lộc, công tâm cao cao mực thước cho Thiên Địa bình tâm, công lý cao cao lòng chí nhân cho lớn đường hướng, công minh cao cao mạch nước được thiên hạ thái bình.

Ta chung thể nước đồng thanh được tương ứng, ta chung thể nhân đồng lực được tương hưng, ta chung thể tình đồng đức được quang chánh, ta chung thể ái đồng ái được độ tha.

Bông hồng nở chờ khí xuân thanh sắc thái  
Trí hồng cao chờ nắng ấm điểm tô vào  
Tình hồng đủ tặng đến tay người nhân ái  
Tính hồng trình yêu quý bậc trung lương.

*Thanh phong thái tự thanh,  
Thuần nhân ái tự thạnh.*

Nước đổ sắc thanh muôn con tim lễ thuận

Quốc tro<sup>2</sup> hoa lành muôn màu sắc tự thom  
Quốc gia giàu sang đến các cao nhơn  
Nhà cường phú dư kim đủ đỏi muôn học sĩ.

Thế mới hội nước thành nguồn kim quốc bảo,  
đạo an dân- dân minh kính tận đáy lòng, đạo  
được bình nhân học sĩ được lâu thông, thông chí  
nguyện tấn phong nhân tài lương tướng.

Tha đề<sup>2</sup> được đệ huynh đồng cao nhân chính  
đức, tha đề<sup>2</sup> thương vá lại thể nước của lương tri,  
tha đề<sup>2</sup> yêu nước mở phương tiện đề<sup>2</sup> đại bi, tha đề<sup>2</sup>  
mạnh truyền nhân trong đại quốc ái.

Thêm một phần cơm tự nhiên đem về một  
nguồn lợi, thêm một nhân tài tự hội được khỏi  
đại tha chung, lòng người trí biết bỏ tình nhỏ vì  
đại tình Quốc Phụ, lòng đại từ biết bỏn phận trả  
lễ đề<sup>2</sup> tân trang.

Quá khứ đã qua tha đề<sup>2</sup> đồng chung đại thể,  
hung chánh nhà đạo quốc muốn lớn phải đại tha,  
người chánh kiến biết bi nhân ra ái quốc, bậc có  
công nhường nhân sĩ đề<sup>2</sup> đại công.

Dìu tiến nhau diệt tà chánh đề<sup>2</sup> lòng lớn chi  
lòng, huynh đệ hiệp nhất thông đồng thông cảm  
hóa, trưng dụng tài nhân thành chính khí đại gia,  
vì Tổ quốc nghiêng mình trong quảng độ.

Quá khứ không đeo theo tương lai Quốc gia cần đại trí, nhân tài không góp phần sách lược bình trị ở đâu ra, đại quảng độ vì đại khối trong Thần dân trăm họ, diệt bỏ ngã tướng để khỏi vương trong đại quang minh.

Cha Đại Thể đạo ta nghiêng mình cho Hoàng Kim đại thể, Mẹ Đại Từ đạo ta nghiêng mình cho đức lớn Đại Bi, huynh đệ đại nhân ta chí nhân để đại hòa ái, dân nước được một nhà đoàn kết Đại Quốc gia.

Bậc đại trí thấy xa nên khai thông đại thể, bậc đại tài thấy biết tự tiết chế để thông kinh, hoa sen mọc không bùn lấy đâu làm tinh khiết, bậc đại trí ở trong bùn biết hóa tám tiết để quang minh.

Tha lớn là đại lễ háo sanh trong đại quảng độ, tha lớn là lễ kính trong tương kính đại trung, tha lớn là lễ nghĩa ân tình chung đại thể, tha lớn là lễ kính Quốc Phụ trăm họ anh linh.

Cha Mẹ lớn muốn con đại tha để đồng nhất thể, Trời Phật lớn muốn con đại tha để nhận huynh đệ đại gia, bậc hiếu thuận lớn nghiêng mình an bốn phận, trải hạnh đại tha cho thể nước dân giàu mạnh Quốc gia.

Bậc thượng trí không nhỏ nhen ích kỷ, bậc thượng tài không nhỏ chí để đại tha. Nhượng một

bước để thể nước cao bình nước, ái nhân tài để thể nước được bậc văn minh.

Bậc dũng lớn biết thắng mình thì đôi nhân được thắng, bậc trí lớn biết thắng mình thì nhân lớn khiêm cung.

Tha để thắng mình Đại Từ Bi trong thể nước, thứ để thắng lòng đại từ ái trong nhân sanh. Bậc biết lỗi nghiêng mình để tu chính, bậc vũ phu nghiên ngấm để cao minh.

Tâm biết tha thì tha tâm thông mới mở, trí biết nhường thì khai đại đức để thủy chung. Nước trong ly người cầm phải cẩn cẩn để tụ thủy, bậc bùng bình phải thận thận để toàn chung.

Người biết nhường được khiêm đức đức năng trong sáng, người được nhường khiêm ngôn để ngôn thuận phát thanh, kẻ sách biết nhường muôn người dưng kẻ sách, học lớn biết nhường góp tiểu giáo để thành khuôn.

Bậc hiền chánh ai cũng muốn dưng tài phò trợ, người thông minh ai cũng muốn mạnh quốc giàu nhà, bậc chí nhân muốn làm lớn quốc báo ơn gia, người chỉ đạo biết hưng kim thành châu báu.

Của lạ trên đời nhân tài lớn của Đại Khôi Quốc gia, người đủ tài dựng lên một thời kỳ đại văn hóa, người được đủ đức dựng đại đức lễ lớn hòa nhân, người đủ tình dựng lên đại mưu sinh hóa độ, tha để đại tình hưng chánh để tồn sinh.

Bậc thiết lộ mong người đi cho thông suốt, bậc kinh thương mong người kinh tế lớn hưng gia, Bậc Kim Đức mong chia phần công cho quốc mạch, họ chỉ chờ bi kim lớn để phân kim.

Sức của muôn nhà làm mạnh đức cho Tổ quốc, tài của muôn dân làm mạnh đạo của Quốc gia, trí của muôn người làm mạnh tâm của Quốc phụ, tình của muôn người hiệp lại thành khối đại thương.

Tay cầm đuốc soi lên mọi người bên dưới được sáng, khi được sáng họ đi vào trong đại khối yêu thương. Người được cao quý tự biết quý người đem đến, người được cao hơn tự mình biết quý tha hơn.

Cây được sức cao lên nhờ bón phân dưới gốc, đi thu quả quả kết ở trên cành, ta dơ tay lên hái quả nhờ ta bón phân từ gốc, nhân quả ở trong sự xử thế để mình thông.

Tuy cao thân lập thân thêm để quả ngọt, ngôi vị cao quý lập nhân lễ kính để quý cao, vàng đủ

tuổi được tân trang thành kim xuyên, người đặc nhân nhờ trui luyện để thành nhân.

Công tuy cao nhường người cho đức tự trí, vị tuy thơm nhường lý cho lý thơm xa, hoa đủ nhiệt tự phát ra diệu tính, người công minh tự phát diệu bi tâm.

Lễ kính tuy khiêm cung- nhu lại thắng cương, lễ nhường tuy từ ái- nhược lại thắng cường, lễ nghĩa tuy khả ái- khả ái lại thắng lòng quân tử. Bậc quân minh nào không lễ ái hậu đãi tài nhân.

\*\*\*

Quân chánh lễ quân thần nghiêng mình thụ lý, lễ tuy nhu hiền chánh đến Đại Quốc gia, quốc cao sang nhờ lễ để khai hoàn gia, dân giàu mạnh nhờ cao sang quốc thổ.

Nhật khẩu thực lòng thanh dục vọng- đủ lễ nhạc, nhật nhu cầu sống thực- lễ kính cao minh, nhật lòng tham cầu- ý niệm phát hiển vinh, nhật tánh đấu tranh- y nhân hành đại nghĩa.

Giàu biết đủ- giàu đức nhân không tranh đấu, sang biết an- sang đức trọng yêu dấu quê Cha, phú biết bình- phú đức chính ái quốc dựng nhà, quý biết trọng- quý đức hậu yêu quê Cha đất Tổ.

Nhật y pháp cho cao nhân vô tướng, nhật y danh cho cao trí vô tranh, nhật y thân cho cao trí tuệ vô trần, nhật y phẩm cho cao thanh lễ kính.

Hưng chánh quốc- nhật đấu tranh để quốc kính, hưng chánh nhân nhật tranh vị để nhân lễ kính, hưng chánh pháp- nhật dục niệm để luật chi dân.

Vì đại nghĩa cho thiên hạ tu thân cho an trị, vì đại trung phù chánh thân để ngoài thân; đó là lễ, vì đại nghĩa hết mình nhân để ngoài nhân; đó đại kính, vì nghĩa vụ để tròn không đòi đại lợi; nghĩa đó cao minh. Đó là một bậc tu chính Quốc gia, danh lợi lộc miễn bàn.

Thật đức trọng không tư lợi lòng nên không tranh quyền bá, thật tu thân làm hết lòng không ý niệm tư tâm, thật nhân hiền cầm quyền binh vì thiên hạ hư chính. Có được hiền thần này phù quốc trụ cột của Quốc gia.

Xưa nay tại sao Minh Quân trọng Lương Thần Hiền Tướng- bởi bậc yêu dân lại gặp bậc ái quốc; Như Ròng gặp nước phong thủy hội mưa, khác nào hai khối hợp tình chung để thủy, hai khối chí hiệp lại để cao nhân chi quý.

*Kỳ phùng thượng nhân tao ngộ,*

## *Kỳ đức thượng cổ nghinh kim.*

Một con tim đại biển yêu gặp biển tình đại ái,  
đem khối đại tình nuôi sống chơn thể của Quốc  
gia, người biết yêu lớn đi tìm sách lược giàu sang  
thiên hạ, người biết ái quốc bảo hộ nguồn mạch  
cao quý của Quốc gia.

*Hai khối trí tuệ hiệp chung đồng thể thủy,  
Hai khối yêu hiệp trí để tương sanh.*

*Quân biết yêu thần thần ưu ái đến dân,  
Dân hậu ái biết yêu nhân chánh thuận,*

*Được yêu lớn muôn con tim hiệp chung thể quốc,  
Được đại yêu muôn tâm trí hiệp đại gia.*

*Tâm đức lớn khai muôn dân an chánh đức,  
Tim ta đồng nhịp thức sống muôn dân.*

\*\*\*

Ta có tình yêu để khai muôn ngàn thức sống  
Có một khối tình công lý biết độ tha  
Trái tim ta sinh từ tâm linh thượng giới  
Gom vào thành đại khối ái quốc yêu dân.

Mỗi nhịp đập ta tìm phương sanh cho thiên hạ  
Đại đồng linh cho nhịp tim thở trường sanh  
Vì đại khối ta nghiêm mình chung để thủy  
Vì đại yêu ta minh trí để diệu quang.

Sáng để suốt thông một khối tình vĩ đại  
Ái để ái tha cho biển ái tốt lành  
Làm mùa xuân cho thảo mộc tương sanh  
Dâng quả quý cho trái lành diệu ngọt.

Ta biết yêu từ thuở đất Trời khai sanh văn hóa  
Đặt tình ta trong vạn thủy để toàn chung  
Vì đại yêu khai đại lộ để vô cùng  
Yêu lương tướng ái tha chung nhân loại.

Đừng hỏi ta đại yêu làm sao áp dụng  
Ta trả lời tình lớn trong một Đại Quốc gia  
Yêu Minh Quân ái Lương Tướng hiện ra  
Thì dân tộc được đại yêu trong thâm kín.

Ta yêu lớn vì yêu luôn khôn lẽ kính  
Để đại tình yêu kính đến đạo chi dân  
Ái Quốc hồn yêu hết cả nguồn nhân  
Đồng đại ái kính yêu Thiên Di Thượng Đế.

Vì đại ái ta khuyên người y nhân lễ kính  
Cung kính nhau cho chánh định bốn phương  
Đủ đại tình thì có tình lớn đại yêu thương  
Đồng thanh khí thì nuôi chung đại thể.

\*\*\*

Đừng hỏi ta là ai sống trong đại từ ái, hãy hỏi  
mình là ai sao chưa sống trong đại tình yêu, quốc  
là nhà Cha chung nên yêu dân để đại ái, nước là  
Mẹ chung nên ái quốc để đại yêu.

Nhà một trí chí nhân đại yêu để được trị,  
nước một nguồn đại trí để đại tha nhân, dân một  
gốc đại tình yêu cho giàu mạnh, con một nhà đại  
quảng độ để cao sang.

Thiên hạ đại tu muốn tiến sang Niết Bàn để  
Cực Lạc lại quên Quốc gia- biết kiến quốc cũng  
là Hậu Niết Bàn, muốn nó được cao sang mỗi  
người góp nhân tu chánh quốc, muốn nó tốt lành  
tâm phương sách để cao thanh.

Lòng người muốn ý dân đồng Niết Bàn được  
lập, ý Trời do dân quốc phát đức dựng xây, nước  
công lý nhờ tâm nhân kiến trúc, Niết Bàn đây  
nhờ tâm đức dựng lên.

*Lễ là gốc lớn sanh ra nhiều thành quả*

*Lễ là Tiên Thiên gia tể  
Lễ là văn minh trong mọi học sĩ  
Lễ là Quốc độ kiến thiết thái bình.*

\*\*\*

### ***Đạt Đạo Giữ Lễ***

Trời là nhà lớn bậc đạt đạo biết tôn kính, Trời là Đạo Lớn bậc lãnh đạo biết tôn nghiêm, Trời là Cha Mẹ lớn bậc đạt đạo biết hiếu thuận, Trời là bậc quân chủ tức là Vua trên muôn Vua nên cầm nắm quyền thần linh thưởng phạt, là Chúa trên muôn Chúa đại diện Tổ Đường Tam Giới để sanh sanh hóa hóa mọi hình mọi vật.

Trời là Tổ Đường lớn nên làm Cha chung để huấn Đạo cho tất cả, chính thuận Đạo Trời mới thật Bậc Đại Đạo toàn chơn trở lại Niết Bàn Đại Định, Trời là Cha Trung Tâm Sinh Lực của Đại Vũ Trụ nên mang luồng điện quang vào nhân tâm của mọi người mọi hình mọi thể để huấn đạo. Nên Tam Giới tôn kính gọi là Thầy chung đại thể, là Đại Thần Minh cho thiên hạ đến nguyện cầu,

Trời là Đại Khôi Linh Quang vô hình vô tướng toàn năng, toàn giác, toàn chơn, toàn thiện, toàn mỹ và toàn bộ khối văn minh trong Vũ Trụ nên bậc đạt đạo kính Trời Lớn, như Phật Tổ toàn

chơn huân dạy Đạo Lớn Vô Hình Chi Giáo. Cho nên Đạo Trời là Đạo Vô Thượng, gồm chứa Tam Tôn nên sanh ra Thiên Đạo, Phật Đạo và Nhân Đạo gọi chung là thờ Trời, học Phật Thánh Kinh.

Đến Ngũ Đức trong Trời sanh hóa nên nhân ra Ngũ Chi là Phật Giáo, Tiên Giáo, Thánh Giáo, Thần Giáo và Nhân Giáo chi gia.

Năm chi phải làm việc thay Trời để an chánh thiên hạ quỷ thần cũng nằm chung một đạo, nên gọi Ngũ Chi thành Đạo đắc Ngũ Đức. Cho nên bậc đạt đạo tu ở phương nào cũng đều về Trời Lớn để chứng quả thành Đạo Trời.

Nên lễ kính Trời là sự hiếu thuận không thể quên, nên chính thuận Trời để đền ơn sanh hóa, nên chánh định lễ Trời để nhận sự ban ân, nên quang minh với sứ mạng để chánh giác, nên tôn nghiêm với sự cao thượng để chơn lý.

Trời là Thiên y muôn ngàn mỗi đạo quy nhất, Trời là Thiên quốc muôn ngàn bậc trị quốc thừa Thiên, Trời là Thiên mệnh muôn ngàn sự cao quý ứng hầu, Trời là Minh Chủ muôn ngàn Tinh Tú châu vào, Trời là Thiên Tôn muôn ngàn Giáo Chủ ứng mạng.

\*\*\*

*Thượng học đạo chi tâm,*

## *Hạ thiên định chi quý,*

Thiên đề định tâm, tâm thần biết lễ Thượng Đế, biết lộ văn chương, biết linh thông tánh, biết tao nhã hành văn, biết cương nhu chánh thuận, biết Đạo Lớn đi vào, biết thuận Thiên hành độ.

Nên cỡi Trời lập lễ để công chính Minh Đường, công tâm trong muôn ngàn pháp giới, công đạo trong muôn ngàn giới luật, công chính trong các thể học Thần Tiên, công bình trong các sự thi cử tu chính. Nên gọi luật ấy cũng là lễ Tam Nguyên.

Tiên giáo tu đến tốt đỉnh mới lộ sự quang minh, nhờ sự quang minh chính lớn lại cúi đầu nhận hồng ân từ trong sự thiết lộ của Thượng Đế, tự nhiên lễ Trời để ngay chính quang minh.

Thánh giáo tu đến tốt đỉnh văn chương mới lộ ra sự kinh vô chi tự, vào được chỗ trí tuệ được vào chơn mới thấu thị toàn lý tận tánh hiển Minh Châu, lúc đó mới cúi đầu lễ Trời cảm ân sự thâm kín hướng độ.

Thần giáo tu đến tốt Đại Phong Thần mới thấy sự liễu ám quang minh phép linh chi vi đạo, lúc đó mới biết tu tâm tịnh lý nội an mới đại triệt

đại ngộ Trời trong ta vậy. Đến đó cúi đầu lễ Trời để thụ nhận Quân Tiên.

Phật giáo thiên định đến nhập vào tự nhiên trong pháp tánh là Phật nội ứng tâm là Trời, lúc đó mới cúi đầu tạ ơn lễ Thượng Đế mới được ban sự minh tâm kiến tánh để chứng thành đạo quả, như chính lễ Trời tâm trung hành duyên Phật.

Nhân giáo chỉ nhập định mới đến chỗ bốn phận làm tròn trên tròn công viên thì quả mãn, trong tròn công đức thì viên dung, đặc nhân đạo ngoài tròn công quả thì đạt đạo.

Nhân duyên được đạt đạo các Chư Thiên rước về Trời trong đại lễ để phục hồi chơn linh bản ngã và được học trong những lớp huyền vi đạt đạo.

Lễ Trời là kính Thiên Đạo vô hình về nguồn cội, là kim chỉ nam lãnh đạo chi dân, là Thiên lý truyền tâm cho các bậc mở huệ đặc đạo.

\*\*\*

Bậc đại trị quốc lễ Trời là bốn phận của quân chủ, chính đạo để thiên lễ thần trung, chính nhân lễ để ứng chơn thiện mỹ, chính hành lễ để ứng Thiên Địa Vô Vi.

Thờ Trời là mệnh của các bậc nhân, là Thiên y của các bậc tướng, là Thần Linh của các bậc

Thầy, là chánh khí của các bậc trung, là chánh giác của các bậc nghĩa, là chánh định của các bậc sư, là chánh tâm của các bậc đạo, là chánh huệ của các bậc Phật.

Phật lễ Trời Vô Cực tức thành kính với Đức Chí Tôn, thành tâm với Bậc Chương Pháp, thành sư với Bậc Đại Thiên Tôn, thành lòng với bậc lập Đại Chánh Giáo để Phật phi thường Phật với Thiên nhơn.

Phật lễ Trời Vô Cực tức tôn nghinh Bậc Vô Thượng dạy đạo chí nhân, thành tín với Bậc Vô Thượng dạy Đạo Huyền Tần. Dem chánh linh trụ hóa thần quang, luyện chánh khí trụ hóa diệu tướng, thành chánh linh trụ hóa nhơn gian.

Phật lễ Trời Vô Cực để Thiên thị Thần, Thần lập thị Thiên, khai chánh ngộ Thiên bang triều kiến, tâm lĩnh khí linh thông Tam Giới, thần hội tụ pháp tánh mong lung, tế thể an bang thể Thiên định Địa, an mệnh Niết Bàn chánh định Kim Quang của Trời vậy.

Lễ Trời Vô Cực lập tâm vô tướng để không bạo chương đường Thiên, lễ Trời Vô Cực lập trí tuệ vô tướng pháp để chơn chánh pháp hiệp tâm khai, lễ Trời Vô Cực hoàng niên phục mệnh để bậc cảm Thiên mệnh biết tôn nghiêm.

Lễ Trời báo ân sanh tịnh thần linh, Lễ Trời báo ân giáo đồ bốn giác phi lai, Lễ Trời báo ân Thiên Tạo chuyển luân giác ngộ.

Bậc đại kính Trời cho tâm đại định, cho trí đại minh, cho huệ đại chính, cho lương tri chánh giác, cho linh tánh chánh ngộ để thông linh Tam Giới.

\*\*\*

Đạo là lễ Vô Thượng đại lễ không chấp tướng, lễ lớn bất sát thể Đạo Từ Bi, lễ kính bất chiến thể đạo thiện mỹ, lễ lớn bất tranh thể đạo thái bình.

Bậc hưng chánh lễ là thực hiện lòng chí nhân, đủ chí nhân biết tôn trọng Đức Háo Sanh trọng Trời Đất. Nên lễ là phẩm cách cao minh của những bậc đạo đức thái bình.

\*\*\*

Đại lễ chủ trị thiên hạ của bậc Đại Tu Di là: “*Bảo Sơn Thiên Tử xuất, bất chiến tự nhiên thành,*” Từ Bi không tranh đấu lại được thuận lòng Trời an định thiên hạ, là đại lễ không có sát nhân để lãnh hội Hoàng Ân.

Bậc đại trí lễ Trời cầu linh huệ khai tâm, bậc khai huệ lễ Trời cầu linh tâm đạt huệ, bậc thượng

học lễ Trời cầu trí tuệ phục hưng. Được vậy tâm linh thường trụ hóa.

*Thiên hỷ thần tri minh đức tự giáo,  
Thiên độ thần hỷ minh huệ tự linh,  
Thiên cảm thần nhận minh trí tự ngộ,  
Tức tự tâm hành lễ Trời nhận vui lòng.*

Phật nghiêm mình với Tam Giáo là thể chí, đại lễ để giữ đức, Đại Bi tôn kinh Bạc Từ Phụ minh đạo chi huệ là đại trí huệ.

Tiên lập lễ làm đầu để hiếu thuận cung nghinh- có hiếu thuận lòng Trời mới văn minh thể đạo.

Thánh viết văn tôn nghiêm lễ kính- đó là bậc đạt đạo biết báo ân Trời sinh hóa như sanh, tảo nhân đạt đạo để đi về cùng đạo.

Thần biết giữ lễ quân chánh thần trung phụ tử hiếu, nên chính thuận Đạo Trời dưới giáo văn minh đức. Đó là lễ thiên thể chi dân.

Nhân giữ lễ đó là thượng thông thiên văn được đãi ngộ lòng Trời, hạ đạt địa lý để suốt thông địa đạo để tòng Thiên Địa Chi Đạo. Gọi là lễ để dụng võ trong linh địa Trời ban.

\*\*\*

Lễ không thiếu trong quan điển hành nhơn đề tao nhã thuần văn chí diệu, lễ không thiếu ở trong cư xử hành độ có khiêm cung, dân đến từ ái tâm họ nở hoa.

Lễ không thiếu trong tiết độ hành xử đề đối nhân xử thế tao phùng ngộ Thiên thời, lễ không thiếu trong thượng hạ đầu sư- có lễ thuần muôn đức đều phải cúi đầu chi bái, lễ không chế quý tiện đề vinh dự bình đẳng giác quan trong mọi pháp giới hòa nhu.

Lễ đề kiêm chánh lại tâm mình, lễ đề quang minh trong đại học sĩ, lễ đến bậc thượng cung nghinh, bậc thần hoan hỷ, bậc trí an biên, bậc giàu bố thí, bậc sang an vị đề Trời và Thầy dạy lại chánh lễ kinh.

Lễ đến Bậc Tiên học tiếp giao, Bậc Quân Chánh an ỷ, Bậc Thần Tướng thưởng công, Bậc Thân Dân đãi ngộ lớn- tình lớn chi tình.

*Thượng chí lễ thông linh,  
Hạ chí lễ minh định.*

Minh Quân Lương Tướng dùng lễ đãi ngộ thuận trung, dùng công trạng đãi ngộ thì thuận

nghĩa, dùng công lý đãi ngộ thì quan binh chính độ lòng dân.

Lễ đến bậc nhân xoa dịu lý trí, lễ đến bậc trí xoa dịu tư duy, lễ đến bậc hiền xoa dịu hóa cảm.

Buộc người là hạ trí, lễ người là đại trí. Được đại trí thiên hạ có bậc học minh trị.

Thượng phong dùng lễ giao tình để cảm hóa, hạ phù trợ dùng lễ để thủy chung. Có thủy chung mới đạt chánh Đạo của Trời.

\*\*\*

Lễ nhập nội tương thanh, nhập ngoại hào khí chính thuận, công đạo giải bỏ sàm tiếu. Lễ nhạc làm ngay chính lòng người, uy nghiêm văn bản tế cáo Huyền Linh, thông tình đạt lý.

Quốc nghi không thể thiếu lễ nhạc, Thiên y không thể thiếu lễ kính, lễ nhạc là đức công chính giữa nhân Thiên, lễ là lòng trung dân tế cáo Trời Đất, lễ là tâm học đạo lập lễ làm đầu.

Quốc không đủ lễ nhạc thiên hạ không có ngôi tôn kính để chính thuận phù trợ tôn nghiêm, gia không đủ lễ giáo nhà không có danh môn, con cháu thiếu đạo gia phong hiếu đễ, giáo dục không đủ lễ nhạc bậc học hành nhân sĩ không biết nguồn gốc tôn nghiêm. Trên đầu ba tác đều

có thần minh, lễ là thượng hạ tôn ty trật tự không để thiếu.

Phật có đại lễ không tranh để thanh tịnh tất cả, đạt thanh tịnh trong lòng mới thấy thật trí tuệ vô tranh, làm đại lễ cho thanh thái bình an tịnh.

Bậc có lễ lớn vô danh khi tu chứng đạo quả, vì bậc đạt trí tuệ miễn bàn không tính danh vị để Đại Bi bất sát làm cho muôn người đại lễ bỏ đồ đao trong tâm, bảo vệ sự Hoàng Kim tân tạo thái bình.

Lễ để tương kính thanh cao, lễ để nhường kính tao nhã, lễ để đãi sĩ trọng hiền, lễ để đãi văn minh đức trọng, lễ để vẹn thủy toàn chung, lễ để đạo hiếu trung đoàn tụ.

Phật nhận lễ để đãi nhân, nhân kính lễ để thành Phật, nhân Phật đồng giữ lễ Trí Định Huệ theo về. Lễ có tám lòng nhân hậu làm đời sống trường sanh.

\*\*\*

*Sống tu thân để thông tình đạt lý  
An để nhân thoát ách thống trị phàm phu  
Làm để trả công nhật không lười biếng nhất  
Học để văn minh theo kịp lòng Trời.*

*Yêu để quảng đại không câu chấp hình thái*

Ái để đại bi bất sát cao minh  
Tình để đại chung góp vào thành thủy  
Nhân để đại tao phùng đãi ngộ chi nhân  
Khách để vinh phong xiển dương quốc đạo  
Lòng để tận trung đại nghĩa trở hoa.

Biết để học tập luyện thân chánh nghĩa  
Hành để nhân quyền đời sống cao thanh  
Trả để giao tình bốn phận chi quý  
Nghĩa để thủ túc bằng hữu chi giao  
Thông để trí tuệ không làm mê quý mỵ  
Hiếu để vượt qua quý kế thành sâu  
Định để hóa giải tâm mê về giác  
Trí để thông ngộ thiện ác làm sai.

Vào trong để biết chính tâm thông trong để  
lẽ, vào trong để biết chính Tiên thông Tiên để  
xiển giáo, vào trong để biết chánh linh thông linh  
huyền giải. Lễ là con đường nhân chánh quy tâm  
thành huệ.

Giận không đánh rút tay vào tha nhân để lễ  
Lui công hầu trí tri để lễ minh nhân  
Không tranh mới đại lễ với Trời  
Không danh mới đại lễ với người

## *Không thiện ác mới đại lễ với tâm mình.*

Biển đời dục- ta tánh nhân để lễ, lòng đời ô- ta tánh tỉnh để thanh ô, trí đời loạn- ta tỉnh tâm để định huệ. Không giải tâm phạm Địa Ngục bên chân.

Phải quấy đều không đáp để tỉnh chánh tâm, tà chánh đều không theo để tỉnh chánh đạo, thiện ác đều không chấp để tỉnh lòng nhân. Có được vậy không lễ mà an trong đại lễ.

Gặp kẻ bất trí không trung Tu Di không đáp, gặp người bất cập không trí không lý siêu nhiên, gặp loài bất ngộ không nhân không còn lý để đãi, lui gót trong lòng mới phản bản hồi nguyên.

Không trách kẻ đại ngu- chỉ trách ta xiên giáo lộn chỗ Thần Tiên, không trách người vô trí độ- chỉ trách ta tu bỏ chưa tới chỗ Vô Vi, không trách hậu thế vô đạo- chỉ trách ta xiên dương chưa đúng thời cơ và tỏ ngộ nhãn tạng.

Bậc đạt đạo nhập thế cũng là thời kỳ tận thế: Thế có tận nhân nghĩa- bậc đạo dạy phục nhân nghĩa, thế có tận lễ giáo- bậc đạo dạy tiên lễ chi giao, thế có tận luân lý- bậc đạo chơn lý phục hưng, thế có tận lòng nhân- bậc đạo phục nhân tu

chính, tận diệt chu kỳ bậc đại trí phục lễ minh thi.

Nhân chi quý biết cách vật, biết trí tri để đắc lễ, tâm chi quý biết nhân duyên an tự lễ.

Sống chết không đáng sợ chỉ sợ không tròn bốn phận, sanh lão bệnh tử không đáng ngại chỉ ngại không giải thoát được, phiền não của chính tâm mình làm sự loạn đảo phi như.

Giải trong mỗi phương vị thoát ra các vị trí- đó là bậc thần minh, giải một sự ràng buộc thoát ra trong tự nhiên- đó là bậc biết an trong bốn phận, giải để thân chánh- thoát để lên lớp tiến hóa- đó là bậc biết cao minh cùng đạo. Trong mọi sự biết giải là bậc còn dư phúc đức để tự thoát tâm lý của mình quang minh đạt đạo.

Bậc tốt đỉnh trên người biết giải công sự để văn minh, biết thoát tâm lý để ngay chính cái đạo hành như chỉ giáo, biết giải nhân cách để cao sang, biết thoát ngôn luận để cao quý. Sự cao quý hơn là tìm được Tâm Pháp giải thoát đời đời.

Biết giải nội chính để nhân quyền, biết thoát thiện ác để chi dân, biết dường như không biết là đạt đạo, biết giải cương vị cho hạ tướng, biết thoát nhân nghĩa để minh định để hành đạo chánh như, biết giải nghĩa vụ cho hạ quan, biết

chỉ lối thoát cho họ đạt trung nghĩa làm cho đạo chính tâm, biết giải sàm ngã trong tâm để thoát phiền não chi tướng mới phát tánh linh và trí tuệ, biết giải trong các danh vị mới thoát tục tình thức tại thế. Nhờ vậy tâm an trí huệ.

Giải được lòng trống mới tìm ra sự thần thông thần, thoát được tâm không mới tìm ra ai lại ta chánh ngộ. Trong cái trống chứa được muôn việc trí tuệ, trong cái không hiểu được vô tận giác ngộ.

Bậc lễ trong tâm Tiên Thiên phục vị: Giải mình cho không động, thoát mình cho không phạm, trí mình cho minh huệ, tâm mình cho đạt đạo. Đó là người biết kính lễ trong công đạo hoàn nguyên.

Không tranh vị để thanh đạo, không danh tri để thanh cao, không đòi truy để Thánh Đức. Người biết dùng đức để kính trọng, bậc hào kiệt nhân tài cũng là bậc biết giữ lễ.

Không quân chính đạo khanh sĩ để vào đâu, không Quốc gia công khanh lấy đâu trung nghĩa, không Quốc dân công hầu lập nhân đâu tiến cử. Bậc biết dạy hiền tu chính kiến cho Quốc gia là Bậc Tiên lễ hậu văn xây đại đức thái bình.

Khiêm mình với Vua lễ kính Bạc Minh Trị, nghiêm mình với Vua lễ kính Bạc Minh Quân, an mình với Vua lễ kính Bạc Phụ Mẫu, thành lòng với Vua lễ Bạc Trọng Phụ triều ca.

Công tâm để kiến trúc Quốc gia lễ Tổ Phụ, công lý để kinh bang Quốc gia lễ với trăm họ, công ngôn để kinh thương với Quốc gia lễ với Thần dân. Đó là bậc biết lập công đức của trăm họ để hoàn thành sứ mạng của bậc đại lễ.

\*\*\*

Bậc nhân trị biết giữ lễ kính: Không phải phạm chính đạo của bậc trên, không tranh nhân phẩm với bậc đạo, không giành quyền lợi với bậc công, không tham dự cường bạo với bậc ác, không dự thính đạo tặc với bậc giả. Đó mới đúng bậc nhân giữ lễ khinh tài- vì để thanh cao chánh đạo chi quân và Quốc gia hoằng Phật hoằng Đạo.

\*\*\*

Bậc trí tuệ biết giữ lễ: Đạt đạo biết trung dung không tranh giáo khoa, học đạo biết văn minh không mê tôn chỉ, luyện đạo biết trống lòng không chứa thiện ác. Đó là bậc cách vật trí tri để giữ lễ cùng Phật.

Lễ lớn vô ngôn thành kính từ tâm, lễ lớn văn chương tao nhã trong các pháp giới, lễ lớn không

lòng nhậ khẩu thực đa ngôn- để cho hàng chánh lễ quy về chánh đạo.

\*\*\*

Bậc Bồ Tát dụng lễ để hóa độ: Trọng bậc tài để bảo vệ thành trì, yêu học sĩ để kinh bang tế thế, quý bậc đạt đạo để lương sách thái bình, thương hàng tuần kiệt để biên cương an định, lập hàng Trọng Phụ để giáo độ nông thương, nâng hàng kinh tế để kinh thương giàu mạnh, tuyển hàng tài năng kinh lộ khai thương, mến hàng võ cử để bảo an chính định, văn chương hàng lễ nhạc cho tao nhã Quốc gia. Đó là bậc vì đại lễ Quốc gia mà lập đại thiết; Như lập người tài ba trong thiên hạ để lễ trị thiên hạ vào đại lễ hiếu hòa.

Nước là nguồn trí tuệ chung trăm họ lễ nhạc, Quốc là Cha chung trong trăm họ biết tôn nghiêm, gia là nhà chung trong trăm họ biết kiến trúc. Đó là sức muôn người tài hoa biết kiến trúc thành Đại Quốc gia.

Lập nước phải lập tài nhân để tự nghĩa, được quốc phải lập hiền sĩ để tự trung, được gia phải lập nhân chánh để tự dũng, được Quốc gia phải lập lễ nhạc cho thiên hạ thái bình. Được vậy gia chánh triều trung tôi hiền quân chánh; đó là đại

lễ của hiền văn triều chánh của các bậc Trọng Thần chi lễ.

Lễ Của Bậc Minh Chủ: Bậc trên tầm phương sanh nuôi dân để quốc định nhà an- hoàn tài bất chiến, bậc trên tầm lương sách để dân giàu mạnh để quốc sang trọng thái bình- bất sát, bậc trên tầm kinh thương cho dân tế thế để quốc cao minh trong bình chuẩn lớn chi dân- bất tranh, bậc trên tầm nhân sĩ để kinh bang phú cường để quốc cao quý trọng kinh thương tế thế- bất danh, bậc trên tầm sách lược thái bình thanh trị để quốc thành Hoàng Kim chi quý cao sang. Đó là đại lễ vì đạo chi dân để đại trí tuệ cùng Phật cùng Trời thành hơn cao quý.

\*\*\*

Lễ của bậc thông đạt Đạo Lớn chi dân; Bậc bảo quốc vì nghĩa vụ quên mình, bậc khai quốc vì công đạo đứng đằng sau, bậc dựng quốc vì chi dân đứng dưới thấp. Đó là bậc biết đại lễ nên thiên hạ cung nghinh vào ngôi tôn kính để thiên hạ đại lễ Trọng Phụ.

Thiên Đạo nhượng để người thông thái, khiêm để người trí, nhường để người tri. Đó là bậc cao nhân không đào sâu trong thành trì lễ nghĩa để bậc đại trí biết tự lễ quy về.

Ta và người hoàn thành sứ mạng chi dân, hoàn thành sứ mạng chi đạo và dạy cho thiên hạ, nhân trong hoàn cầu chi lễ để cảm ân tái tạo qua cuộc biến Thiên.

\*\*\*

Bậc hành đạo chi lễ: Tự giới đề cao minh, tự pháp đề giáo định, tự văn đề chính thuận. Đó là bậc biết giới mình đề lễ Bậc Vô Vi.

*Vô Vi Thiên Địa Chi Phụ.  
Hữu Vi Thiên Hạ Chi Mẫu.*

*Vô Tướng Thiên Hạ Chi Sư.  
Vô Tranh Thiên Hạ Chi Đạo.  
Vô Danh Thiên Hạ Chi Giáo.*

Đạo Lớn vô hình nên chứa Đại Khôi Linh Quang, Phật Lớn vô tướng nên chứa khôi trí tuệ, Trời Lớn vô ngôn nên chứa Trung Tâm Sinh Lực của Đại Càn Khôn Chi Đạo.

\*\*\*

Bậc đạt đạo: Lễ Trời để công chính Tâm Kinh, lễ Phật để tâm kính Tâm Pháp, lễ Tổ Phụ Hồng Mông để công chánh tâm đạo thành Phật.

Nơi cõi Huyền Huyền: Chơn khí nhất Thiên,  
Chơn quang nhất Đạo, Chơn lý nhất huệ sinh ra  
ta là Phật.

Thiên Đạo Thiên Bình Thần Tướng châu vào,  
đắc chơn Phật- Vạn Pháp thiên lý triều nguyên,  
đắc chơn huệ- Kinh Vô Tự chơn lý minh minh  
đại định giới pháp mông lung theo về cùng Phật.

Lễ tự thân để đắc nhân thân, lễ tự đạo để đắc  
pháp giới, lễ tự nhân để đắc chánh pháp. Đó là  
bậc lễ tự mình trên đầu ba tác có thần linh, ta nên  
học lễ để dạy đạo.

\*\*\*

Chí sĩ chi lễ: Dân chánh biết khôn để thông  
chung đỉnh, linh chánh biết an để thông thiên  
định, tự pháp biết nhân để thiên hạ an định. Đó là  
bậc an mình để lễ kính trong Vô Vi Chi Đạo.

Thần sở trụ không câu chấp tướng pháp, quân  
sở trụ không áp chế thanh quang, nhân lễ sở trụ  
không đàn áp chơn tu và học sĩ. Được vậy mới  
lấy lễ để minh thị pháp, chính giới với Trời- với  
người và công tâm thế giới.

*Nhân chánh lễ quân an  
Thần chánh lễ thần tướng  
Dân chánh lễ minh tường*

## *Con chánh lễ hiếu thuận Nhân tài chánh lễ hiếu trung cùng Phật.*

Lễ là đạo giao tiếp thiên tư giữa người và Trời, lễ là phép giao chính tao nhã của Quốc gia, lễ là lòng chí nhân nhường kính cao nhân trong thiên hạ.

Thần Trọng lễ thuận chánh triều trung, Học Sĩ lễ trọng hiến dâng tao ngôn minh lý, quốc định nhờ Trọng Thần minh định vị trí, an nhà nhờ Lương Tướng lễ nhạc mát lòng dân, làm cho nhân sĩ lễ kính- đạo sĩ chi quý.

\*\*\*

Nước cao văn minh: Lễ nhạc làm mức thước, lễ đãi thần chiến sĩ định quốc tấn phong, lễ đãi chư hầu thiên hạ thái bình phong ân xá, lễ đãi khanh tướng Thiên nhân đồng thọ lộc Trời, lễ đãi nhân sĩ bậc nhân trị hành đạo quên mình. Được tôn là trọng đạt, được tôn là Công Thần, được trở thành Lão Sư hay thiên sư trung trình cùng Phật.

Lễ đến xóa hận hòa thành tao nhân cao nhân cách, lễ đến giải thù thành bằng hữu giúp nhau, lễ đến bỏ hiếu làm ra đến nhận việc công nghĩa, lễ đến mở Minh Đường tiến đón bậc chí nhân, lễ đến bao dung nâng đỡ hàng hạ tướng, lễ đến vì

Quốc Đạo quên tư ngã đại trung, lễ đến tôn  
nghiêm Thân Linh an minh Tổ quốc, lễ đến  
nghiêng mình thành sứ mạng Trời giao cho bậc  
hành nhân trị cao quý hiếu để dâng Trời.

*Lễ đến minh minh đức chính nhân  
Lễ đến an an đạo chính nghĩa  
Lễ đến cao nhân cách chính hành.*

Bậc trên dùng lễ để đãi nhân- nhân hòa phù  
trợ, bậc trên dùng nghĩa đãi sĩ- sĩ hiền vì đạo  
nước dâng kẻ sách minh minh trị như không trị.

Lễ lớn trọng thần- thần dũng thành tướng, lễ  
đến trọng hiền- hiền trí thành quan, lễ đến trọng  
tài- tài hiền thành hộ pháp.

Dân hữu lễ tiếp giao tao nhã văn nhân, vô  
hữu lễ liêm chánh công minh võ học, đức hiệp  
hữu lễ chánh an các giới Thánh Nhân, đạo hữu lễ  
thiên hạ thái bình tự đạo.

Lễ để cao nhân- nhân cao tự đức trọng, lễ để  
khiêm nhân- nhân khiêm tự chính nhân, lễ để đãi  
sĩ - nhân phục lễ để tự quy y cùng Phật.

Lễ trong y pháp có Đại Từ Bi để đại trí, lễ  
trong ý giáo có đại trí độ để Đại Bi, lễ trong y  
nhân có đại vị tha đặc Đạo.

Lễ đến nhân hòa trí tri bình giải phiền não, lễ đến nhân hóa văn trí cao minh văn hóa, lễ đến Thánh Nhân thái bình chánh định thiên hạ. Lễ là lòng nhân hậu của bậc đại thành công. Vì Trời dạy người- vì người thuận Thiên thừa vận.

\*\*\*

Trung lễ chính vì nước một tình không đôi trí, nghĩa lễ chính vì chi dân tròn bốn phận, nhân lễ chính vì ái quốc chí sĩ hiến công, trí lễ chính vì an định quốc dân làm tròn nghĩa vụ, tín lễ chính vì trung dung thờ Tổ Quốc không sai.

Trọng tín nghĩa là người đại lễ và đại chánh nghĩa, xả thân để đền ơn Bậc Linh Thần Tổ quốc cho ta, hiến sách lược để trả nghĩa quý cảnh chi dân, thuận chánh trung để thành nhân báo hiếu, tu nhân cách để trả Quốc Phụ Ông Cha. Nhờ Phật dạy kinh lễ cho ta thành nhân đắc đạo.

*Vì Cha chung đại nhân tao phùng lễ để kính  
Vì thành nhân trả nghĩa tác đất ngọn rau  
Vì tình chung nên quy cổ hội nhân lễ.*

\*\*\*

Bậc đại trí muốn tròn trách nhiệm Trời giao:  
An bốn phận sanh nhân nhơn trả lễ chi đạo, Hội

Niết Bàn lễ nhạc tao phùng giao hội, Thần Tiên lễ kính Thần Tiên mới gọi Đạo lễ từ Trời.

An chánh kiến để Tu Di minh định đạo là lễ, bình chính ngôn để tư kiến quang minh tư thái, an quốc thể dung tha thành đại dũng an gia, bình lòng dân để trung dũng dụng xây Đại Đạo.

*Nước chế đầy để thể nước tự chánh nhân  
Dân chế đồng để thể chí bao dung đại lượng  
Người chí công để thể ái bên trong tư chất  
Hành lễ nhạc thành bình phong tất cả chi gia.*

Bậc thượng nhân yêu dân để chi quý- quốc và ta, ái quốc để chi minh- ta và Phật, bình tâm để chí nguyện thành tài, trong kiếp sống làm tròn hiếu nghĩa cao minh trọng tình ta và Quốc gia hiền hiếu.

Bậc thượng nhân tu thân để tường thông tâm lý, luyện đạo để lễ kính Thiên Di, hòa nhân để đại đồng hiếu thuận. Thiên hạ có đủ hiếu thuận là đại lễ triều ca.

Bậc thượng nhân chi quý: Quý mệnh hành đạo chi dân, quý quân tử hành như chi quý, quý Thánh ngôn dạy lễ chi linh, quý trọng thân vì đại nghĩa quên mình, quý văn kinh giáo dân đạt đạo.

Bậc thượng nhân hành đạo chi quý: Quý Thượng Đế điểm đạo cao hơn, quý Tổ Phật truyền kinh chí diệu, quý Tam Tông truyền pháp chí huyền, quý Thiên Tử chi dân điểm hóa, quý Quân Tiên Xương Nghĩa định phong, quý dân trí làm tròn bốn phận chi đạo.

Bậc thượng nhân hành hơn chi quý: Quý Bậc Tiên Nhân lập trung dung minh đạo, quý bậc kiến thiết lập thể nước cao sang, quý bậc kinh thương lập bình chuẩn nuôi dân, quý bậc sách lược an định tâm lý thiên hạ, quý bậc kinh bang mở rộng văn minh hiến pháp, quý bậc nhân tài xả thân Tổ Quốc ghi ân.

Nên Bậc Trọng Thần lòng mang tâm đức phù trợ thiên tài, trí mang tâm huệ phù chánh hiệu nghĩa, lòng mang chí nguyện giúp hiền đãi sĩ, được như vậy: Thay chính Thiên ý, làm tròn bốn phận, giữ lễ Trọng Thần, phù trợ triều chánh. Đó mới đủ đức năng của Bậc Trọng Thần cung kính bất như phụng mệnh cùng Đạo cùng Phật.

\*\*\*

*Anh minh biết tiết độ thành lễ kính,  
Anh minh biết công chánh thành nghĩa cử.*

Người lập mười điều thiện thành nhân đạo, lập mười điều nhân thành đức trọng, lập mười điều công đức thành lễ kính, lập mười điều lễ nghĩa trung tín thành đạo, ái quốc chi dân đến lòng bác ái ái tha thành đạo.

Lễ trong đề trung chánh nhân tâm thiên hạ, lễ ngoài đề trung chánh luân lý Hoàng Gia, lễ thuận đề tao nhã thanh cao cùng Trời Phật. Có vào trong mới thấy lễ Trời tâm sanh chí nguyện đề đạo ta thành.

Minh trong lễ chánh đức nhân nhân trọng, chánh đức thuần nhân nhân kính, chánh giao thế nhân nhân nhượng, chánh tư kiến nhân nhân phục. Đó là bậc lập lễ đề thái bình nhân trị chi quý, có đủ nhân trị lễ đề tao nhã văn thơ vịnh phú hòa ca.

\*\*\*

Bậc lễ chánh nhân: Quý thượng sĩ chi quý công minh định quốc, quý thượng nhân chi quý bảo quốc chi ân, quý thượng học chi quý nhân quyền. Đó là lễ trong luật chi dân hành độ Tam Bảo.

Bậc thượng nhân không để sai lễ: Nước bình không để lục đục che tâm người người trí, nước thanh không để cảm thần minh chi tồn đức, nước

thông không để văn hóa hạ lưu văn nhân, nước thành không để văn minh đòi trụy lòng người. Được vậy mới thấy lễ để quân chi quý, lễ để nhân chi tăng, lễ để thông đạt. Thánh Nhân Thượng Học làm cho quốc thịnh nhà sang dân giàu quốc mạnh an chánh tinh thần.

Tâm có lễ giáo văn kinh phát ra tao nhã Thiên Đạo, trí có lễ mực thước trong lúc hành ngôn, đức nhân có lễ thật từ bi bất sát giới pháp. Chỉ có bất sát giới là đại lễ với Trời người, còn bất chiến mới đủ đại lễ trong Trời Đất chí nhân.

Không sát trong lời nói để lễ đãi nhân sĩ cao quý, không sát trong việc làm để lễ giải lý tình, không sát trong tư duy để lễ chính tinh thần, không sát trong tư kiến để lễ đại bi tâm, không sát trong tư dục để lễ tao nhã tình lý pháp.

Nhờ vậy lễ được tôn kính bậc nhân trị vị tha với bậc nghĩa, yêu quý bậc tài nhân, trọng dụng bậc hiền chánh, an ủi bậc thảo ngay, cao minh bậc đạt đạo, tôn quý bậc bảo quốc, minh kính bậc thiên tài, nâng đỡ bậc yếu đức tin, an lòng bậc loạn trí, chi quý bậc tài năng, kính an bậc học giả. Để cùng nhau tu Đạo học Phật để đạo ta thành.

Đạo chi quý bậc lễ biết tự nhân lại mình, đức chi quý bậc nhân biết tự lễ lại mình, nhân chi quý bậc học lễ để làm tròn bổn phận người công dân. Hiền sĩ với công đạo Quốc gia, tu sĩ có báo ân cho Tổ quốc mà ta sanh trưởng để cao quý tài hoa đào tạo nhà sư.

Quý người tròn Thiên mệnh với Tổ quốc, quý học sĩ tròn Thiên Đạo với Đất Trời, quý bậc hiếu nghĩa tròn trách nhiệm với dân. Chỉ có tròn trách nhiệm là làm tròn công lý cho đạo Vua tôi, Cha con và vợ chồng huynh đệ chi lễ.

Lễ để công chính lương năng cùng Trời, lễ để tao nhã dâng hiến cùng Quốc gia, lễ để đãi sĩ yêu hiền cùng Đức Phật, lễ để Quân Tiên Xương Nghĩa chi dân, làm cho con hiếu Cha hiền- Quân Thần cộng lạc âu ca chi lễ.

Chánh được lễ đạt Đạo Trời giao trách nhiệm cho ta, chánh được nghĩa đạt đức Trời định số mệnh, chánh được tinh thần lễ Tam Giáo Ngũ Chi để trả cái ân dạy ta thành Tiên thành Phật chi lễ.

Lễ để được giáo bậc nhân để nhân chánh thân mình, lễ để được giúp bậc trung để trung quân ái quốc, lễ để được tiến cử bậc tài để tài nhân chi lễ, lễ để được yêu dân bậc chi dân để dân trí chi quý.

Lễ được vậy là minh định hiền tài, dâng hoa tâm lên Thượng Giới tế Bậc Tổ Phụ dòng Thiên, quý bậc tôi hiền lương tướng chi lễ.

Sức chánh lý để định an, bình chánh tâm để trung tín, an chánh mệnh để an biên, minh chánh niệm để thái bình chi lễ, người chi lễ cộng sự Quốc gia thành lễ nhạc thanh trị.

Thương không chấp nhờ lễ vị tha- lễ ân xá, yêu biết thứ nhờ lễ đại ngộ- lễ an biên, quý biết thương nhờ lễ ấm lòng chiến sĩ. Nên biết thành nhờ lễ tán cử học sĩ chi dân.

Lễ trọng: Trọng đức trí không thù ta đã tha, trọng tình thương không hận ta đã độ, trọng xử thế không câu chấp, trọng đời sống quý, trọng tín nghĩa. Đó là bậc lễ trọng trong đời sống có Phật có Trời trong lòng người quờn Đạo quờn Phật chi giáo.

Hưng chánh quốc lễ với Hoàng Ân, hưng chánh nhân với Tổ quốc, hưng chánh đức lễ với Công Thần, hưng chánh hiếu lễ với Tổ Phụ, hưng chánh kinh lễ với tinh thần. Chỉ có biết hưng chánh là lễ Tam Công; Công tâm với Trời, Công Đức với dân, Công Thần với nước mới là đủ lễ quân chi gia- gia chi Lương Thần Hiền Tướng.

Bậc trên phải nhìn xa để chí lễ văn chương, bậc trên phải thông xa để thiết độ không chậm tiến, bậc trên phải thấy xa để quyết nghị không thiếu tài nhân, bậc trên phải hiểu rộng để văn minh.

Bậc tài nhân phải đi vào phục lễ nhạc cho tao nhã tình người bảo quốc, biết để định vị sự biết thành trí, hiểu để tri lý sự hiểu thành nhân, thông để tri kỷ sự minh tri thành lễ, luyện để mực thước sự lâu thông thành đạo.

Làm cho nhu thắng cương- tao nhã thắng bạo cường, học biết để đo lường sự thành lễ đi theo, ngộ biết để trí tuệ sự Tiên lễ đi theo, giác biết để thông đạo sự hậu lễ đi theo.

Người đạo lễ Phật dâng tâm lòng trong sạch: Lễ Trời dâng đức trí thanh tịnh, lễ Tam Tông dâng trí tuệ minh triết để sự thấy biết thành thuận Đại Thiên cho Trời mở cửa Tam Quan đón hàng đấng đạo chi lễ.

Thấy để nhận sự thường kính Thiên lý, biết để lậu tận thường kính Thiên Đạo, hành để mực thước thường kính đại nghĩa. Trong thiên hạ vì ta- ta cũng vì thiên hạ mà chi lễ.

Bậc học lễ lấy nghĩa cử làm đầu để giao tiếp, học trung tín làm mực thước cho ngay, an bốn

phận làm khuôn mẫu cho hiếu, thanh tịnh bốn căn làm cho giải thoát. Cái ta là ai an lạc tâm linh làm Niết Bàn tại tâm, cho thiên hạ trong ta học lại đạo có chi lễ.

Nhập định đạt được Đạo Hư Vô để chi lễ, Tâm Thiền đạt được chơn trí huệ để hành văn, lòng thanh đạt được thông pháp giới tự sáng. Chỉ có thông pháp giới mới đại lễ Hư Vô; Như người thấy thông Vô Tự Chơn Kinh cúi đầu chi lễ.

Cõi không tướng lễ với bậc đạo không tâm, cõi không trần lễ với bậc đạo không tướng, cõi không gian lễ với bậc đạo không tướng. Chỉ có không tướng pháp mới thật lễ trong Hư Không, vô tướng pháp mới gọi là lễ để miễn bàn.

Ta lễ Phật- Phật lại là ta- tự ta lễ vô tướng, ta lễ Trời- Trời lại trong ta- tự ta lễ vô tướng. Khi nhập vào vô tướng mới thấy sự đại lễ mở đường lớn để đi qua Tam Giáo Tướng Pháp cho ta thành Phật và thành Đạo cao quý.

Bậc giác ngộ thấy lễ nhường lời là khiêm ái, bậc đắc đạo thấy lễ mở phương tiện là vị tha. Nhờ vị tha không lễ mà đại lễ đó vậy.

Trọng ý đại lực lại mở trí cho bậc lễ, mở tâm cho bậc nghĩa, mở trí tuệ cho bậc đạo, để bậc đạo

minh nghi lễ hội nguyên cùng Đạo cùng Phật trong triều ca chi lễ.

Biết Trời là Cha- đạo làm nhân không thất kính, biết Quốc là Mẹ- đạo làm thần không thất trung, biết Phật là Thầy- đạo làm học sĩ không thất tín. Nhờ vậy mà phát được trí huệ đạt đạo để thành lễ nhân Thiên cho ta thành Đạo thành Phật.

\*\*\*

Thiên Kinh phục lễ: Học để sinh hóa, thành lễ để tân trang, định để tâm sinh, thành lễ để kiến trúc, huệ để văn minh, thành lễ để Hoàng Kim. Chỉ có thời kỳ Hoàng Kim mới đủ lễ để thái bình, vì bậc Quân Chủ Thần Minh tế thế Trời để khai Đạo.

Kinh bang để dân trí thành lễ tự trị kiến thức, kinh thương để dân tế thành lễ tự lập giàu sang, kinh tế để dân sang thành lễ giàu mạnh, kinh lập để dân hòa văn hóa văn minh, kinh lộ để dân thông thành lễ đạt đạo ái quốc. Có bậc đạt đạo mới đủ lễ thái bình phong thiên hạ.

Bậc đạo lễ để cầu thành chánh quả, Phật hạ thấp để bình đẳng hóa độ chúng sanh, hạ thấp lại đạo giải thoát thành kinh văn, hạ thấp nhập thế để bình đẳng pháp giới, hạ thấp quả vị vào trần

để mở lối hoàn nguyên. Đó cũng vì đại lễ mà cứu độ cho thiên hạ.

*Chúng sanh niệm Phật để lễ kính,  
Phật niệm chúng sanh để phổ tế.*

Tâm lòng thanh tịnh lễ Đạo Hư Vô mới không tướng, để được trong sạch trong linh văn Diệu Hữu, để được thanh nhã trong pháp giới môg lung, để được phát huệ trong Như Lai thường giác, để được trí tuệ trong thần giác chơn quang. Cho ta lễ Trời trong Quốc gia ta đang sanh sống.

Nơi cõi Hư Vô không chứa thể gian tâm- lại chứa tâm Vô Vi trong đại lễ chi đạo, nơi cõi Hư Vô không chứa giai cấp đạo giáo- lại chứa cõi lòng Hư Vô bình đẳng pháp giới, nơi cõi Hư Vô chứa nhân tướng tình tướng- lại chứa sự đại giải thoát toàn chơn để được thiện mỹ của cõi Niết Bàn. Ta hành lễ để Phật ta thành đại chí nguyện quờn vô phục thủy, nên bậc thiên định không tướng để lễ Trời- không để vô tướng làm suy vi cao tăng phục lễ.

Lễ tâm chí thượng để được chí nhân, lễ lòng trong sạch để được giải thoát, lễ tánh tròn đầy để

được Hư Vô; Hư là đời sống phàm khi ngộ Đạo nó không thật, Vô là vào trong bản thể vô hình để diệu pháp, học không để thiếu sót trí tuệ mới thành Đạo Hư Vô; Hư là vào trong mới thấy Tam Giáo là phương tiện, Không là không để sự giải thoát không vướng bận. Có không vướng bận mới đại hiếu lễ với Trời,

Thật lễ không câu chấp hình tướng, không câu chấp pháp văn, không câu nệ pháp tướng, không đòi hỏi hành hương. Đó là bậc thanh tịnh tự lễ ở nội tâm.

Lễ đến không sợ cường bạo, lễ hành y không sợ cường quyền, lễ để đoan chánh không sợ bạo ngược, lễ để trang nghiêm. Được vậy bậc lễ thành trung dũng, bậc đạo thành uy nghiêm.

Không học mà biết- Trời trong ta vậy, uy nghi nhờ lễ nhạc chánh mình, văn chương nhờ lễ nhạc mình chánh, quốc phong nhờ lễ nhạc tao nhân, hành nhơn nhờ lễ nhạc tao ngộ, Thiên y nhờ lễ nhạc tôn nghiêm. Có học và biết tự tôn nghiêm mới là Đại Học Chi Đạo.

Bậc lễ biết quan chánh để đối nhân, bậc lễ biết tôn nghiêm để xuất thế, bậc lễ biết hành nhơn để quang minh. Nhờ lễ thuận con người hay Tiên Nhân điều được văn minh chánh đức

chánh nhân và chánh thanh tịnh sanh lễ nhạc chi đạo.

Lễ kính nhân được bậc nhân chí kính, lễ đãi ngộ được giác ngộ chí nhân, lễ vị tha được đại tha thì ân xá. Nhờ ân xá mới thật lễ trong Đại Từ Bi của Nhà Phật, đại thể chí của Quốc gia chi lễ.

\*\*\*

Bậc hành nhân chí lễ: Kính người đạo để định tâm, quý tài năng để định quốc, yêu lương hiền để định dân, sang quốc thổ để định trí, trọng công thần để định vị. Đó là bậc hành nhưn để nhưn trị, hành lễ để công tâm với đạo với dân tức là chi lễ.

\*\*\*

Đại lễ là thiên hạ ân xá: Thật lễ hóa giận thành thủ túc, thật lễ hóa thù thành bằng hữu, thật lễ hóa quốc hận thành tài nhân, thật lễ hóa nghịch lý thành tri kỷ, thật lễ hóa phạm phu thành chơn lý. Để Trời cùng ta cao quý, người ta tha và ta cũng tha người.

Lễ đến nhân hóa tăng sự văn minh cho người, lễ đến dân chính tăng sự yêu nước cho Quốc gia, lễ đến dân trí tăng sự chi dân cho đồng bào, lễ đến dân đại ngộ tăng sự đạo đức cho Tổ

quốc, lễ đến dâng hiệp quần tăng sự thái bình cho thiên hạ chi lễ thành Đạo.

Quốc không dụng nghi lễ Thần Linh không được giải thoát, nhà không dụng nghi lễ Tôn Tử không được cao sang, con không dụng hiệu lễ Quốc gia không có Trung Thần, học sĩ không dụng lễ nghĩa tài nhân không có thanh phát. Vì vậy lễ nhạc là sức trí tuệ của cao minh học sĩ thành tựu tài năng người và Trời hiệp nhất.

Đại dụng về lễ tha được kẻ thù để chí nhân, đại trung về lễ cao quý tài nhân hiền tướng, đại trí về lễ đặt tình nước trước tình nhà, đại dũng về lễ vì đạo chi dân gia học bảo quốc.

Bậc thật đại lễ để mình sau- để công chính trước, đứng dưới thấp để lễ cử cao minh bình đạo, nhường Thánh Nhân để thanh cao lễ kính. Được vậy là bậc lễ trọng để công chính quốc y, lễ trọng để cộng lòng chí nhân hiền sĩ, để đạt đại quảng bá là quốc thái dân bình. Được vậy không đại té cáo lễ vẫn được công chính, trong lòng trong sạch làm cao sang mỹ cảm của trăm họ Thần Dân vui lòng cùng Phật cùng Đạo.

\*\*\*

Sự tôn quý của lễ: Tôn biết nghiêm hành lễ để công chánh, quý biết kính hành lễ để công

minh, thành biết trọng hành lễ để công bình. Trí có công bình thì phát tâm định thần huệ.

Trên quý mình người lễ tự tu chính tâm thân, cao quý mình người lễ giải bóng tối bên trên, trọng quý mình người lễ tự biết cách vật. Có cách vật mới trí tri được cõi lòng trong sạch trở về cõi không vật và không niệm để ta thành Đạo.

Trong biết quý bậc đạo tự giác rồi giác tha, trong biết kính bậc đạo tự linh rồi linh cảm, trong biết trọng bậc đạo tự giải lễ rồi chi lễ. Có biết tự giữ lễ mới thể chế chơn linh vào cửa Không sanh trình ta là môn sinh đại lễ.

Hành nhơn không để thiếu lễ để yêu nhân-nhân mình, không để thiếu bốn phạm- yếu đức, không để thiếu danh ngôn- yếu lý, không để thiếu kinh tạng- yếu nhân, không để thiếu nhập định- yếu trí tuệ. Đó là người biết tu chính lễ giữa Hư Vô và ta trong Diệu Hữu.

Cao văn ngôn lễ để nhậ<sup>2</sup> lòng tham dục, cao khẩu đức lễ để nhậ<sup>2</sup> tục niệm phàm tranh, cao hiến dâng lễ để nhậ<sup>2</sup> tha phương cầu thực, cao văn kinh lễ nhậ<sup>2</sup> sắc tướng phù vinh. Có lễ được vậy là đi tìm sự trong sạch chính mình trong Tam Giới.

Trọng trong tâm thành lễ giữa Hư Vô, sạch trong tướng thành lễ giữa Diệu Hữu, bình trong lòng thành lễ giữa Quốc dân. Đó là tâm vô tướng hành chơn lễ với Phật để lòng sáng lại lòng.

Trong sạch tướng Phật lễ Đạo vô tướng hành nhơn, khi hành nhơn Phật quên mình để lễ nhạc.

Lễ để bậc cao minh nhậ lòng tham vị, lễ bậc công lý nhậ khẩu vị tham tranh, lễ bậc công tâm nhậ trí đòi truy bảo thủ, lễ bậc công hầu nhậ sắc khí tục danh. Nhờ vậy Phật phục hưng chánh lễ để cho Thiên Đạo thái bình trở lại cõi lòng trong sạch; Ta là Phật đã thành- chúng sanh cần lễ để thành Đạo.

Lễ để rửa nhân tướng cho phàm tướng quang minh, lễ để rửa ký ức cho phàm thức quang chính, lễ để rửa phàm tâm cho phàm trần thanh sạch. Được tâm hồn trong sạch thì lộ sự bộc bạch Hư Vô.

Đại hiếu thuận chi dân là tình dân chi lễ, lập lễ an tim- tâm lễ thành đại hỷ, lập lễ an chí- chí lễ thành đại xả, lập lễ an mệnh- mệnh lễ thành đại quang minh. Được đại quang minh thành lễ để nhập định đi vào thế giới ta và người đồng nhất Đại Linh Quang.

Vào tận trong lập lễ để đạo trí thần minh, liễu tâm tánh lập lễ để đức trọng thần xuất, lậu tận thông lập lễ để quang chính Minh Đường, mở Minh Đường thập phương thành đại lễ của đạo ta và người thành chí nhân để lễ trí thanh tịnh.

Kinh bang cao thành lễ để cao văn hiến, kinh bang sang thành lễ để cao văn hóa, kinh bang giàu thành lễ để cao minh, kinh bang cường thịnh thành lễ để thái bình. Chỉ có đặc thể thái bình Quốc gia đó mới đủ đức lễ nhạc dựng được Đại Hoàng Kim.

Cháu được thuận Cha hành lễ con theo bảo quốc, nhà minh trị Thánh Nhân thành lễ dân thuận, quốc đặc tịnh kinh lễ lớn để thái bình, thái sơn vững gom trí lễ của muôn nhà, bình thổ định an chí lễ của muôn học sĩ. Được vậy mới thật đạo lễ của thái bình phong trong thiên hạ chi quân lễ nhạc tự chính.

Trọng Thần khiêm thì lễ nước được liêm, Trọng Thần minh thì lễ nước được công chính, Trọng Thần định huệ thì lễ nước được thái bình.

Nước thái biết hội trí tuệ đầu nguồn để trong sạch, đất bình biết tạo phong thủy để dụng võ, thuận Thiên biết sách lược kinh bang kiến quốc

cũng là Bạc Trọng Phụ trong một Quốc gia đại lễ nhạc đó vậy.

Giữ nước để quang chính- thành lễ để an định, đạo nước để công minh- thành lễ để chánh an, dựng nước để thái bình- thành lễ để giàu mạnh. Đó là hàng Trọng Phụ vì đại lễ chi dân, vì đại ái chi giáo, vì đại nhu chi văn, vì đại hỷ chi đạo để thiên hạ đi vào hiếu để vi Tiên, hàm học lễ nhạc phục vị văn minh cao nhất trong Trời người cùng Phật Gia chi lễ.

Thiên định để thanh tâm- kính quốc để đại lễ, thiên định để tịnh tánh- ái quốc để đại nghĩa, thiên định để trí tuệ- chi dân để đại giàu mạnh. Quốc gia có giàu mạnh bậc trí tuệ mới dựng lại Hoàng Kim tức Niết Bàn tại thế cho thiên hạ giàu mạnh thái bình.

Quốc là một cơ đồ lớn trong thiên hạ, gia là một nhà lớn trong trăm họ. Cho nên bậc thiên định và trí tuệ là cố vấn lớn để Tân Dân Minh Đức trong thiên hạ, làm cho lễ được kính thì đạo minh được liêm trinh.

Học cao để định quốc- bậc học thành lễ, trị cao để định quốc- bậc trị thành nghĩa, huệ cao để định quốc- bậc đạo thành đức. Lễ nghĩa đức năng

có đủ là lễ lớn của lòng nhân dựng lại Hoàng Kim chi quý để ta lễ Phật ta.

Hiếu cảm được lòng Trời- đại tha để phục lễ, tâm cảm được tình người- đại dung để phục nghĩa. Lễ nghĩa được quang chính thì xóa bỏ hận thù để đức nhân tế thế trong thiên hạ bình trị an dân.

Kẻ hiếu cảm bỏ vị kỷ nhỏ để thành gia, quên khát khe nhỏ để thành quốc, bỏ tư dục nhỏ để thành đại nhân. Đó là bậc hiệp quân vì đại nghĩa để công chính lễ nhạc thuận Thiên thời cho mình và người đắc đạo chi lễ.

Vì lễ lớn cho Quốc gia tiến cử tài nhân- không trọng phẩm vị, sợ mình yếu tiến cử học sĩ- không câu chấp họ đôi lập mình, tiến cử bậc đạt đạo- không sợ họ chê đạo mình thấp kém. Ai chê bậc tiến cử vị đó thiếu lễ đạo chi dân, vì họ đã tha ta tại sao ta lại không tha họ cho chi tình chi lễ.

Bậc Trọng Thần quên thân từ khi đạt đạo, quên tâm từ khi đạt huệ, quên mình từ khi học đại lễ công chính Quốc gia. Chí đồng đạo hiệp thành lễ là vì giác ngộ tình người không ai mà không có sơ cơ làm lẫn.

Tha họ đề lễ trước, tha họ đề được Trọng Thần cho nước- cho quốc gia, tha cho họ có cơ hội giúp làng giúp nước. Vì ta học chi lễ đại tha cho người và ta thành đạo.

Thiện ác không tư tâm- vì đại ái quốc dụng nghĩa, mê giác không tư kiến- vì đại giáo dụng văn, tà chánh không tư ngã- vì đại trung dụng quốc. Đó là bậc lễ trọng quên mình vì đại ái vị tha, vì gia trung tự đức thì đạt đức trọng chi dân đó vậy.

Gặp thù không tương- diệt tâm chương thành nhân, gặp tư ngã không tình- diệt tâm dục thành nhân, gặp tướng pháp không phi ngôn- diệt tâm sát thành khiêm, gặp trở ngại không phi lễ- diệt tánh nộ thành nhượng, gặp phi lễ không giao cầu- diệt cảm tính thành nhường. Luyện được ngũ nhạc trong lòng thì đức lớn thành lễ, nhạc trong Đại Quốc gia là hàng hiệu trọng.

Gặp cường bạo thì tránh xa- không cưỡng bách để thành nhân, gặp phi nghĩa không kết quần- không rới nhân để thành lễ, gặp phi nhân không kết bạn- không thôi vị để giác ngộ. Chỉ có giác ngộ mới quy y chính lễ để hành nhơn và làm cho người bất nhơn quy y cùng Phật.

Khiêm vô tranh- vì lễ đoan chánh, nhơn vô danh- vì lễ linh thông, hành vô trần- vì lễ tự kính. Ấy mới gọi Đạo Lớn Vô Hình- bậc nhân tự chính. Đó mới gọi đức lớn vô tướng- bậc huệ tự sinh, đạt mới gọi nhân lớn vô tranh- bậc trí tuệ giác ngộ.

Bậc biết lễ lòng có nghĩa lớn đi theo, bậc biết nghĩa lòng có lễ lớn chánh niệm. Nhờ chánh niệm mà đạt Đạo Hư Vô.

Chánh giáo an- bậc trí trung tự pháp, giác ngộ sanh- bậc trí tuệ văn minh, Thiên Đạo sanh- bậc thành nhân lập quốc. Đó là lễ thuận cho bậc đạt đạo hành nhơn.

Quốc được trọng nhờ bậc lễ trọng hành nhơn, dân được quý nhờ bậc lễ trọng hành nghĩa, thành lễ cao nhờ dân nước chi quý kinh bang. Lễ nhạc làm cho lòng người sạch niệm mà sanh trí tuệ.

Hành chung mực thước: Bậc đại chính thành nhơn, bậc đại trí thành nghĩa, bậc đại bao dung thành lễ trọng để tân trang nghĩa vụ làm tròn lễ nhạc.

Tính có nghĩa vì lễ chung tình, dũng có nhân vì lễ chính thuận, tài có đức vì lễ chánh an, nhân có giáo độ vì lễ an mệnh. Được vậy mới thật thành lễ chi dân.

Đức bảo an quản chánh thành lộ, trí bảo an lễ chánh thành ngộ, quốc bảo an quản chánh thành định. Con đường lớn của lễ là Trí Định Huệ để đi vào trong sinh hóa trường sanh.

Đạo sinh hóa giáo lễ làm đầu, học tiến giáo giáo lễ làm nghi thức, trên trị quốc giáo lễ để quang minh, bậc cao kính giáo lễ làm bốn phận, văn minh giáo lễ để tu thân, nhà sang quý trang nghiêm tao nhã.

Lễ đến mở trí độ lượng của bậc thiên tông, lễ đến mở tâm độ lượng của bậc định quốc, lễ đến mở tinh thần độ lượng của Quốc dân thanh trị.

Quý những bậc cao quý tao nhân hành lễ, trọng quý nhau để đãi ngộ văn minh, cao quý nhau để chánh nhân lành đức, quý kính nhau để chánh nghĩa để nâng cao, tương kính nhau để tình người cao trọng.

\*\*\*

Bậc minh trị: Dụng lễ để trí trị, dụng thiện nhân để chính nghĩa, dùng học sĩ để chánh minh, dùng thiên sư để chánh kiến, dùng tài nhân để chánh định, dùng lương tài để chánh an, dùng Quân Tiên để Xương Nghĩa. Đó là bậc hành lễ để định thiên hạ.

Tự do ngôn luận- không để thiếu lễ cao minh,  
tự do trong thiên học- không để thiếu lễ trong  
giáo tế, tự do trong văn học- không để thiếu lễ  
trong hiến văn, tự do trong thương mại- không để  
thiếu lễ trong hành nhơn, tự do trong phát triển-  
không để thiếu lễ trong văn hóa.

\*\*\*

### *Thơ Chi Lễ*

Cao thanh xử thế thái bình  
Hành nhơn chi quý lễ kinh nước nhà  
Làm con tôn kính Quốc gia  
Hành nhơn cao quý mới ra con người.

Bậc nhân giáo lễ ở đời  
Sống trong mẫu đức càng tươi tinh thần  
Vì nhân để chánh linh nhân  
Vì sanh vào thuở tinh thần phục hưng.

Là Sao sáng đủ thủy chung  
Là Trăng đầy sáng lễ hùng Quốc dân  
Trong nhu khiêm ái cao tăng  
Để cho Quốc độ góp phần công khanh,

Gia minh lễ quốc minh văn

Quốc dân đại lễ Thiên tàng hiện ra  
Hiếu là đạo lễ giao hòa  
Đạo an lễ chánh Quốc gia phú cường.

Bốn phương lễ thuận tương hưng  
Cao minh Thánh Đức phục hưng thái bình  
Lễ là lễ cao chánh đức văn minh  
Thanh văn học sĩ thanh bình Quốc gia.

Trí tương kính lễ tương hòa  
Quốc thành vương chánh, gia thành trị an  
Thật thanh là Hậu Niết Bàn  
Đôi nhân thành lễ trị an thành nhà.

Sơn minh định thủy bình gia  
Cao sang thể nước tình nhà quý thông  
Sức Ngu tu chính thành Rộng  
Sức dân tu chính đại đồng trở hoa.

Lễ thêm con hiếu quốc hòa  
Lễ thêm đức trí trăm hoa hóa thiên  
Sống linh lễ để thành Tiên  
Bình thanh việc nước, hiếu hiền việc nhân.

Quân thượng chánh lễ truy phong

Hành nhơn đại lễ đẹp lòng Quốc gia  
Thuần phong nhờ lễ giàu nhà  
Tân trang mỹ tục quốc hoa phú cường.

Đạo trong đức lễ kính thương  
Nước trong đức lễ đại cường kinh bang  
Lễ dân trí đức dân sang  
Bốn phương kinh lập đạo càng văn minh.

Lễ dân quý nước thái bình  
Hoàng Kim khai lễ trong tình Quốc gia  
Lễ vi Tiên hiệu đạo nhà  
Thanh cao hồn nước tình gia đại đồng.

Quốc thuần lễ gia thuần phong,  
Niết Bàn tại thế lập xong đạo Trời.

\*\*\*

### ***Lễ Chi Trung***

Lễ tương kính trí lực của bậc hành nhơn, lễ tương kính đạo lực của bậc hành đạo, lễ tương hưng đức lập của bậc trị quốc.

Lễ không để thiếu lúc trí tuệ phát tìm năng, lễ không để yếu lúc trí độ phát đại bao dung, lễ

không để sức lúc tri kỷ lui gót hồi cơ làm cho ta và người đạt đạo.

Thiền định biết an lạc nhờ lễ lập đàn, thanh nhân biết an cư nhờ lễ lập trí tuệ, thành nhân biết an nhơn nhờ lễ dưỡng đức, Thánh Nhân biết an bang nhờ lễ chi dân.

Trọng bậc trí nhờ lễ trí tri, trọng bậc nhân nhờ lễ nhân trị, quý bậc hiền nhờ lễ hiền đức, yêu bậc tài nhờ bậc lễ tài nhân, kính bậc sư nhờ lễ minh đức, tín bằng hữu nhờ lễ trí tri kỷ, thương hiền thê nhờ lễ nghĩa vụ, quý con hiền nhờ lễ hiếu thuận.

*Lễ đến cao nhơn chánh luận  
Lễ đến cao sang chánh thuận  
Lễ đến cao quý chánh ngôn  
Lễ đến cao minh chánh lý.*

Lễ là pháp thủy diệu mát hành nhơn, lễ là pháp nhơn chánh phục vị nghĩa cử, lễ là lòng chí nhân khai trở kỳ hương, lễ là tâm công chính khai huệ trong thiền định, lễ là Diệu Pháp Liên Hoa hồi phục tri thức, lễ là nhân Tiên phẩm vị cao kiến nhà Trời.

Bậc nhân chính giữ lễ nghĩa để đắc đạo, giữ lễ để mực thước lại hành nhơn, để tu chánh lại tâm đức hành nghĩa, để tân trang lại tâm khuyệt tròn đầy, để văn minh lại trí độ trong ngôn luận, để văn hóa lại kiến thức tu nhân.

Đủ lễ để không phạm thêm sai lầm trong đời sống, để cân nhắc mình trong mọi lĩnh vực giác ngộ, để đánh thức mình trong mọi khái niệm, để giác ngộ mình trong mọi sự cao kính, để huân đạo mình trong mọi sự trí tuệ, để dưỡng đức mình trong mọi sự giao tế, để sáng mình trong mọi dục niệm biết nhặt lòng tranh.

Vô tranh để lễ tân bậc vô tướng, vô danh để lễ tân bậc vô tướng, vô phiền não để lễ bậc trong sạch chí nhân. Nhờ sự dạy lễ kính của chí nhân giúp ta thành Đạo.

Hành lễ để nghiêng mình trước Vũ Trụ Thanh Quang, để khiêm mình trong Thái Cực Diệu Hữu, để văn minh mình trong Hoàng Thiên Chí Thượng, để văn hóa mình trong Cực Lạc Niết Bàn, để thanh tịnh mình trong Hư Vô nhập định, để thiên giác mình trong Tam Thập Lục Thiên, để huân dạy trong Minh Đường đại lý, để chánh định mình trong nhất lộ hoàn nguyên, để phục hồi Thiên chức trong thể chế Nhà Trời, để

ra vào Tam Thiên Giới không tổn ngôn bại đức,  
để thái bình thanh chánh quả Như Lai.

\*\*\*

## ***Bậc Thượng Nhân Đạt Đạo Thi Lễ Hóa Nhân Tâm.***

Thi Lễ: Thi lễ để nhất trần liễu sức Thánh Nhân, để tôn nghiêm nhất lý thông vạn lý, để hồi ký ức ta là ai và từ đâu đến, để biết ta đến để làm chi khi đạt nhất đạo, để tỏ ngộ tha tâm thông đồng nhất Phật Quang, để hướng Đạo Thiên nhân đắc đạo phải học lễ, để Niết Bàn kinh lễ Tân Dân Minh Đức Hoàng Kim Kinh Lễ.

Kinh lễ để nhất Đạo Tam Giáo hồi nguyên, kinh lễ để Ngũ Chi khai đức phục lễ, kinh lễ để hoằng Đạo Thánh Nhân an mệnh, kinh lễ để Quân Tiên Xướng Nghĩa hành như, kinh lễ để Minh Quân Lương Tướng tạo phùng ngộ, kinh lễ để Phật Vương khai mở Hội Long Hoa, kinh lễ để Hoàng Kim lại cho Địa Đàng Quả Đất, kinh lễ để thuận dương thành Hậu Niết Bàn.

***Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.  
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.  
Nam Mô A Di Đà Phật.***

***Kính Bái  
Đức Thầy Vô Danh Thị.  
\*\*\****